

Obsah

I *Legislatívne akty*

SMERNICE

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/770 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/771 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES ⁽¹⁾ 28**

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

I

*(Legislatívne akty)***SMERNICE****SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/770****z 20. mája 2019****o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Potenciál rastu elektronického obchodu v Únii zatiaľ nie je plne rozvinutý. Stratégia pre jednotný digitálny trh v Európe komplexne rieši hlavné prekážky rozvoja cezhraničného elektronického obchodu v Únii s cieľom uvoľniť tento potenciál. Zabezpečenie lepšieho prístupu spotrebiteľov k digitálnemu obsahu a digitálnym službám a uľahčenie dodávania digitálneho obsahu a digitálnych služieb pre podniky môže prispieť k podpore digitálneho hospodárstva Únie a k stimulácii celkového rastu.
- (2) V článku 26 ods. 1 a 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) sa stanovuje, že Únia prijíma opatrenia s cieľom vytvoriť vnútorný trh alebo zabezpečiť jeho fungovanie, ktorý má zahŕňať oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej je zaručený voľný pohyb tovaru a služieb. V článku 169 ods. 1 a článku 169 ods. 2 písm. a) ZFEÚ sa stanovuje, že Únia má prispievať k dosiahnutiu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov prostredníctvom opatrení prijatých podľa článku 114 ZFEÚ v rámci dobudovania vnútorného trhu. Cieľom tejto smernice je nastoliť správnu rovnováhu medzi dosiahnutím vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa a podporou konkurencieschopnosti podnikov a zároveň zaručiť dodržiavanie zásady subsidiarity.
- (3) S cieľom dosiahnuť skutočný jednotný digitálny trh, zvýšiť právnu istotu a znížiť transakčné náklady, najmä pre malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“), by sa mali harmonizovať určité aspekty týkajúce sa zmlúv na dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, pričom základom je vysoká úroveň ochrany spotrebiteľa.
- (4) Podniky, najmä MSP, musia často znášať dodatočné náklady vyplývajúce z rozdielov vo vnútroštátnych záväzných pravidlách spotrebiteľského zmluvného práva a z právnej neistoty pri ponúkaní cezhraničného digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb. Podniky takisto znášajú náklady spojené s prispôbovaním svojich zmlúv osobitným záväzným pravidlám dodávania digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, ktoré sa uplatňujú už v niekoľkých členských štátoch, čo vytvára rozdiely medzi rozsahom a obsahom osobitných vnútroštátnych pravidiel, ktorými sa takéto zmluvy riadia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 264, 20.7.2016, s. 57.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 26. marca 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 15. apríla 2019.

- (5) Spotrebiteľia nemajú vždy istotu pri cezhraničných nákupoch, najmä pri nákupoch online. Jedným z hlavných faktorov, ktoré zapríčínajú tento nedostatok dôvery spotrebiteľov, je neistota týkajúca sa ich kľúčových zmluvných práv a chýbajúci jasný zmluvný rámec pre digitálny obsah alebo digitálne služby. Mnohí spotrebiteľia sa stretli s problémami súvisiacimi s kvalitou digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, alebo s prístupom k tomuto obsahu či službám. Napríklad dostávajú nesprávny alebo chybný digitálny obsah alebo digitálne služby, alebo im nefunguje prístup k danému digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe. V dôsledku toho vzniká spotrebiteľom finančná a nefinančná ujma.
- (6) S cieľom napraviť takéto problémy by podniky aj spotrebiteľia mali mať možnosť opierať sa o plne harmonizované zmluvné práva v istých hlavných oblastiach týkajúcich sa dodávania digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb v Únii. Úplná harmonizácia niektorých kľúčových regulačných aspektov by podstatne zvýšila právnu istotu pre spotrebiteľov a podniky.
- (7) Harmonizované pravidlá spotrebiteľského zmluvného práva vo všetkých členských štátoch by uľahčili podnikom, najmä MSP, dodávať digitálny obsah alebo digitálne služby v celej Únii. Poskytli by podnikom stabilné zmluvné právo pri dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb v iných členských štátoch. Takisto by umožnili predísť právnej fragmentácii, ktorá by inak vznikala zavádzaním nových vnútroštátnych právnych predpisov špecificky upravujúcich digitálny obsah a digitálne služby.
- (8) Prínosom pre spotrebiteľov by mali byť harmonizované práva pre dodávanie digitálneho obsahu a digitálnych služieb, ktoré poskytujú vysokú úroveň ochrany. Spotrebiteľia by mali mať jasné záväzné práva, keď dostanú digitálny obsah alebo digitálne služby alebo prístup k nim kdekoľvek v Únii. Takéto práva by mali zvýšiť ich dôveru pri nákupoch digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb. Zároveň by to malo prispieť k zníženiu ujmy spotrebiteľov, ktorá im v súčasnosti vzniká, pretože by bol k dispozícii súbor jasných práv, ktoré im umožnia riešiť problémy, ktorým čelia v súvislosti s digitálnym obsahom alebo digitálnymi službami.
- (9) Táto smernica by mala v plnej miere harmonizovať určité kľúčové pravidlá, ktoré zatiaľ neboli regulované na úrovni Únie ani na vnútroštátnej úrovni.
- (10) V tejto smernici by sa mal jasným a jednoznačným spôsobom vymedziť rozsah jej pôsobnosti a mali by sa v nej stanoviť jasné hmotnoprávne pravidlá týkajúce sa digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, ktoré patria do rozsahu jej pôsobnosti. Tak rozsah pôsobnosti tejto smernice ako aj jej hmotnoprávne pravidlá by mali byť technologicky neutrálne a nadčasové.
- (11) V tejto smernici by sa mali stanoviť spoločné pravidlá pre určité požiadavky týkajúce sa zmlúv medzi obchodníkmi a spotrebiteľmi o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Na tento účel by sa mali v plnej miere harmonizovať pravidlá týkajúce sa súladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby so zmluvou, prostriedkov nápravy v prípade nesúladu alebo nedodania a spôsobov uplatnenia týchto prostriedkov nápravy, ako aj úpravy digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Plne harmonizované pravidlá týkajúce sa niektorých základných prvkov spotrebiteľského zmluvného práva by mali uľahčiť podnikom, najmä MSP, ponúkať ich výrobky v iných členských štátoch. Plne harmonizované hlavné pravidlá by mali priniesť spotrebiteľom vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa a vyššiu prosperitu. Členským štátom sa v rozsahu pôsobnosti tejto smernice bráni v tom, aby stanovili ďalšie formálne alebo hmotnoprávne požiadavky. Členské štáty by napríklad nemali stanoviť pravidlá prenesenia dôkazného bremena odlišné od tých, ktoré sú stanovené v tejto smernici, alebo povinnosť spotrebiteľa informovať obchodníka o nesúlade v určitej lehote.
- (12) Touto smernicou by nemalo byť dotknuté vnútroštátne právo v rozsahu, v akom táto smernica neupravuje riešené oblasti, ako napríklad vnútroštátne pravidlá týkajúce sa uzavretia, platnosti, neplatnosti alebo účinkov zmlúv alebo zákonnosť digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Touto smernicou by sa tiež nemal určiť právny charakter zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a otázka, či takéto zmluvy predstavujú napríklad zmluvu o predaji, o službách, nájme alebo či ide o zmluvu *sui generis*, by mala byť ponechaná na vnútroštátne právo. Touto smernicou by tiež nemali byť dotknuté ani vnútroštátne pravidlá, ktoré nie sú osobitne zamerané na spotrebiteľské zmluvy a ustanovujú špecifické prostriedky nápravy v prípade určitých typov nedostatkov, ktoré v čase uzavretia zmluvy neboli zjavné, najmä vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa môžu ustanovovať osobitné pravidlá zodpovednosti obchodníka za skryté vady. Touto smernicou by nemali

byť dotknuté ani vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa stanovujú mimozmluvné prostriedky nápravy spotrebiteľa v prípade nesúladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vo vzťahu k osobám v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií, alebo iným osobám, ktoré plnia záväzky takýchto osôb.

- (13) Členské štáty majú takisto naďalej možnosť napríklad upraviť pohľadávky spotrebiteľa voči inej tretej strane, než je obchodník, ktorý dodáva alebo sa zaväzuje dodať digitálny obsah alebo digitálnu službu, ako je napríklad vývojový pracovník, ktorý nie je zároveň obchodníkom podľa tejto smernice.
- (14) Členské štáty by tiež mali mať možnosť napríklad regulovať dôsledky nedodania alebo nesúladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v prípade, že príčinou takéhoto nedodania alebo nesúladu je prekážka, ktorá je mimo kontroly obchodníka a ak od obchodníka nebolo možné očakávať, že prekážke zabráni alebo ju odstráni alebo jej následky, ako napríklad v prípade vyššej moci.
- (15) Členské štáty by mali mať tiež možnosť napríklad upraviť práva zmluvných strán pozastaviť plnenie ich povinností alebo časti povinností, kým si povinnosti nesplní druhá strana. Napríklad, členské štáty by mali mať možnosť upraviť otázku, či v situáciách, keď došlo k nesúladu, má spotrebiteľ nárok pozastaviť zaplatenie ceny alebo jej časti, až kým obchodník neuvedie digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu, alebo či je obchodník oprávnený pozastaviť akúkoľvek náhradu spotrebiteľovi v súvislosti s ukončením zmluvy, až kým spotrebiteľ nesplní svoju povinnosť stanovenú v tejto smernici vrátiť hmotný nosič obchodníkovi.
- (16) Členské štáty by tiež mali mať naďalej možnosť rozšíriť uplatňovanie pravidiel tejto smernice na zmluvy, ktoré sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice, alebo takéto zmluvy upraviť iným spôsobom. Napríklad, členské štáty by mali mať možnosť rozšíriť ochranu, ktorú spotrebiteľom poskytuje táto smernica, aj na fyzické alebo právnické osoby, ktoré nie sú spotrebiteľmi v zmysle tejto smernice, ako sú napríklad mimovládne organizácie, začínajúce podniky alebo MSP.
- (17) Vymedzenie pojmu spotrebiteľ by sa malo vzťahovať na fyzické osoby konajúce na účely, ktoré sa netýkajú ich obchodnej ani podnikateľskej činnosti, remesla ani povolania. Členské štáty by však mali mať naďalej možnosť určiť v prípade dvojúčelových zmlúv, pri ktorých sa zmluva uzavrie na účely, ktoré patria čiastočne do rámca obchodnej činnosti príslušnej osoby a čiastočne ho presahujú a obchodný účel je obmedzený tak, aby nebol v celkovom kontexte zmluvy prevládajúci, či by mala byť uvedená osoba považovaná za spotrebiteľa a za akých podmienok.
- (18) Táto smernica by sa mala vzťahovať na každú zmluvu, v rámci ktorej obchodník dodáva alebo sa zaväzuje dodávať digitálny obsah alebo digitálnu službu spotrebiteľovi. Poskytovatelia platforiem by sa mali podľa tejto smernice považovať za obchodníkov, ak konajú na účely súvisiace so svojou vlastnou obchodnou činnosťou a ako priamy zmluvný partner spotrebiteľa pre dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Členské štáty by mali mať naďalej možnosť rozšíriť uplatňovanie tejto smernice na poskytovateľov platforiem, ktorí nespĺňajú požiadavky na to, aby boli považovaní za obchodníkov podľa tejto smernice.
- (19) Smernica by mala riešiť problematiku jednotlivých kategórií digitálneho obsahu, digitálnych služieb a ich dodávania. S cieľom reagovať na rýchly technologický vývoj a udržanie nadčasového charakteru pojmu digitálny obsah alebo digitálna služba by sa táto smernica mala vzťahovať okrem iného na počítačové programy, aplikácie, video súbory, audio súbory, hudobné súbory, digitálne hry, elektronické knihy (e-knihy) alebo iné elektronické publikácie, ale aj digitálne služby, ktoré umožňujú vytváranie, spracúvanie, prístup alebo uchovávanie dát v digitálnej forme vrátane softvéru ako služby, napríklad výmenu video súborov a audio súborov alebo hosťateľské služby pre iné súbory, textové editory alebo hry ponúkané v prostredí kumulovaných serverových výpočtov (cloud computing) a sociálnych médií. Keďže existuje veľa spôsobov dodávania digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, napríklad prenos na hmotnom nosiči, jeho sťahovanie spotrebiteľmi na ich zariadenia, internetové vysielanie, umožnenie prístupu k skladovacím kapacitám digitálneho obsahu alebo prístup k využívaniu sociálnych médií, táto smernica by sa mala uplatňovať na všetok digitálny obsah bez ohľadu na médium použité na prenos digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo na poskytnutie prístupu k digitálnemu obsahu alebo k digitálnej službe. Táto smernica by sa však nemala vzťahovať na služby prístupu k internetu.

- (20) Táto smernica a smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/771 ⁽³⁾ by sa mali navzájom dopĺňať. Zatiaľ čo v tejto smernici sa stanovujú pravidlá pre určité požiadavky týkajúce sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, v smernici (EÚ) 2019/771 sa stanovujú pravidlá pre určité požiadavky týkajúce sa zmlúv o predaji tovaru. S cieľom splniť očakávania spotrebiteľov a zabezpečiť jasný a jednoduchý právny rámec pre obchodníkov s digitálnym obsahom by sa táto smernica mala vzťahovať aj na digitálny obsah, ktorý sa dodáva na hmotnom nosiči, ako sú DVD, CD, USB kľúče a pamäťové karty, ako aj na samotný hmotný nosič za predpokladu, že hmotný nosič slúži výlučne ako nosič digitálneho obsahu. Namiesto ustanovení tejto smernice o povinnosti obchodníka dodávať a o prostriedkoch nápravy pre spotrebiteľa v prípade nedodania tovaru by sa však mali uplatňovať ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ ⁽⁴⁾ o povinnostiach týkajúcich sa dodávok tovaru a prostriedkov nápravy v prípade nedodania. Okrem toho by sa ustanovenia smernice 2011/83/EÚ, napríklad o práve na ukončenie zmluvy a povahe zmluvy, podľa ktorej sa predmetný tovar dodáva, mali naďalej uplatňovať aj na takýto hmotný nosič a na digitálny obsah, ktorý sa na ňom dodáva. Touto smernicou nie sú dotknuté ani práva šírenia uplatniteľné na tieto tovary podľa autorského práva.
- (21) Smernica (EÚ) 2019/771 by sa mala uplatňovať na zmluvy o predaji tovaru vrátane tovaru s digitálnymi prvkami. Pojem tovar s digitálnymi prvkami by sa mal vzťahovať na tovar, ktorý obsahuje digitálny obsah alebo digitálnu službu alebo je s digitálnym obsahom alebo digitálnou službou prepojený takým spôsobom, že absencia tohto digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by zabránila tovaru plniť jeho funkcie. Digitálny obsah alebo digitálna služba, ktoré sú týmto spôsobom súčasťou tovaru alebo sú s ním prepojené, by mali patriť do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2019/771, ak sa dodávajú s tovarom na základe kúpnej zmluvy týkajúcej sa tohto tovaru. Či je dodanie začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby súčasťou kúpnej zmluvy s predávajúcim by malo závisieť od obsahu tejto zmluvy. Malo by to zahŕňať začlenený alebo prepojený digitálny obsah alebo digitálne služby, ktorých dodanie sa výslovne vyžaduje na základe zmluvy. Malo by to tiež zahŕňať kúpne zmluvy, ktoré možno chápať ako zmluvy upravujúce dodanie špecifického digitálneho obsahu alebo špecifickej digitálnej služby, pretože sú bežné pre tovar rovnakého druhu a spotrebiteľ by ich mohol odôvodnene očakávať vzhľadom na charakter tovaru a vzhľadom na akékoľvek verejné vyhlásenia vydané predávajúcim alebo v jeho mene, alebo inými osobami v rámci predchádzajúcich článkov reťazca transakcií vrátane výrobcu. Ak sa napríklad inzerovala hybridná televízia ako zahŕňajúca konkrétnu video aplikáciu, uvedená video aplikácia by sa považovala za súčasť kúpnej zmluvy. Platilo by to bez ohľadu na to, či sa digitálny obsah alebo digitálna služba predinštaluje v tovare samotnom alebo sa musí následne stiahnuť na iné zariadenie a s tovarom sa len prepojí.

Napríklad smartfón by sa mohol podľa kúpnej zmluvy dodávať so štandardizovanou predinštalovanou aplikáciou ako napríklad budík alebo fotoaparát. Ako ďalší možný príklad možno uviesť inteligentné hodinky. V takomto prípade by sa hodinky samotné považovali za tovar s digitálnymi prvkami, ktorý môže svoje funkcie plniť iba prostredníctvom aplikácie, ktorá sa poskytuje na základe kúpnej zmluvy, ale spotrebiteľ si aplikáciu musí stiahnuť do smartfónu; aplikácia by potom bola prepojeným digitálnym prvkom. Platilo by to aj vtedy, ak začlenený alebo prepojený digitálny obsah alebo digitálnu službu nedodáva predávajúci sám, ale ho podľa kúpnej zmluvy dodáva tretia strana. Aby sa zamedzilo neistote pre obchodníkov i pre spotrebiteľov, v prípade pochybností o tom, či poskytovanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby je súčasťou kúpnej zmluvy, mala by sa uplatňovať smernica (EÚ) 2019/771. Okrem toho, založenie dvojstranného zmluvného vzťahu medzi predávajúcim a spotrebiteľom, ktorého súčasťou je dodanie začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, by nemalo byť ovplyvnené skutočnosťou, že na to, aby mohol spotrebiteľ využívať digitálny obsah alebo digitálnu službu, musí súhlasiť s licenčnou zmluvou tretej strany.

- (22) Naopak, ak absencia začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby nebráni tomu, aby tovar plnil svoje funkcie, alebo ak spotrebiteľ uzavrie zmluvu o dodaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktorá nie je súčasťou kúpnej zmluvy týkajúcej sa tovaru s digitálnymi prvkami, uvedená zmluva by sa považovala za oddelenú od zmluvy o predaji tovaru aj vtedy, keď predávajúci koná ako sprostredkovateľ uvedenej druhej zmluvy s obchodníkom, ktorý je treťou stranou, a mohla by patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Napríklad, ak si spotrebiteľ stiahne hernú aplikáciu z obchodu s aplikáciami do smartfónu, zmluva

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/771 z 20. mája 2019 (pozri stranu 28 tohto úradného vestníka).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64).

o dodaní hernej aplikácie je oddelená od zmluvy o predaji samotného smartfónu. Smernica (EÚ) 2019/771 by sa preto mala uplatňovať len na kúpne zmluvy týkajúce sa smartfónov, zatiaľ čo dodanie hernej aplikácie by mohlo patriť do pôsobnosti tejto smernice, ak sú splnené podmienky tejto smernice. Ďalším príkladom by bolo, ak je výslovne dohodnuté, že si spotrebiteľ kúpi smartfón bez špecifického operačného systému a následne uzavrie zmluvu o dodaní operačného systému od tretej strany. V takomto prípade by dodanie samostatne zakúpeného operačného systému nebolo súčasťou kúpnej zmluvy, a preto by nepatrilo do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2019/771, ale by mohlo patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ak sú splnené podmienky tejto smernice.

- (23) Spotrebiteľia využívajú digitálne vyjadrenie hodnoty, ako sú elektronické poukážky alebo elektronické kupóny, na platbu za rôzne tovary alebo služby na jednotnom digitálnom trhu. Takéto digitálne vyjadrenie hodnoty nadobúda význam v súvislosti s dodaním digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, a preto by sa malo považovať za spôsob platby v zmysle tejto smernice. Digitálne vyjadrenie hodnoty by sa malo chápať tak, že zahŕňa aj virtuálne meny, pokiaľ sú uznané podľa vnútroštátneho práva. Diferenciácia podľa metód platby by mohla viesť k diskriminácii a mohla by vytvoriť nespravodlivý stimul pre podniky, ktoré majú tendenciu ponúkať digitálny obsah alebo digitálnu službu za digitálne vyjadrenie hodnoty. Keďže však digitálne vyjadrenie hodnoty neslúži na žiadny iný účel, len ako spôsob platby, ako také by sa nemalo považovať za digitálny obsah ani za digitálnu službu v zmysle tejto smernice.
- (24) Digitálny obsah alebo digitálne služby sa často dodávajú aj vtedy, ak spotrebiteľ neplatí ako cenu peňažnú úhradu, ale poskytuje obchodníkovi osobné údaje. Takéto obchodné modely sa už v rôznych formách používajú na značnej časti trhu. Hoci sa v plnej miere uznáva, že ochrana osobných údajov je základným právom, a preto osobné údaje nemožno považovať za komoditu, táto smernica by mala zabezpečiť, aby mali spotrebiteľia v kontexte takýchto obchodných modelov nárok na zmluvné prostriedky nápravy. Táto smernica by sa preto mala uplatňovať na zmluvy, podľa ktorých obchodník dodáva alebo sa zaväzuje dodávať digitálny obsah alebo digitálnu službu spotrebiteľovi a spotrebiteľ poskytuje alebo sa zaväzuje poskytovať osobné údaje. Osobné údaje by sa obchodníkovi mohli poskytnúť buď v čase uzavretia zmluvy alebo neskôr, napríklad keď spotrebiteľ poskytne obchodníkovi súhlas s tým, že obchodník použije akékoľvek osobné údaje, ktoré môže spotrebiteľ nahráť alebo vytvoriť s použitím digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. V práve Únie o ochrane osobných údajov sa stanovuje úplný zoznam právnych dôvodov zákonného spracúvania osobných údajov. Táto smernica by sa mala uplatňovať na každú zmluvu, v rámci ktorej spotrebiteľ dodáva alebo sa zaväzuje dodať osobné údaje obchodníkovi. Táto smernica by sa napríklad mala uplatňovať v prípadoch, keď si spotrebiteľ otvorí účet na sociálnych médiách a poskytuje meno a e-mailovú adresu, ktoré sa používajú na iné účely, než je len dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo na iné účely, než je dodržiavanie zákonných požiadaviek. Rovnako by sa mala uplatňovať na prípady, keď spotrebiteľ udelí súhlas s tým, aby obchodník použil akýkoľvek materiál, ktorý predstavuje osobné údaje, ako sú fotografie alebo príspevky, ktoré spotrebiteľ nahrá, na marketingové účely. Členské štáty by však mali mať naďalej možnosť určiť, či sú splnené požiadavky na vytvorenie, existenciu a platnosť zmluvy podľa vnútroštátneho práva.
- (25) V prípade, keď sa digitálny obsah a digitálne služby nedodávajú výmenou za cenu, táto smernica by sa nemala uplatňovať na situácie, keď obchodník zhromažďuje osobné údaje výlučne s cieľom dodať digitálny obsah alebo digitálnu službu, alebo výlučne na účel splnenia zákonných požiadaviek. Takéto situácie môžu zahŕňať napríklad prípady, keď registráciu spotrebiteľa vyžadujú platné zákony z dôvodu bezpečnosti a na identifikačné účely. Táto smernica by sa takisto nemala uplatňovať na situácie, keď obchodník zhromažďuje iba metaúdaje, ako sú informácie týkajúce sa zariadenia spotrebiteľa alebo histórie prehľadávania, s výnimkou prípadov, keď sa táto situácia považuje za zmluvu podľa vnútroštátneho práva. Nemala by sa uplatňovať ani na situácie, keď je spotrebiteľ bez uzavretia zmluvy s obchodníkom vystavený reklamným oznamom výlučne s cieľom získať prístup k digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe. Členské štáty by však mali mať naďalej možnosť rozšíriť uplatňovanie tejto smernice na takéto situácie alebo situácie, ktoré sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice, upraviť iným spôsobom.
- (26) Táto smernica by sa mala uplatňovať na zmluvy týkajúce sa rozvoja digitálneho obsahu, ktorý je prispôbený na mieru podľa osobitných požiadaviek spotrebiteľa, vrátane softvéru na mieru. Táto smernica by sa mala takisto uplatňovať na dodávanie elektronických súborov vyžadovaných na 3D tlač tovaru, pokiaľ sa na takéto súbory vzťahuje vymedzenie pojmu digitálny obsah alebo digitálne služby v zmysle tejto smernice. Touto smernicou by sa však nemali upravovať žiadne práva či povinnosti týkajúce sa tovaru vyrobeného s využitím technológie 3D tlače.

- (27) Keďže táto smernica by sa mala uplatňovať na zmluvy, ktorých predmetom je dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby spotrebiteľovi, nemala by sa uplatňovať vtedy, keď je hlavným predmetom poskytovanie odborných služieb, napríklad prekladateľských, architektonických služieb, právnych služieb alebo iných služieb odborného poradenstva, ktoré často poskytuje obchodník osobne, a to bez ohľadu na to, či obchodník používa digitálne prostriedky na produkciu výstupu ako služby alebo na jeho dodanie alebo postúpenie spotrebiteľovi. Podobne by sa táto smernica nemala uplatňovať na verejné služby, ako sú napríklad služby sociálneho zabezpečenia alebo verejné registre, pri ktorých sa digitálne prostriedky používajú len na prenos alebo doručenie služby spotrebiteľovi. Táto smernica by sa tiež nemala uplatňovať na verejné listiny a iné notárske úkony bez ohľadu na to, či sa vykonávajú, zaznamenávajú, reprodukovujú alebo prenášajú digitálnymi prostriedkami.
- (28) Trh interpersonálnych komunikačných služieb bez číslovania, ktoré nie sú spojené s verejne pridelenými číslovacími prostriedkami, sa rýchlo vyvíja. Vznik nových digitálnych služieb, ktoré umožňujú interpersonálnu komunikáciu cez internet, ako sú webové e-mailové služby a služby posielania správ online, viedol v posledných rokoch k nárastu počtu spotrebiteľov, ktorí takéto služby využívajú. Z týchto dôvodov je v súvislosti s takýmito službami potrebné poskytnúť účinnú ochranu spotrebiteľa. Táto smernica by sa preto mala uplatňovať aj na interpersonálne komunikačné služby bez číslovania.
- (29) Táto smernica by sa nemala uplatňovať na zdravotnú starostlivosť v zmysle v vymedzenia v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/24/EÚ⁽⁵⁾. Vylúčenie „zdravotnej starostlivosti“ z rozsahu pôsobnosti tejto smernice by sa malo uplatňovať aj na akýkoľvek digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktorá predstavuje zdravotnícku pomôcku v zmysle vymedzenia v smernici Rady 93/42/EHS⁽⁶⁾ alebo 90/385/EHS⁽⁷⁾ alebo smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/79/ES⁽⁸⁾, ak takéto zdravotnícke pomôcky predpisuje alebo poskytuje zdravotnícky pracovník v zmysle vymedzenia v smernici 2011/24/EÚ. Táto smernica by sa však mala uplatňovať na akýkoľvek digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktorá predstavuje zdravotnícku pomôcku, napríklad na zdravotné aplikácie, ktorú môže spotrebiteľ získať bez toho, aby ju predpisoval alebo poskytoval zdravotnícky pracovník.
- (30) Právo Únie týkajúce sa finančných služieb obsahuje viaceré pravidlá týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Finančné služby, ako sa vymedzujú v právne uplatniteľnom v danej oblasti, predovšetkým v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES⁽⁹⁾, zahŕňajú aj digitálny obsah alebo digitálne služby týkajúce sa finančných služieb alebo poskytujúce prístup k finančným službám, a preto sa na ne vzťahuje ochrana podľa práva Únie v oblasti finančných služieb. Zmluvy týkajúce sa digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, ktoré predstavujú finančné služby, by preto mali byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (31) Táto smernica by sa nemala uplatňovať na digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktorá sa poskytuje verejnému publiku ako súčasť umeleckého výkonu alebo iného podujatia, ako napríklad digitálna kinematografická projekcia alebo audiovizuálne scénické predstavenie. Táto smernica by sa však mala uplatňovať, ak sa digitálny obsah alebo digitálna služba poskytujú verejnému publiku prostredníctvom prenosu signálu, ako napríklad služby digitálnej televízie.
- (32) Voľný softvér a softvér s otvoreným zdrojovým kódom, kde je zdrojový kód voľne zdieľaný a používatelia môžu voľne využívať, používať, upravovať a distribuovať softvér alebo jeho upravené verzie, môžu prispievať k výskumu a inováciám na trhu s digitálnym obsahom a digitálnymi službami. Aby sa zabránilo vytváraniu prekážok brániacich tomuto vývoju trhu, táto smernica by sa nemala uplatňovať ani na voľný softvér a softvér s otvoreným zdrojovým kódom za predpokladu, že sa nedodáva výmenou za cenu a že osobné údaje spotrebiteľa sa používajú výlučne na zvýšenie bezpečnosti, compatibility alebo interoperability softvéru.

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/24/EÚ z 9. marca 2011 o uplatňovaní práv pacientov pri cezhraničnej zdravotnej starostlivosti (Ú. v. EÚ L 88, 4.4.2011, s. 45).

⁽⁶⁾ Smernica Rady 93/42/EHS zo 14. júna 1993 o zdravotníckych pomôckach (Ú. v. ES L 169, 12.7.1993, s. 1).

⁽⁷⁾ Smernica Rady 90/385/EHS z 20. júna 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o aktívnych implantovateľných zdravotníckych pomôckach (Ú. v. ES L 189, 20.7.1990, s. 17).

⁽⁸⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/79/ES z 27. októbra 1998 o diagnostických zdravotných pomôckach in vitro (Ú. v. ES L 331, 7.12.1998, s. 1).

⁽⁹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES z 23. septembra 2002 o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku a o zmene a doplnení smernice Rady 90/619/EHS a smerníc 97/7/ES a 98/27/ES (Ú. v. ES L 271, 9.10.2002, s. 16).

- (33) Digitálny obsah alebo digitálne služby sa často kombinujú s poskytovaním tovaru alebo iných služieb a ponúkajú sa spotrebiteľovi v rámci tej istej zmluvy obsahujúcej balík rozličných prvkov, ako je napríklad poskytovanie digitálnej televízie a nákup elektronického zariadenia. V takýchto prípadoch zmluva medzi spotrebiteľom a obchodníkom obsahuje prvky zmluvy o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ale tiež prvky iných typov zmlúv, ako sú napríklad zmluvy o predaji tovaru alebo služieb. Táto smernica by sa mala uplatňovať len na tie prvky celkovej zmluvy, ktorých podstatou je dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb. Ostatné prvky zmluvy by mali podliehať pravidlám uplatniteľným na takéto zmluvy podľa vnútroštátneho práva alebo prípadne pravidlám podľa iného práva Únie, ktorými sa upravuje konkrétne odvetvie alebo predmet. Podobne aj všetky účinky, ktoré by mohlo mať ukončenie jedného prvku kombinovanej zmluvy na ostatné prvky uvedenej kombinovanej zmluvy, by sa mali upravovať vnútroštátnym právom. S cieľom zabezpečiť súlad s odvetvovými ustanoveniami smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1972⁽¹⁰⁾, ktorý upravuje kombinované zmluvy, v prípade, keď obchodník ponúka v zmysle uvedenej smernice digitálny obsah alebo digitálnu službu v kombinácii s interpersonálnou komunikačnou službou s číslovaním alebo službu prístupu k internetu, ustanovenia tejto smernice o zmene digitálneho obsahu by sa nemali uplatňovať na prvok balíka týkajúci sa digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Príslušné ustanovenia smernice (EÚ) 2018/1972 by sa mali namiesto toho uplatňovať na všetky prvky balíka vrátane digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.
- (34) Ustanovenia tejto smernice týkajúce sa kombinovaných zmlúv by sa mali uplatňovať len na prípady, keď ten istý obchodník ponúka rôzne prvky balíka tomu istému spotrebiteľovi na základe jednej zmluvy. Touto smernicou by nemali byť dotknuté vnútroštátne právne predpisy, ktoré upravujú podmienky, za ktorých sa zmluva na dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb môže považovať za zmluvu, ktorá je prepojená s inou zmluvou alebo dopĺňa inú zmluvu, ktorú spotrebiteľ uzavrel s tým istým alebo iným obchodníkom, prostriedky nápravy, ktoré sa v rámci každej zmluvy uplatňujú, ani účinok, ktorý by ukončenie jednej zmluvy malo na ďalšiu zmluvu.
- (35) Obchodná prax spájania ponúk digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb do balíka s poskytovaním tovaru alebo iných služieb podlieha smernici Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES⁽¹¹⁾ o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu. Toto spájanie nie je podľa smernice 2005/29/ES samo osebe zakázané. Je však zakázané, ak sa na základe individuálneho posúdenia podľa kritérií stanovených v uvedenej smernici považuje za neprijateľné. Právo Únie v oblasti hospodárskej súťaže takisto umožňuje riešiť praktiky viazania produktov a spájania produktov do balíka v prípade, ak ovplyvňujú priebeh hospodárskej súťaže a poškodzujú spotrebiteľov.
- (36) Táto smernica by sa nemala dotýkať iného práva Únie, ktorým sa riadi konkrétne odvetvie alebo predmet ochrany, ako sú telekomunikácie, elektronický obchod a ochrana spotrebiteľa. Nemalo by ňou byť dotknuté právo Únie ani vnútroštátne právo v oblasti autorských práv a s nimi súvisiacich práv vrátane prenosnosti online obsahových služieb.
- (37) Výkon činností patriacich do pôsobnosti tejto smernice by mohol zahŕňať aj spracovanie osobných údajov. V práve Únie sa stanovuje komplexný rámec pre ochranu osobných údajov. Predovšetkým, touto smernicou nie je dotknuté nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679⁽¹²⁾ ani smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES⁽¹³⁾. Uvedený rámec sa uplatňuje na akékoľvek osobné údaje spracúvané v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica. Osobné údaje by sa preto mali zhromažďovať alebo inak spracúvať v súlade s nariadením (EÚ) 2016/679 a smernicou 2002/58/ES. V prípade konfliktu medzi touto smernicou a právom Únie v oblasti ochrany osobných údajov by malo mať prednosť právo Únie.

⁽¹⁰⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1972 z 11. decembra 2018, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronických komunikácií (Ú. v. EÚ L 321, 17.12.2018, s. 36).

⁽¹¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽¹²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (38) Touto smernicou by sa nemali upravovať podmienky pre zákonné spracúvanie osobných údajov, keďže táto záležitosť je upravená najmä v nariadení (EÚ) 2016/679. V dôsledku toho je akékoľvek spracovanie osobných údajov v súvislosti so zmluvou, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, zákonné, len ak je v súlade s ustanoveniami nariadenia (EÚ) 2016/679, pokiaľ ide o právny základ spracovania osobných údajov. Ak k spracovaniu osobných údajov dochádza na základe súhlasu, najmä podľa článku 6 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) 2016/679, uplatňujú sa osobitné ustanovenia uvedeného nariadenia vrátane tých, ktoré sa týkajú podmienok hodnotenia toho, či bol súhlas vyjadrený slobodne. Táto smernica by nemala upravovať platnosť udeleného súhlasu. Nariadenie (EÚ) 2016/679 obsahuje aj komplexné práva týkajúce sa vymazania údajov a prenosnosti údajov. Touto smernicou nie sú dotknuté uvedené práva, ktoré sa uplatňujú na akékoľvek osobné údaje, ktoré poskytne spotrebiteľ obchodníkovi alebo ktoré získava obchodník v súvislosti s akoukoľvek zmluvou, ktorá spadá do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a keď spotrebiteľ ukončí zmluvu v súlade s touto smernicou.
- (39) Právo na vymazanie a právo spotrebiteľa odvolať súhlas so spracúvaním osobných údajov by sa mali uplatňovať v plnom rozsahu aj v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica. Právom spotrebiteľa na ukončenie zmluvy v súlade s touto smernicou by nemalo byť dotknuté právo spotrebiteľa odvolať akýkoľvek súhlas vyjadrený v súvislosti so spracúvaním osobných údajov spotrebiteľa podľa nariadenia (EÚ) 2016/679.
- (40) Touto smernicou by sa nemali upravovať dôsledky odvolania súhlasu spotrebiteľa so spracúvaním osobných údajov spotrebiteľa na zmluvy, na ktoré sa vzťahuje táto smernica. Takéto dôsledky by mali aj naďalej zostať predmetom vnútroštátneho práva.
- (41) Existujú rôzne spôsoby, ako môže obchodník dodať digitálny obsah alebo digitálne služby spotrebiteľom. Je vhodné stanoviť jednoduché a jasné pravidlá, pokiaľ ide o spôsoby a lehoty na splnenie uvedenej povinnosti dodať, ktorá je hlavnou zmluvnou povinnosťou obchodníka zabezpečením dostupnosti digitálneho obsahu alebo digitálnej služby spotrebiteľovi alebo poskytnutím prístupu k nim. Digitálny obsah alebo digitálna služba by sa mali považovať za dostupné alebo sprístupnené spotrebiteľovi vtedy, keď digitálny obsah alebo digitálna služba alebo akékoľvek prostriedky vhodné na prístup k nim alebo na ich stiahnutie sa dostali do dosahu spotrebiteľa a nevyžaduje sa žiaden ďalší zásah obchodníka, aby sa spotrebiteľovi umožnilo používať digitálny obsah alebo digitálnu službu v súlade so zmluvou. Berúc do úvahy, že obchodník v zásade nezodpovedá za konanie alebo opomenutie tretej strany, ktorá prevádzkuje fyzický alebo virtuálny priestor, napríklad elektronickú platformu alebo cloudové úložisko, ktorý si spotrebiteľ zvolil na dodanie alebo uchovávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, malo by postačovať, aby obchodník dodal digitálny obsah alebo digitálnu službu uvedenej tretej strane. Fyzický alebo virtuálny priestor však nemožno považovať za priestor, ktorý si spotrebiteľ zvolil, v prípade, že ho má obchodník pod svojou kontrolou alebo je s obchodníkom zmluvne prepojený, alebo v prípade, keď si spotrebiteľ zvolil uvedený fyzický alebo virtuálny priestor na dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, avšak táto možnosť bola jedinou, ktorú obchodník ponúkol na dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo na prístup k nim.

Ak fyzický alebo virtuálny priestor nemôže byť považovaný za priestor vybraný spotrebiteľom, povinnosť obchodníka dodať digitálny obsah alebo digitálnu službu sa nepovažuje za splnenú, ak sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodajú do fyzického alebo virtuálneho prostredia, ale spotrebiteľ nemôže získať digitálny obsah alebo digitálnu službu alebo k nim nemá prístup v súlade s touto smernicou. V takýchto prípadoch by mal mať spotrebiteľ rovnaké prostriedky nápravy, ktoré by sa uplatnili, keby obchodník digitálny obsah alebo digitálnu službu nedodal. Pokiaľ ide o čas dodania, v súlade s trhovou praxou a technickými možnosťami, a s cieľom poskytnúť určitý stupeň flexibility, by sa digitálny obsah alebo digitálna služba mali dodať bez zbytočného odkladu, pokiaľ sa zmluvné strany nerozhodli dohodnúť sa inak s cieľom využiť iné modely dodávania.

- (42) Digitálny obsah alebo digitálna služba by mali zodpovedať požiadavkám dohodnutým medzi obchodníkom a spotrebiteľom v zmluve. Mal by byť najmä v súlade s opisom, množstvom, napríklad počtom hudobných súborov, ktoré sú prístupné, kvalitou, napríklad rozlíšenie obrázka, ako aj s jazykom a verzou dohodnutou v zmluve. Mali by sa tiež vyznačovať bezpečnosťou, funkčnosťou, kompatibilitou, interoperabilitou a inými vlastnosťami, ako sa vyžaduje v zmluve. Požiadavky uvedené v zmluve by mali zahŕňať požiadavky vyplývajúce z predzmluvných informácií, ktoré v súlade so smernicou 2011/83/EÚ tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Tieto požiadavky by mohli byť stanovené aj v dohode o úrovni poskytovaných služieb, ak takýto typ dohody tvorí podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva súčasť zmluvného vzťahu medzi spotrebiteľom a obchodníkom.

- (43) Pojem funkčnosti by sa mal chápať tak, že odkazuje na spôsoby, ktorými možno digitálny obsah alebo digitálnu službu využívať. Napríklad neprítomnosť alebo prítomnosť akýchkoľvek technických obmedzení, napríklad ochrany prostredníctvom správy digitálnych práv alebo regionálneho kódovania, by mohlo mať vplyv na schopnosť digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vykonávať všetky svoje funkcie s ohľadom na svoj účel. Pojem interoperabilita súvisí s tým, či a do akej miery je digitálny obsah alebo digitálna služba schopná fungovať s iným hardvérom alebo softvérom než s tými, s ktorými sa digitálny obsah alebo digitálne služby rovnakého druhu bežne používajú. Úspešné fungovanie by napríklad mohlo zahŕňať schopnosť digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vymieňať si informácie s iným softvérom alebo hardvérom a využívať vymieňané informácie.
- (44) Vzhľadom na to, že digitálny obsah a digitálne služby sa neustále vyvíjajú, obchodníci sa môžu so spotrebiteľmi dohodnúť, že im poskytnú ich aktualizácie a prvky, keď budú k dispozícii. Z tohto dôvodu by sa súlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby mal posudzovať aj vo vzťahu k tomu, či sú digitálny obsah alebo služba aktualizované spôsobom, aký sa stanovil v zmluve. Nedodanie aktualizácií, ktoré sa dohodli v zmluve by sa malo považovať za nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby so zmluvou. Okrem toho by sa za nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby mali považovať aj chybné alebo neúplné aktualizácie, keďže uvedený stav by znamenal, že sa takéto aktualizácie nevykonali spôsobom stanoveným v zmluve.
- (45) S cieľom dosiahnuť súlad a zabezpečiť, aby spotrebiteľia neboli zbavení svojich práv, napríklad v prípadoch, keď zmluva stanovuje veľmi nízke normy, digitálny obsah alebo digitálna služba by nemali byť v súlade len so subjektívnymi požiadavkami na súlad, ale mali by navyše spĺňať objektívne požiadavky na súlad stanovené v tejto smernici. Súlad by sa mal posudzovať okrem iného vzhľadom na účel, na ktorý sa digitálny obsah alebo digitálna služba rovnakého druhu bežne používajú. Takisto by sa mali vyznačovať kvalitou a vlastnosťami výkonu, ktoré sú bežné pre digitálny obsah alebo digitálnu službu rovnakého druhu a ktoré spotrebiteľia môžu odôvodnene očakávať vzhľadom na charakter digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a vzhľadom na akékoľvek verejné vyhlásenia o konkrétnych vlastnostiach digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vydané obchodníkom alebo v jeho mene, alebo inými osobami v rámci predchádzajúcich článkov reťazca transakcií.
- (46) Mal by sa objektívne zaistiť štandard odôvodnenosti, pokiaľ ide o akýkoľvek odkaz v tejto smernici na to, čo osoba môže odôvodnene očakávať, a to so zreteľom na povahu a účel digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, okolnosti prípadu a zvyklosti a prax zainteresovaných strán. Predovšetkým by sa malo objektívne zaistiť, čo sa považuje za primeranú lehotu na uvedenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu so zmluvou so zreteľom na povahu nesúladu.
- (47) V záujme zachovania súladu a bezpečnosti digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by mal obchodník počas obdobia, ktoré by spotrebiteľ odôvodnene očakával, poskytovať spotrebiteľovi aktualizácie vrátane bezpečnostných aktualizácií. Napríklad pokiaľ ide o digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktorých účel je časovo obmedzený, povinnosť poskytovať aktualizácie by sa mala obmedziť na daný čas, zatiaľ čo v prípade iných druhov digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by obdobie, počas ktorého by sa spotrebiteľovi mali poskytovať aktualizácie, mohlo byť rovnaké ako obdobie zodpovednosti za nesúlad alebo by sa mohlo predĺžiť nad rámec tohto obdobia, čo by sa mohlo týkať najmä bezpečnostných aktualizácií. Malo by byť na spotrebiteľovi, aby sa rozhodol, či poskytnuté aktualizácie nainštaluje. Ak sa spotrebiteľ rozhodne aktualizácie neinštalovať, nemal by očakávať, že sa zachová súlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Obchodník by mal informovať spotrebiteľa, že rozhodnutie spotrebiteľa neinštalovať aktualizácie, ktoré sú potrebné na zachovanie súladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, vrátane bezpečnostných aktualizácií, bude mať dosah na zodpovednosť obchodníka za súlad týchto prvkov digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktorých príslušné aktualizácie majú zachovať súlad. Táto smernica by nemala mať vplyv na povinnosť poskytovať bezpečnostné aktualizácie stanovenú v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve.
- (48) Na spracúvanie osobných údajov v súvislosti s akoukoľvek zmluvou, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, by sa malo v plnej miere uplatňovať nariadenie (EÚ) 2016/679 alebo akékoľvek iné právne predpisy Únie v oblasti ochrany údajov. Okrem toho by touto smernicou nemali byť dotknuté práva, povinnosti ani mimozmluvné prostriedky nápravy stanovené v nariadení (EÚ) 2016/679. Skutočnosti, ktoré vedú k nesúladu s požiadavkami stanovenými v nariadení (EÚ) 2016/679 vrátane základných zásad, ako sú napríklad požiadavky na minimalizáciu údajov, špecificky navrhnutú ochranu údajov a štandardnú ochranu údajov, sa môžu v závislosti od okolností prípadu tiež považovať za nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby

so subjektívnymi alebo objektívnymi požiadavkami súladu stanovenými v tejto smernici. Jedným príkladom by mohol byť prípad, keď obchodník výslovne prevezme v zmluve záväzok - alebo sa zmluva môže uvedeným spôsobom interpretovať - ktorý súvisí aj s povinnosťami obchodníka vyplývajúcimi z nariadenia (EÚ) 2016/679. V uvedenom prípade sa takýto zmluvný záväzok môže stať súčasťou subjektívnych požiadaviek súladu. Druhým príkladom by mohol byť prípad, keď nesúlad s povinnosťami podľa nariadenia (EÚ) 2016/679 by mohol zároveň spôsobiť, že digitálny obsah alebo digitálna služba budú nevhodné na zamýšľaný účel, a preto predstavujú nesúlad s objektívnou požiadavkou súladu, ktoré vyžadujú, aby boli digitálny obsah alebo digitálne služby vhodné na účely, na ktoré sa digitálny obsah alebo digitálna služba rovnakého druhu bežne používajú.

Išlo by napríklad o prípad, keď obchodník so softvérom na šifrovanie údajov nevykoná vhodné opatrenia, ako sa vyžaduje v nariadení (EÚ) 2016/679, aby sa zabezpečilo, že sa neoprávneným príjemcom neumožní prístup k špecificky navrhnutým osobným údajom, a tým sa šifrovací softvér stane nespôsobilým na zamýšľaný účel, ktorým je bezpečný prenos údajov zo strany spotrebiteľa zamýšľanému príjemcovi. Napokon by sa mohli vyskytnúť prípady, keď nesúlad obchodníka s jeho povinnosťami podľa nariadenia (EÚ) 2016/679 môže predstavovať aj nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby s objektívnou požiadavkou súladu, ktorá vyžaduje, aby digitálny obsah alebo digitálna služba mali také vlastnosti, ktoré sú bežné pre digitálny obsah alebo digitálne služby rovnakého druhu, a ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať. Ak napríklad obchodník so žiadosťou o online nákup neprijme opatrenia stanovené v nariadení (EÚ) 2016/679 týkajúce sa bezpečnosti spracovania osobných údajov spotrebiteľa a v dôsledku toho je informácia o kreditnej karte spotrebiteľa vystavená škodlivému softvéru alebo sledovaciemu programu (spyware), uvedené neprijatie opatrení by mohlo tiež predstavovať nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v zmysle tejto smernice, keďže spotrebiteľ by odôvodnene očakával, že žiadosť tohto druhu by za normálnych okolností mala disponovať prvkami, ktoré by bránili zverejňovaniu údajov o platbe. Ak skutočnosti, ktoré vedú k nesúladu s požiadavkami podľa nariadenia (EÚ) 2016/679, tiež predstavujú nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby so subjektívnymi alebo objektívnymi požiadavkami súladu, ako stanovuje v tejto smernici, spotrebiteľ by mal mať nárok na prostriedky nápravy v prípade nesúladu stanovené v tejto smernici okrem prípadov, keď je už zmluva neplatná alebo napadnuteľná podľa vnútroštátneho práva.

- (49) S cieľom zabezpečiť dostatočnú pružnosť by zmluvné strany mali mať možnosť odchýliť sa od objektívnych požiadaviek súladu. Takéto odchýlenie by malo byť možné, len ak bol o ňom spotrebiteľ výslovne informovaný a s takýmto odchýlením vyjadri osobitný súhlas, a to mimo iných vyhlásení alebo dohôd a aktívnym a jednoznačným spôsobom. Obidve podmienky by sa napríklad mohli realizovať označením rámcčka, stlačením tlačidla alebo aktivovaním podobnej funkcie.
- (50) Pri uplatňovaní pravidiel tejto smernice by obchodníci mali využívať normy, otvorené technické špecifikácie, osvedčené postupy a kódexy správania, a to aj pokiaľ ide o bežne používaný a strojovo čitateľný formát údajov pre spätné získanie iného obsahu než osobné údaje, ktorý spotrebiteľ poskytol alebo vytvoril pri používaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, a to i v súvislosti s bezpečnosťou informačných systémov a digitálneho prostredia, či už sú uvedené pravidlá stanovené na medzinárodnej úrovni, na úrovni Únie alebo na úrovni konkrétneho priemyselného odvetvia. V tejto súvislosti by mohla Komisia požiadať obchodné združenia a iné reprezentatívne organizácie o vypracovanie medzinárodných noriem a noriem Únie a kódexu správania, ktoré by mohli podporiť jednotné uplatňovanie tejto smernice.
- (51) Mnohé druhy digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb sa dodávajú sústavne počas určitého obdobia, napríklad prístup ku cloudovým službám. Je preto nevyhnutné zabezpečiť, aby digitálny obsah alebo digitálna služba boli v súlade po celý čas trvania zmluvy. Krátkodobé prerušenia dodávok digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by sa mali považovať za prípady nesúladu, ak sú tieto prerušenia viac ako zanedbateľné alebo sa opakujú. Okrem toho vzhľadom na časté vylepšovanie digitálneho obsahu a digitálnych služieb, najmä aktualizáciami, by spotrebiteľovi mala byť dodaná najnovšia verzia digitálneho obsahu alebo digitálnej služby dostupná v čase uzavretia zmluvy, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak.
- (52) Aby digitálny obsah alebo digitálna služba riadne fungovali, musia sa správne integrovať do hardvérového a softvérového prostredia spotrebiteľa. Nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vyplývajúci z nesprávnej integrácie by sa mal považovať za nesúlad so samotným digitálnym obsahom alebo digitálnou službou, pokiaľ digitálny obsah alebo digitálna služba boli integrované obchodníkom alebo pod jeho kontrolou, alebo spotrebiteľom podľa pokynov obchodníka na integráciu, a ak príčinou nesprávnej integrácie boli nedostatky v pokynoch na integráciu, ako je neúplnosť alebo nejasnosť pokynov, ktoré sťažujú použitie pokynov na integráciu pre priemerného spotrebiteľa.

- (53) Obmedzenia používania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby spotrebiteľom v súlade s touto smernicou by mohlo vyplývať z obmedzení uložených držiteľom práv duševného vlastníctva v súlade s právom duševného vlastníctva. Takéto obmedzenia môžu vyplývať z licenčnej zmluvy koncového používateľa, podľa ktorej sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodáva spotrebiteľovi. To môže byť napríklad prípad, keď licenčná zmluva koncového používateľa zakazuje spotrebiteľovi využívať určité prvky súvisiace s funkčnosťou digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Takéto obmedzenie by mohlo mať za následok, že digitálny obsah alebo digitálna služba sú v rozpore s objektívnymi požiadavkami súladu stanovenými v tejto smernici, ak sa to týka prvkov, ktoré sa zvyčajne nachádzajú v digitálnom obsahu alebo digitálnych službách rovnakého druhu, a ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať. V takýchto prípadoch by mal mať spotrebiteľ možnosť uplatniť si voči obchodníkovi, ktorý digitálny obsah alebo digitálnu službu dodal, prostriedky nápravy stanovené podľa tejto smernice v prípade nesúladu. Obchodník by sa mohol vyhnúť takejto zodpovednosti len tým, že splní podmienky na odchýlenie sa od objektívnych požiadaviek súladu, ako sa stanovuje v tejto smernici, a to len vtedy, ak obchodník výslovne informuje spotrebiteľa pred uzavretím zmluvy, že konkrétna charakteristika digitálneho obsahu alebo digitálnej služby sa odchyľuje od objektívnych požiadaviek súladu a spotrebiteľ výslovne a samostatne akceptoval uvedenú odchýlku.
- (54) Právne nedostatky sú obzvlášť dôležitou otázkou vo vzťahu k digitálnemu obsahu alebo digitálnym službám, ktoré podliehajú právam duševného vlastníctva. Obmedzenia používania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby spotrebiteľom v súlade s touto smernicou by mohlo byť dôsledkom porušenia práv tretích strán. Takéto porušenie by mohlo účinne zabrániť spotrebiteľovi vo využívaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo niektorých jej prvkov, napríklad, keď spotrebiteľ vôbec nemá prístup k digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe, alebo keď ho nemá zákonne. Dôvodom môže byť skutočnosť, že tretia strana oprávnená núti obchodníka, aby zastavil porušovanie týchto práv a prestal ponúkať dotknutý digitálny obsah alebo digitálnu službu, alebo k tomu, aby spotrebiteľ nemohol digitálny obsah alebo digitálnu službu využívať bez porušenia práva. V prípade porušenia práv tretej strany, ktoré vedie k obmedzeniu brániacemu alebo obmedzujúcemu používanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v súlade so subjektívnymi a objektívnymi požiadavkami súladu, by mal mať spotrebiteľ nárok na prostriedky nápravy v prípade nesúladu, pokiaľ vnútroštátne právo neustanovuje neplatnosť zmluvy alebo jej zrušenie, napríklad z dôvodu porušenia právnej záruky proti odňatiu držby.
- (55) Obchodník by mal mať zodpovednosť voči spotrebiteľovi v prípade nesúladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ako aj nedodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Keďže digitálny obsah alebo digitálne služby sa spotrebiteľom môžu dodávať ako jediné dodanie alebo viac jednotlivých dodaní alebo nepretržite v priebehu určitého obdobia, je vhodné, aby sa príslušný čas na účely stanovenia súladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby určil podľa týchto rozličných typov dodania.
- (56) Digitálny obsah alebo digitálne služby sa spotrebiteľom môžu dodávať ako jediné dodanie, napríklad ak si spotrebiteľia stiahnu e-knihu a uložia si ju na svojom osobnom zariadení. Podobne môže dodanie pozostávať zo série takýchto jednotlivých dodaní, napríklad ak spotrebiteľia dostanú odkaz na stiahnutie novej e-knihy každý týždeň. Rozlišujúcim prvkom tejto kategórie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby je skutočnosť, že spotrebiteľia potom majú možnosť prístupu k digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe a ich využívania po neobmedzenú dobu. V takýchto prípadoch by sa súlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby mal posudzovať v čase dodania, a preto by mal byť obchodník zodpovedný len za nesúlad, ktorý existuje v čase jediného dodania alebo každého jednotlivého dodania. V záujme zabezpečenia právnej istoty by obchodníci a spotrebiteľia mali mať možnosť spoľahnúť sa na harmonizované minimálne obdobie, počas ktorého by mal byť obchodník zodpovedný za nesúlad. Pokiaľ ide o zmluvy, v ktorých sa stanovuje jediné dodanie alebo súbor jednotlivých dodaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, členské štáty by mali zabezpečiť, aby obchodníci niesli zodpovednosť počas obdobia nie kratšieho ako dva roky odo dňa dodania, ak je obchodník podľa ich príslušného vnútroštátneho práva zodpovedný len za akýkoľvek nesúlad, ktorý sa prejaví počas obdobia po dodaní.
- (57) Digitálny obsah alebo digitálne služby by sa mohli spotrebiteľom dodávať aj nepretržite počas určitého obdobia. Nepretržité dodávanie môže predstavovať prípady, keď obchodník sprístupňuje spotrebiteľom určitú digitálnu službu počas určitého alebo neurčitého obdobia, ako napríklad dvojročná zmluva o cloudovom úložisku alebo neobmedzené členstvo na platforme sociálnych médií. Charakteristickým prvkom tejto kategórie je skutočnosť, že spotrebiteľom sú digitálny obsah alebo digitálna služba prístupné alebo dostupné len počas obmedzeného trvania zmluvy alebo počas platnosti zmluvy na dobu neurčitú. Preto je odôvodnené, aby bol v takýchto

prípadoch obchodník zodpovedný len za nesúlad, ktorý sa prejaví počas uvedeného obdobia. Prvok nepretržitého dodávania nemusí nevyhnutne znamenať dlhodobé dodávanie. Prípady ako internetové vysielanie videí by sa mali považovať za nepretržité dodávanie počas určitého obdobia bez ohľadu na skutočné trvanie audiovizuálneho súboru. Prípady, v ktorých sa konkrétne prvky digitálneho obsahu alebo digitálnej služby sprístupňujú pravidelne alebo pri viacerých príležitostiach počas obmedzeného trvania zmluvy alebo počas platnosti zmluvy na dobu neurčitú, by sa tiež mali považovať za nepretržité dodávanie počas určitého obdobia, napríklad keď sa v zmluve stanovuje, že kópia antivírusového softvéru sa môže používať jeden rok a bude sa automaticky aktualizovať prvý deň každého mesiaca počas tejto doby, alebo že obchodník vydá aktualizácie vždy, keď budú k dispozícii nové prvky digitálnej hry, a digitálny obsah alebo digitálna služba sú dostupné alebo prístupné spotrebiteľom iba počas obmedzeného trvania zmluvy alebo počas platnosti zmluvy na dobu neurčitú.

- (58) Členské štáty by mali mať naďalej možnosť upravovať vnútroštátne premlčacie doby. Takéto premlčacie doby by však nemali byť prekážkou toho, aby si spotrebiteľia mohli uplatňovať svoje práva počas celého obdobia, počas ktorého je obchodník zodpovedný za nesúlad. Preto aj napriek tomu, že táto smernica by nemala harmonizovať začiatok plynutia vnútroštátnych premlčacích dôb, mala by zabezpečiť, aby takéto doby stále umožnili spotrebiteľom uplatňovať prostriedky nápravy za akýkoľvek nesúlad, ktorý sa prejaví aspoň počas obdobia, počas ktorého je obchodník zodpovedný za nesúlad.
- (59) Vzhľadom na špecifický charakter a vysokú komplexnosť digitálneho obsahu a digitálnych služieb, ako aj vzhľadom na lepšie vedomosti obchodníka a jeho prístup k know-how, technickým informáciám a vyspelej technickej pomoci, dokáže obchodník v porovnaní so spotrebiteľom pravdepodobne lepšie posúdiť, prečo digitálny obsah alebo digitálna služba nie sú dodané alebo nie sú v súlade. Obchodník môže takisto pravdepodobne lepšie posúdiť, či je nedodanie alebo nesúlad zapríčinený nekompatibilitou digitálneho prostredia spotrebiteľa s technickými požiadavkami pre digitálny obsah alebo digitálnu službu. Preto v prípade sporu je síce na spotrebiteľovi, aby poskytol dôkaz o tom, že digitálny obsah alebo digitálna služba nie je v súlade, ale spotrebiteľ by nemal mať povinnosť preukázať, že nesúlad existoval v čase dodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, alebo v prípade nepretržitej dodávky, počas trvania zmluvy.

Namiesto toho by malo byť úlohou obchodníka preukázať, že digitálny obsah alebo digitálna služba boli v tom čase alebo počas tohto obdobia v súlade. Uvedené dôkazné bremeno by mal niesť obchodník v prípade nesúladu, ktorý sa prejaví do jedného roka od času dodania tovaru, ak sa v zmluve stanovuje jediné dodanie alebo súbor jednotlivých dodaní, a počas trvania zmluvy, ak sa v zmluve stanovuje nepretržité dodávanie počas určitého obdobia. Ak však obchodník preukáže, že digitálne prostredie spotrebiteľa nezodpovedá technickým požiadavkám, o ktorých obchodník informoval spotrebiteľa jasným a zrozumiteľným spôsobom pred uzavretím zmluvy, spotrebiteľ by mal niesť dôkazné bremeno preukázania, že nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby existoval v čase dodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ak sa v zmluve stanovuje jediné dodanie alebo súbor jednotlivých dodaní, alebo počas doby trvania zmluvy, ak sa v zmluve stanovuje nepretržité dodávanie počas určitého obdobia.

- (60) Bez toho, aby bolo dotknuté základné právo na ochranu súkromného života vrátane dôvernosti komunikácií a na ochranu osobných údajov spotrebiteľa by mal spotrebiteľ spolupracovať s obchodníkom s cieľom umožniť, aby sa obchodník uistil, či príčina nesúladu spočíva v digitálnom prostredí spotrebiteľa pri použití technicky dostupných prostriedkov, ktoré sú pre spotrebiteľa najmenej narúšajúce. Často tak možno urobiť napríklad tým, že sa obchodníkovi poskytnú automaticky generované správy o incidentoch alebo s podrobnosťami o internetovom pripojení spotrebiteľa. Len vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch, napriek tomu, že sa čo najlepšie využili všetky iné prostriedky a iný spôsob už nie je možný, budú spotrebiteľia musieť umožniť virtuálny prístup k svojmu digitálnemu prostrediu. Ak však spotrebiteľ nespupracuje s obchodníkom a spotrebiteľ bol informovaný o dôsledkoch odmietnutia spolupráce, malo by byť na spotrebiteľovi, aby preukázal nielen to, že digitálny obsah alebo digitálna služba nie sú v súlade, ale aj to, že digitálny obsah alebo digitálna služba neboli v súlade v čase dodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ak sa v zmluve stanovuje jediné dodanie alebo súbor jednotlivých dodaní, alebo počas doby trvania zmluvy, ak sa v zmluve stanovuje nepretržité dodávanie počas určitého obdobia.
- (61) Ak obchodník nedodal digitálny obsah alebo digitálnu službu, spotrebiteľ by mal obchodníka vyzvať, aby digitálny obsah alebo digitálnu službu dodal. V takýchto prípadoch by mal obchodník konať bez zbytočného odkladu alebo v dodatočnej lehote, na ktorej sa zmluvné strany výslovne dohodli. Vzhľadom na to, že sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodávajú v digitálnej forme, vo väčšine situácií by si dodanie, ktorým sa

digitálny obsah alebo digitálna služba sprístupnia spotrebiteľovi, nemalo vyžadovať žiadny dodatočný čas. Preto by v takýchto prípadoch povinnosť obchodníka dodať digitálny obsah alebo digitálnu službu bez zbytočného odkladu malo znamenať okamžite ju poskytnúť. Ak obchodník nedodá digitálny obsah alebo digitálnu službu, spotrebiteľ by mal byť oprávnený ukončiť zmluvu. Za osobitných okolností, napríklad ak je zrejmé, že obchodník nedodá digitálny obsah alebo digitálnu službu, alebo ak je určitý čas na dodanie pre spotrebiteľa nevyhnutný, spotrebiteľ by mal byť oprávnený ukončiť zmluvu bez toho, aby najprv vyzval obchodníka o dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

- (62) V prípade nesúladu by spotrebiteľia mali mať nárok na uvedenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu, na primeranú zľavu z ceny alebo na ukončenie zmluvy.
- (63) V závislosti od technických charakteristík digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by obchodník mal mať možnosť vybrať si konkrétny spôsob uvedenia digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu, napríklad vydaním aktualizácií alebo sprístupnením novej kópie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby spotrebiteľovi.
- (64) Vzhľadom na rozmanitosť digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb nie je vhodné stanoviť pevné lehoty na výkon práv alebo splnenie povinností súvisiacich s digitálnym obsahom alebo digitálnymi službami. Takéto lehoty by nezohľadňovali takúto rozmanitosť a v závislosti od prípadu by mohli byť buď príliš krátke, alebo príliš dlhé. Preto je vhodnejšie požadovať, aby sa digitálny obsah a digitálne služby uviedli do súladu v rámci primeranej lehoty. Takáto požiadavka by zmluvným stranám nemala brániť v tom, aby sa dohodli na konkrétnej lehote na uvedenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu. Digitálny obsah alebo digitálna služba by sa mali uviesť do súladu bez akýchkoľvek poplatkov. Spotrebiteľ by predovšetkým nemal znášať nijaké náklady spojené s vývojom aktualizovanej verzie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.
- (65) Tam, kde uvedenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu nie je z právneho alebo faktického hľadiska možné, alebo ak obchodník odmieta uviesť digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu, pretože by to pre obchodníka znamenalo neprimerané náklady, alebo ak obchodník neuviedol digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu v primeranej lehote, bezplatne a bez spôsobenia značných ťažkostí pre spotrebiteľa, spotrebiteľ by mal mať nárok na prostriedky nápravy v podobe zľavy z ceny alebo ukončenia zmluvy. V určitých situáciách je odôvodnené, že spotrebiteľ by mal mať nárok na zníženie ceny alebo na okamžité ukončenie zmluvy, napríklad ak obchodník predtým neuviedol úspešne digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu alebo v prípade, že vzhľadom na závažnú povahu nesúladu od spotrebiteľa nemožno očakávať, že si zachová dôveru v schopnosť obchodníka uviesť digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu. Napríklad, spotrebiteľ by mal mať nárok priamo žiadať o zľavu alebo ukončenie zmluvy, ak mu bol dodaný antivírusový softvér, ktorý je sám infikovaný vírusmi a predstavoval by prípad nedostatku súladu veľmi závažnej povahy. To isté by sa malo uplatňovať v prípade, keď je zrejmé, že obchodník neuviede digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu v primeranej lehote alebo bez závažných ťažkostí pre spotrebiteľa.
- (66) V situácii, keď má spotrebiteľ nárok na zľavu z ceny, ktorú zaplatil za digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktoré sa dodávajú počas určitého obdobia, malo by sa pri výpočte zľavy z ceny zohľadniť zníženie hodnoty digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vzhľadom na nesúlad, ako aj vzhľadom na dĺžku času, počas ktorého spotrebiteľ nemohol využívať digitálny obsah alebo digitálnu službu v súlade.
- (67) Ak sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodávajú výmenou za cenu, spotrebiteľ by mal mať nárok na ukončenie zmluvy, len ak nesúlad nie je zanedbateľný. Ak sa však digitálny obsah alebo digitálna služba nedodá výmenou za cenu, ale spotrebiteľ poskytne osobné údaje, spotrebiteľ by mal mať nárok na ukončenie zmluvy aj v prípadoch, keď je nesúlad zanedbateľný, pretože prostriedok nápravy v podobe zľavy z ceny nie je spotrebiteľovi k dispozícii. V prípadoch, keď spotrebiteľ platí cenu a poskytuje osobné údaje, by spotrebiteľ mal mať v prípade nesúladu nárok na všetky dostupné prostriedky nápravy. Najmä za predpokladu, že sú splnené všetky ostatné podmienky, spotrebiteľ by mal mať nárok na uvedenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu, na zľavu z ceny vo vzťahu k vynaloženým peniazom za digitálny obsah alebo digitálnu službu alebo na ukončenie zmluvy.

- (68) Ak spotrebiteľ ukončí zmluvu, obchodník by mu mal vrátiť zaplatenú sumu. Existuje však potreba vyvážiť legítimne záujmy spotrebiteľov a obchodníkov v prípade, že digitálny obsah alebo digitálna služba sú dodávané počas určitého obdobia a digitálny obsah alebo digitálna služba boli v súlade len istý čas v rámci tohto obdobia. Preto by spotrebiteľ mal mať po ukončení nárok iba na časť zaplatenej ceny, ktorá zodpovedá a je primeraná dĺžke času, počas ktorej digitálny obsah alebo digitálna služba neboli v súlade. Spotrebiteľ by mal mať nárok aj na akúkoľvek časť ceny zaplatenej vopred za každé obdobie, ktoré by zostalo po ukončení zmluvy.
- (69) Keď spotrebiteľ poskytne obchodníkovi osobné údaje, obchodník mal by dodržiavať povinnosti podľa nariadenia (EÚ) 2016/679. Takéto povinnosti by sa mali dodržiavať aj v prípadoch, keď spotrebiteľ platí cenu a poskytuje osobné údaje. Po ukončení zmluvy by sa mal obchodník takisto zdržať používania akéhokoľvek iného obsahu než sú osobné údaje, ktoré poskytol alebo vytvoril spotrebiteľ pri používaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktoré dodal obchodník. Takýto obsah by mohol zahŕňať digitálne fotografie, videá a zvukové súbory a obsah vytvorený na mobilných zariadeniach. Obchodník by však mal byť oprávnený naďalej využívať obsah, ktorý poskytol alebo vytvoril spotrebiteľ, v prípadoch, keď takýto obsah buď nemá žiadne využitie mimo kontextu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby dodaných obchodníkom, týka sa len činnosti spotrebiteľa, obchodník ho zoskupil s inými údajmi a nemôže byť odčlenený vôbec alebo len s neprimeraným úsilím, alebo ho spoločne vygeneroval spotrebiteľ a iné osoby a ostatní spotrebiteľia ho môžu naďalej využívať.
- (70) Spotrebiteľ by mohol byť odradený od uplatnenia prostriedkov nápravy v prípade nesúladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ak je spotrebiteľovi odoprený prístup k inému obsahu než k osobným údajom, ktoré spotrebiteľ poskytol alebo vytvoril prostredníctvom použitia digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. S cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ mohol využívať účinnú ochranu v súvislosti s právom ukončiť zmluvu, obchodník by mal preto takýto obsah sprístupniť spotrebiteľovi na jeho žiadosť po ukončení zmluvy.
- (71) Spotrebiteľ by mal byť oprávnený získať späť obsah v primeranej lehote bez toho, aby mu obchodník kládol prekážky, v bežne používanom strojovo čitateľnom formáte a bez poplatkov, s výnimkou nákladov, ktoré spotrebiteľovi vznikli v súvislosti s jeho vlastným digitálnym prostredím, napríklad nákladov na sieťové pripojenie, keďže tieto náklady nie sú konkrétne spojené so spätným získaním obsahu. Povinnosť obchodníka sprístupniť takýto obsah by sa však nemala uplatňovať v prípade, že obsah je účelný len v kontexte využívania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, alebo ak sa vzťahuje len na činnosť spotrebiteľa pri používaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, alebo ak bol zlúčený s inými údajmi zo strany obchodníka a nemôže byť odčlenený vôbec alebo len s neprimeraným úsilím. V takýchto prípadoch obsah nemá významné praktické využitie alebo význam pre spotrebiteľa, pričom sa zohľadňujú aj záujmy obchodníka. Okrem toho povinnosť obchodníka sprístupniť spotrebiteľovi po ukončení zmluvy akýkoľvek obsah, ktorý nie je osobným údajom a ktorý poskytol alebo vytvoril spotrebiteľ, by nemala byť dotknutá právom obchodníka nesprístupniť určitý obsah v súlade s platnými právnymi predpismi.
- (72) Ak sa zmluva ukončí, od spotrebiteľa by sa nemalo vyžadovať, aby platil za využívanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby za akékoľvek obdobie, počas ktorého digitálny obsah alebo digitálna služba neboli v súlade, pretože by to zbavovalo spotrebiteľa účinnej ochrany. Spotrebiteľ by mal však tiež prestať využívať digitálny obsah alebo digitálnu službu alebo ich sprístupňovať tretím stranám, napríklad tak, že vymaže digitálny obsah alebo každú použiteľnú kópiu, alebo digitálny obsah alebo digitálnu službu inak znepřístupní.
- (73) Zásada zodpovednosti obchodníka za škody je základným prvkom zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb. Preto by mal mať spotrebiteľ nárok žiadať náhradu za ujmu zapríčinenú nesúlodom so zmluvou alebo nedodaním digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Kompenzácia by mala spotrebiteľovi zaistiť situáciu, ktorá by sa čo najviac priblížila k situácii, v ktorej by spotrebiteľ bol, keby mu boli digitálny obsah alebo digitálna služba dodané riadne a v súlade so zmluvou. Keďže takéto právo na náhradu škody už existuje vo všetkých členských štátoch, touto smernicou by nemali byť dotknuté vnútroštátne pravidlá týkajúce sa kompenzácie spotrebiteľov za ujmu spôsobenú porušením týchto pravidiel.
- (74) Táto smernica by sa mala zaoberať aj otázkou zmien, ako sú napríklad aktualizácie a inovácie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby uskutočňované obchodníkmi, ktoré obchodník dodáva alebo sprístupňuje spotrebiteľovi počas určitého obdobia. Vzhľadom na rýchlo sa vyvíjajúcu povahu digitálneho obsahu a digitálnych služieb môžu byť takéto aktualizácie, inovácie a podobné zmeny nevyhnutné a pre spotrebiteľa často predstavujú

výhodu. Niektoré zmeny, napríklad tie, ktoré sú zakotvené v zmluve ako aktualizácie, môžu predstavovať súčasť zmluvných záväzkov. V prípade iných zmien sa môže požadovať, aby spĺňali objektívne požiadavky súladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby stanovené v tejto smernici. Ostatné zmeny, ktoré by sa líšili od objektívnych požiadaviek súladu a ktoré sú predvídateľné v čase uzavretia zmluvy, by však museli byť výslovne dohodnuté pri uzavretí zmluvy.

- (75) Okrem týchto zmien, ktorých cieľom je zachovanie súladu, by obchodník mal mať za určitých podmienok možnosť meniť vlastnosti digitálneho obsahu alebo digitálnej služby pod podmienkou, že sa v zmluve pre takúto zmenu uvádza oprávnený dôvod. Medzi takéto oprávnené dôvody by mohli patriť situácie, keď je zmena nevyhnutná na prispôbenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby novému technickému prostrediu alebo zvýšenému počtu používateľov, alebo z iných významných prevádzkových dôvodov. Takéto zmeny sú často v prospech spotrebiteľa, keďže vylepšujú digitálny obsah alebo digitálnu službu. Preto by zmluvné strany mohli zahrnúť do zmluvy ustanovenia, ktoré dovoľujú obchodníkovi vykonať zmeny. S cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi záujmami spotrebiteľa a podnikov by sa takáto možnosť obchodníka mala kombinovať s právom spotrebiteľa ukončiť zmluvu, ak takéto zmeny negatívne ovplyvňujú využívanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo prístup k nim, a to vo väčšom rozsahu. Rozsah, v akom zmeny negatívne ovplyvňujú využívanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo prístup k nim zo strany spotrebiteľa, by sa mal objektívne stanoviť so zreteľom na povahu a účel digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a na kvalitu, funkčnosť, kompatibilita a ďalšie hlavné vlastnosti, ktoré sú bežné pre digitálny obsah alebo digitálne služby rovnakého druhu. Pravidlá stanovené touto smernicou vzťahujúce sa na takéto aktualizácie, inovácie alebo podobné zmeny, by sa však nemali týkať situácií, keď zmluvné strany uzavrujú novú zmluvu na dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, napríklad v dôsledku distribúcie novej verzie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.
- (76) Spotrebiteľia by mali byť informovaní o zmenách jasným a zrozumiteľným spôsobom. V prípade, že zmena má negatívny vplyv vo viac ako zanedbateľnom rozsahu na prístup alebo používanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby spotrebiteľom, spotrebiteľ by mal byť informovaný spôsobom, ktorý umožní uchovávanie informácií na trvalom nosiči. Trvalý nosič by mal spotrebiteľovi umožniť uchovávať informácie tak dlho, ako je potrebné z hľadiska ochrany záujmov spotrebiteľa vyplývajúcich zo vzťahu spotrebiteľa s obchodníkom. Takéto nosiče by mali zahŕňať najmä papier, DVD, CD-ROM-y, USB kľúče, pamäťové karty alebo pevné disky počítačov, ako aj e-mailly.
- (77) Ak zmena negatívne ovplyvňuje viac než zanedbateľným spôsobom prístup k digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe alebo ich využívanie zo strany spotrebiteľa, spotrebiteľ by mal mať v dôsledku takejto zmeny nárok bezplatne zmluvu ukončiť. Alternatívne môže obchodník rozhodnúť, že umožní spotrebiteľovi zachovať prístup k digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe bez dodatočných nákladov bez zmeny a v súlade so zmluvou, pričom v takom prípade by spotrebiteľ nemal byť oprávnený ukončiť zmluvu. Ak však digitálny obsah alebo digitálna služba, ktorú obchodník umožnil spotrebiteľovi zachovať, už nie je v súlade so subjektívnymi a objektívnymi požiadavkami súladu, spotrebiteľ by mal mať možnosť využiť prostriedky nápravy v prípade nesúladu, ako sa stanovuje v tejto smernici. Ak požiadavky na takúto zmenu stanovené v tejto smernici nie sú splnené a zmena má za následok nesúlad, mali by zostať nedotknuté práva spotrebiteľa na uvedenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu so zmluvou, na zníženie ceny alebo ukončenie zmluvy, ako sa stanovuje v tejto smernici. Podobne, ak v nadväznosti na zmenu vznikne nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktorý však nie je spôsobený zmenou, mal by mať spotrebiteľ naďalej nárok na využitie prostriedkov nápravy, ako sa stanovuje v tejto smernici, v prípade nesúladu vo vzťahu k tomuto digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe.
- (78) Nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktorá bola dodaná spotrebiteľovi, je často spôsobený niektorou z transakcií v reťazci, ktorý spája pôvodného navrhovateľa s konečným obchodníkom. Hoci konečný obchodník by mal byť zodpovedný voči spotrebiteľovi v prípade nesúladu, je dôležité zaistiť, aby obchodník mal primerané práva voči jednotlivým osobám v reťazci transakcií, aby tak mohol prevziať svoju zodpovednosť voči spotrebiteľovi. Takéto práva by mali byť obmedzené na obchodné transakcie a preto by sa nemali vzťahovať na situácie, keď je obchodník zodpovedný voči spotrebiteľovi za nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktoré pozostávajú alebo vychádzajú zo softvéru, ktorý bol dodaný bez zaplatenia ceny na základe bezplatnej licencie s otvoreným zdrojovým kódom osobou v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií. Malo by však byť vecou členských štátov, aby podľa vnútroštátneho práva určovali osoby v reťazci transakcií, na ktorých sa konečný obchodník môže obrátiť, a spôsoby a podmienky takýchto konaní.

- (79) Osoby alebo organizácie, ktoré majú podľa vnútroštátneho práva legitímny záujem na ochrane zmluvných práv spotrebiteľov a práv spotrebiteľov na ochranu údajov, by mali mať právo podať návrh na začatie konania s cieľom zabezpečiť uplatňovanie vnútroštátneho práva na transpozíciu tejto smernice, a to či už pred súdom, alebo správnym orgánom, ktorý má právomoc rozhodovať o sťažnostiach, alebo dať podnet na začatie príslušného právneho konania.
- (80) Žiadnym ustanovením tejto smernice by nemalo byť dotknuté uplatňovanie pravidiel medzinárodného práva súkromného, najmä nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008⁽¹⁴⁾ a (EÚ) č. 1215/2012⁽¹⁵⁾.
- (81) Príloha k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/2394⁽¹⁶⁾ by mala byť zmenená tak, aby obsahovala odkaz na túto smernicu s cieľom uľahčiť cezhraničnú spoluprácu pri presadzovaní tejto smernice.
- (82) Príloha I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES⁽¹⁷⁾ by mala byť zmenená tak, aby obsahovala odkaz na túto smernicu s cieľom zabezpečiť, aby kolektívne záujmy spotrebiteľov stanovené v tejto smernici boli chránené.
- (83) Spotrebiteľia by mali mať možnosť využívať svoje práva podľa tejto smernice, len čo sa začnú uplatňovať zodpovedajúce vnútroštátne transpozičné opatrenia. Uvedené vnútroštátne transpozičné opatrenia by sa preto mali uplatňovať aj na zmluvy na dobu neurčitú alebo dobu určitú, ktoré boli uzavreté pred dátumom uplatňovania, a ktoré stanovujú dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb počas určitého obdobia, či už priebežne, alebo prostredníctvom súboru jednotlivých dodaní, ale len pokiaľ ide o digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktoré sa dodávajú odo dňa uplatňovania vnútroštátnych transpozičných opatrení. Aby sa však zabezpečila rovnováha medzi oprávnenými záujmami spotrebiteľov a obchodníkov, vnútroštátne opatrenia, ktorými sa transponujú ustanovenia tejto smernice o zmene digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a práve na nápravu, by sa mali uplatňovať len na zmluvy uzavreté po dátume uplatňovania podľa tejto smernice.
- (84) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch⁽¹⁸⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (85) S európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov sa konzultovalo v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽¹⁹⁾ a európsky dozorný úradník vydal stanovisko 14. marca 2017⁽²⁰⁾.
- (86) Keďže ciele tejto smernice, a to prispieť k fungovaniu vnútorného trhu konzistentným odstraňovaním prekážok súvisiacich so zmluvným právom týkajúcim sa dodávania digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, a zároveň predísť právnej fragmentácii, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov zabezpečenia celkového súladu vnútroštátnych zákonov prostredníctvom harmonizovaných pravidiel zmluvného práva, ktorým by sa zároveň uľahčili koordinované opatrenia na presadzovanie práva, ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedených cieľov.
- (87) Táto smernica rešpektuje základné práva a slobody a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, vrátane zásad zakotvených v článkoch 16, 38 a 47,

⁽¹⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁽¹⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2394 z 12. decembra 2017 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za presadzovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a o zrušení nariadenia (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 345, 27.12.2017, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov (Ú. v. EÚ L 110, 1.5.2009, s. 30).

⁽¹⁸⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽¹⁹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁰⁾ Ú. v. EÚ C 200, 23.6.2017, s. 10.

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy a účel

Účelom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a zároveň zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov tým, že sa stanoví spoločné pravidlá pre určité požiadavky týkajúce sa zmlúv medzi obchodníkmi a spotrebiteľmi o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, najmä pravidlá týkajúce sa:

- súladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby so zmluvou,
- prostriedkov nápravy v prípade nedostatku takéto súladu alebo nedodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a predpokladov na uplatnenie týchto prostriedkov nápravy, a
- zmeny digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „digitálny obsah“ sú dáta, ktoré sa vyprodukujú a dodajú v digitálnej forme;
2. „digitálna služba“ je:
  - a) služba, ktorá spotrebiteľovi umožňuje vytvárať, spracúvať alebo uchovávať údaje v digitálnej forme alebo mať k takýmto údajom prístup; alebo
  - b) služba, ktorá umožňuje výmenu údajov v digitálnej forme alebo akúkoľvek inú interakciu s údajmi v digitálnej forme, ktoré nahráva alebo vytvára spotrebiteľ alebo iní používatelia uvedenej služby;
3. „tovar s digitálnymi prvkami“ je akýkoľvek hmotný huteľný predmet, ktorý obsahuje digitálny obsah alebo digitálnu službu, alebo je s digitálnym obsahom alebo digitálnou službou prepojený takým spôsobom, že absencia uvedeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by bránila tovaru plniť jeho funkcie;
4. „integrácia“ je prepojenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby so zložkami digitálneho prostredia spotrebiteľa alebo začlenenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do zložiek digitálneho prostredia spotrebiteľa tak, aby bolo možné používať digitálny obsah alebo digitálnu službu v súlade s požiadavkami na súlad stanovenými v tejto smernici;
5. „obchodník“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba bez ohľadu na to, či je v súkromnom alebo verejnom vlastníctve, ktorá v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré sa týkajú jej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, remesla alebo povolania, a to aj prostredníctvom inej osoby konajúcej v jej mene alebo z jej poverenia;
6. „spotrebiteľ“ je akákoľvek fyzická osoba, ktorá v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré sa netýkajú jej obchodnej ani podnikateľskej činnosti, remesla ani povolania;
7. „cena“ je peňažná suma alebo digitálne vyjadrenie hodnoty, ktorá sa má zaplatiť ako protiplnenie za dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby;
8. „osobné údaje“ sú osobné údaje v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 1 nariadenia (EÚ) 2016/679;
9. „digitálne prostredie“ je hardvér, softvér a akékoľvek sieťové pripojenie, ktoré spotrebiteľ používa na prístup alebo využívanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby;
10. „kompatibilita“ je schopnosť digitálneho obsahu alebo digitálnej služby fungovať s hardvérom alebo softvérom, s ktorým sa bežne používa digitálny obsah alebo digitálne služby toho istého druhu, bez potreby konverzie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby;

11. „funkčnosť“ je schopnosť digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vykonávať svoje funkcie s ohľadom na svoj účel;
12. „interoperabilita“ je schopnosť digitálneho obsahu alebo digitálnej služby fungovať s hardvérom alebo softvérom odlišným od tých, s ktorými sa digitálny obsah alebo digitálne služby rovnakého druhu bežne používajú;
13. „trvanlivý nosič“ je akýkoľvek prostriedok, ktorý umožňuje spotrebiteľovi alebo obchodníkovi uchovávať informácie určené jemu osobne spôsobom dostupným na budúce použitie na obdobie primerané účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na každú zmluvu, na základe ktorej obchodník dodáva alebo sa zaväzuje dodať digitálny obsah alebo digitálnu službu spotrebiteľovi a spotrebiteľ platí alebo sa zaväzuje zaplatiť cenu.

Táto smernica sa vzťahuje aj na prípady, keď obchodník dodáva alebo sa zaväzuje dodať digitálny obsah alebo digitálnu službu spotrebiteľovi, a spotrebiteľ poskytne alebo sa zaväzuje poskytnúť obchodníkovi osobné údaje, s výnimkou prípadov, keď osobné údaje, ktoré poskytol spotrebiteľ, obchodník spracúva výlučne na účely dodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v súlade s touto smernicou alebo na to, aby bolo obchodníkovi umožnené dodržať právne požiadavky, ktorým obchodník podlieha, a obchodník uvedené údaje nespracúva na žiadne iné účely.

2. Táto smernica sa tiež vzťahuje na prípady, keď sa digitálny obsah alebo digitálna služba vyvíjajú v súlade so špecifikáciami spotrebiteľa.

3. S výnimkou článkov 5 a 13 sa táto smernica uplatňuje aj na akýkoľvek hmotný nosič, ktorý slúži výhradne ako nosič digitálneho obsahu.

4. Táto smernica sa neuplatňuje na digitálny obsah alebo digitálne služby, ktoré sú súčasťou tovaru alebo sú s ním prepojené v zmysle článku 2 bodu 3 a ktoré sa poskytujú spolu s tovarom na základe kúpnej zmluvy týkajúcej sa tohto tovaru bez ohľadu na to, či takýto digitálny obsah alebo digitálnu službu dodáva predávajúci alebo tretia strana. V prípade pochybností o tom, či je dodanie začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo začlenej alebo prepojenej digitálnej služby súčasťou kúpnej zmluvy, sa digitálny obsah alebo digitálna služba považujú za súčasť kúpnej zmluvy.

5. Táto smernica sa neuplatňuje na zmluvy týkajúce sa:

- a) poskytovania iných služieb, ako sú digitálne služby, bez ohľadu na to, či obchodník používa digitálne formy alebo prostriedky na produkciu výstupu služby alebo na jeho dodanie, alebo prenos spotrebiteľovi;
- b) elektronických komunikačných služieb v zmysle ich vymedzenia v článku 2 bode 4 smernice (EÚ) 2018/1972, s výnimkou interpersonálnych komunikačných služieb nezávislých od číslovania v zmysle ich vymedzenia v článku 2 bode 7 uvedenej smernice;
- c) služieb zdravotnej starostlivosti podľa vymedzenia v článku 3 písm. a) smernice 2011/24/EÚ;
- d) služieb v oblasti hazardných hier, najmä služieb, ktoré zahŕňajú stávky v peňažnej hodnote pri hazardných hrách vrátane tých, ktoré obsahujú prvok zručnosti, napríklad lotérie, kasínové hry, pokrové hry a stávkové transakcie, poskytované elektronickými prostriedkami alebo akoukoľvek inou technológiou na uľahčenie komunikácie a na individuálnu žiadosť príjemcu služby;
- e) finančných služieb podľa vymedzenia v článku 2 písm. b) smernice 2002/65/ES;
- f) softvéru, ktorý ponúka obchodník v rámci bezplatnej licencie s otvoreným zdrojovým kódom v prípade, že spotrebiteľ neplatí cenu a osobné údaje poskytnuté spotrebiteľom obchodník spracúva výlučne na účely zvýšenia bezpečnosti, kompatibility alebo interoperability uvedeného konkrétneho softvéru;
- g) dodávania digitálneho obsahu, keď sa digitálny obsah sprístupňuje verejnosti v rámci predstavenia alebo podujatia, ako je napríklad digitálne filmové premietanie, okrem prenosu signálu;

h) digitálneho obsahu poskytovaného v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/98/ES⁽²¹⁾ orgánmi verejného sektora členských štátov.

6. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 4 tohto článku, ak jediná zmluva medzi tým istým obchodníkom a tým istým spotrebiteľom predstavuje balík pozostávajúci z prvkov dodávania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a prvkov dodávania iných služieb alebo tovarov, táto smernica sa uplatňuje len na tie prvky zmluvy, ktoré sa týkajú digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

Článok 19 tejto smernice sa neuplatňuje, ak balík v zmysle smernice (EÚ) 2018/1972 zahŕňa prvky služby prístupu na internet v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120⁽²²⁾ alebo interpersonálnu komunikačnú službu s číslovaním podľa vymedzenia v článku 2 bode 6 smernice (EÚ) 2018/1972.

Bez toho, aby bol dotknutý článok 107 ods. 2 smernice (EÚ) 2018/1972, účinky, ktoré môže mať ukončenie jedného prvku kombinovanej zmluvy na ostatné prvky kombinovanej zmluvy, sa upravujú vnútroštátnym právom.

7. Ak je akékoľvek ustanovenie tejto smernice v rozpore s niektorým ustanovením iného aktu Únie, ktorým sa riadi konkrétna oblasť alebo predmet, ustanovenia uvedeného iného aktu Únie majú prednosť pred touto smernicou.

8. Právo Únie vzťahujúce sa na ochranu osobných údajov sa uplatňuje na všetky osobné údaje spracúvané v súvislosti so zmluvami uvedenými v odseku 1.

Touto smernicou predovšetkým nie je dotknuté nariadenie (EÚ) 2016/679 a smernice 2002/58/ES. V prípade konfliktu medzi ustanoveniami tejto smernice a právom Únie vzťahujúcim sa na ochranu osobných údajov má prednosť právo Únie.

9. Touto smernicou nie je dotknuté právo Únie ani vnútroštátne právo v oblasti autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom vrátane smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES⁽²³⁾.

10. Touto smernicou nie je dotknutá sloboda členských štátov upraviť aspekty všeobecného zmluvného práva, ako sú napríklad pravidlá vzniku zmluvného vzťahu, platnosti, neplatnosti alebo účinkov zmlúv vrátane dôsledkov ukončenia zmluvy, pokiaľ nie sú upravené v tejto smernici, alebo právo na náhradu škody.

Článok 4

Úroveň harmonizácie

Členské štáty vo svojom vnútroštátnom práve neponechajú v platnosti ani nezavedú ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice, vrátane prísnejších či menej prísnych ustanovení, ktoré zabezpečujú odlišnú úroveň ochrany spotrebiteľa, pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak.

Článok 5

Dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby

1. Obchodník dodá digitálny obsah alebo digitálnu službu spotrebiteľovi. Pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak, obchodník dodá digitálny obsah alebo digitálnu službu bez zbytočného odkladu po uzavretí zmluvy.

⁽²¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/98/ES zo 17. novembra 2003 o opakovanom použití informácií verejného sektora (Ú. v. EÚ L 345, 31.12.2003, s. 90).

⁽²²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120 z 25. novembra 2015, ktorým sa ustanovujú opatrenia týkajúce sa prístupu k otvorenému internetu a maloobchodné poplatky za regulované komunikačné služby v rámci Únie a ktorým sa mení smernica 2002/22/ES a nariadenie (EÚ) č. 531/2012 (Ú. v. EÚ L 310, 26.11.2015, s. 1).

⁽²³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 22.6.2001, s. 10).

2. Obchodník si splní povinnosť dodania, keď:
  - a) sa umožní dostupnosť digitálneho obsahu alebo akýchkoľvek prostriedkov vhodných na prístup k digitálnemu obsahu alebo jeho stiahnutie alebo sa umožní prístup k nim spotrebiteľovi alebo do fyzického alebo virtuálneho priestoru, ktorý si spotrebiteľ na tento účel zvolil;
  - b) sa digitálna služba sprístupní spotrebiteľovi alebo do fyzického alebo virtuálneho priestoru, ktorý si spotrebiteľ na tento účel zvolil.

Článok 6

Súlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby

Bez toho, aby bol dotknutý článok 10, obchodník poskytuje spotrebiteľovi digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktoré spĺňajú požiadavky stanovené v článkoch 7, 8 a 9, ak je to uplatniteľné.

Článok 7

Subjektívne požiadavky súladu

Aby boli digitálny obsah alebo digitálna služba v súlade so zmluvou, musia podľa konkrétnych okolností predovšetkým:

- a) zodpovedať opisu, byť v množstve a kvalite a vyznačovať sa funkčnosťou, kompatibilitou, interoperabilitou a inými vlastnosťami vyžadovanými v zmluve;
- b) byť vhodné na každý konkrétny účel, na ktorý ich spotrebiteľ žiada a s ktorým obchodníka oboznámi najneskôr v čase uzavretia zmluvy a v súvislosti s ktorými obchodník tento účel akceptuje;
- c) byť dodané so všetkým príslušenstvom, pokynmi na použitie vrátane inštalácie a asistenčnými službami zákazníkom vyžadovanými v zmluve; a
- d) byť aktualizované, ako sa stanovuje v zmluve.

Článok 8

Objektívne požiadavky súladu

1. Digitálny obsah alebo digitálna služba musia okrem subjektívnych požiadaviek súladu:

- a) byť vhodné na účely, na aké by sa rovnaký druh digitálneho obsahu alebo digitálnej služby bežne používal, a to podľa potreby zohľadňujúc akékoľvek existujúce právo Únie a vnútroštátne právo, technické normy alebo – ak takéto technické normy neexistujú – kódexy správania platné pre dané konkrétne odvetvie;
- b) byť v množstve a mať vlastnosti a výkonnostné charakteristiky, a to aj čo sa týka funkčnosti, kompatibility, prístupnosti, kontinuity a bezpečnosti, ktoré sú bežné pre digitálny obsah alebo digitálne služby rovnakého druhu a ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať vzhľadom na povahu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a s prihliadnutím na akékoľvek verejné vyhlásenie zo strany obchodníka alebo v jeho mene, alebo v mene osôb v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií, najmä pri propagácii alebo na označení, pokiaľ obchodník nepreukáže, že:
  - i) obchodník si z opodstatnených dôvodov nebol alebo nemohol byť vedomý predmetného verejného vyhlásenia;
  - ii) v čase uzavretia zmluvy bolo verejné vyhlásenie opravené rovnakým alebo porovnateľným spôsobom, akým bolo vydané; alebo
  - iii) rozhodnutie nadobudnúť digitálny obsah alebo digitálnu službu nemohlo byť ovplyvnené verejným vyhlásením;
- c) podľa konkrétnych okolností byť dodané spolu so všetkým príslušenstvom a pokynmi, ktoré spotrebiteľ môže odôvodnene očakávať; a
- d) zodpovedať skúšobnej verzii alebo ukážke digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ku ktorej obchodník poskytol prístup pred uzavretím zmluvy.

2. Obchodník musí zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ informovaný o aktualizáciách digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vrátane bezpečnostných aktualizácií, ktoré sú potrebné, aby sa zabezpečil súlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, a aby mu boli takéto aktualizácie dodané, a to počas obdobia:

- a) počas ktorého sa digitálny obsah alebo digitálna služba majú dodať na základe zmluvy, ak zmluva stanovuje nepretržitú dodávku počas určitého obdobia; alebo
- b) ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať vzhľadom na druh a účel digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a vzhľadom na okolnosti a povahu zmluvy, pokiaľ je v zmluve stanovená jediná dodávka alebo súbor jednotlivých dodaní.

3. Ak spotrebiteľ v primeranom čase nenainštaluje aktualizácie, ktoré mu obchodník dodal v súlade s odsekom 2, obchodník nie je zodpovedný za nesúlad vyplývajúci výlučne z nedostatku príslušnej aktualizácie za predpokladu, že:

- a) obchodník informoval spotrebiteľa o dostupnosti aktualizácie a dôsledkoch v prípade, že ju spotrebiteľ nenainštaluje;
a
- b) nenainštalovanie alebo nesprávna inštalácia aktualizácie zo strany spotrebiteľa neboli spôsobené nedostatkami v návode na inštaláciu, ktorý poskytol obchodník.

4. Ak sa v zmluve stanovuje, že sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodávajú nepretržite počas určitého obdobia, tento digitálny obsah alebo digitálna služba musia byť v súlade po celý čas trvania uvedeného obdobia.

5. Za nesúlad v zmysle odseku 1 alebo 2 sa nepovažuje prípad, keď v čase uzavretia zmluvy bol spotrebiteľ výslovne informovaný o tom, že určité vlastnosti digitálneho obsahu alebo digitálnej služby sa odchyľujú od objektívnych požiadaviek súladu stanovených v odseku 1 alebo 2, a spotrebiteľ výslovne a osobitným spôsobom vyjadril súhlas s takouto odchýlkou pri uzavretí zmluvy.

6. Ak sa zmluvné strany nedohodnú inak, dodáva sa digitálny obsah alebo digitálna služba v najnovšej verzii, ktorá je k dispozícii v čase uzavretia zmluvy.

Článok 9

Nesprávna integrácia digitálneho obsahu alebo digitálnej služby

Akýkoľvek nesúlad vyplývajúci z nesprávnej integrácie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do digitálneho prostredia spotrebiteľa sa považuje za nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ak:

- a) digitálny obsah alebo digitálna služba boli integrované obchodníkom alebo v rámci jeho zodpovednosti; alebo
- b) digitálny obsah alebo digitálnu službu mal integrovať spotrebiteľ a nesprávnu integráciu zapríčinili nedostatky v pokynoch na integráciu, ak tieto pokyny poskytol obchodník.

Článok 10

Práva tretích strán

Ak obmedzenie vyplývajúce z porušenia akéhokoľvek práva tretej strany, najmä práv duševného vlastníctva, zabraňuje alebo obmedzuje používanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v súlade s článkami 7 a 8, členské štáty zabezpečia, aby mal spotrebiteľ nárok na prostriedky nápravy v prípade nesúladu, ktoré sa stanovujú v článku 14, pokiaľ sa vo vnútroštátnom práve nestanovuje v takýchto prípadoch neplatnosť alebo zrušenie zmluvy o dodaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

Článok 11

Zodpovednosť obchodníka

1. Obchodník zodpovedá za akékoľvek nedodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v súlade s článkom 5.

2. Ak zmluva stanovuje jediné dodanie alebo súbor jednotlivých dodaní, obchodník zodpovedá za každý nesúlad podľa článkov 7, 8 a 9, ktorý existuje v čase dodania, a to bez toho, aby bol dotknutý článok 8 ods. 2 písm. b).

Ak je podľa vnútroštátneho práva obchodník zodpovedný len za nesúlad, ktorý sa prejaví v čase po dodaní, uvedená lehota nesmie byť kratšia než dva roky od dátumu dodania bez toho, aby bol dotknutý článok 8 ods. 2 písm. b).

Ak sa podľa vnútroštátneho práva na práva stanovené v článku 14 vzťahuje aj premlčacia doba alebo sa na ne vzťahuje len premlčacia doba, členské štáty zabezpečia, aby takáto premlčacia doba umožnila spotrebiteľovi uplatniť prostriedky nápravy stanovené v článku 14 v prípade akéhokoľvek nesúladu, ktorý existuje v čase uvedenom v prvom pododseku, a prejaví sa v lehote uvedenej v druhom pododseku.

3. Ak sa v zmluve stanovuje nepretržité dodávanie počas určitej doby, obchodník zodpovedá za akýkoľvek nesúlad podľa článkov 7, 8 a 9, ku ktorému dôjde alebo ktorý sa prejaví počas doby, počas ktorej sa podľa zmluvy má digitálny obsah alebo digitálna služba dodávať.

Ak sa podľa vnútroštátneho práva na práva stanovené v článku 14 vzťahuje aj premlčacia doba alebo sa na ne vzťahuje len premlčacia doba, členské štáty zabezpečia, aby takáto premlčacia doba umožnila spotrebiteľovi uplatniť prostriedky nápravy stanovené v článku 14 v prípade akéhokoľvek nesúladu, ktorý sa prejaví počas doby uvedenej v prvom pododseku.

Článok 12

Dôkazné bremeno

1. Dôkazné bremeno, pokiaľ ide o to, či sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodali v súlade s článkom 5, znáša obchodník.

2. V prípadoch uvedených v článku 11 ods. 2, pokiaľ ide o to, či boli digitálny obsah alebo digitálna služba dodané v súlade v čase dodania, obchodník znáša dôkazné bremeno v súvislosti s nesúladom, ktorý sa prejaví počas doby jedného roka od okamihu dodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

3. V prípadoch uvedených v článku 11 ods. 3, pokiaľ ide o to, či boli digitálny obsah alebo digitálna služba v súlade počas doby, počas ktorej sa digitálny obsah alebo digitálna služba majú dodať na základe zmluvy, obchodník znáša dôkazné bremeno v súvislosti s nesúladom, ktorý sa prejaví počas uvedenej doby.

4. Odseky 2 a 3 sa neuplatnia, ak obchodník preukáže, že digitálne prostredie spotrebiteľa nie je kompatibilné s technickými požiadavkami digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, a ak obchodník informoval spotrebiteľa o takýchto požiadavkách jasným a zrozumiteľným spôsobom pred uzavretím zmluvy.

5. Spotrebiteľ spolupracuje s obchodníkom v rámci primeraných možností a potrieb s cieľom zistiť, či sa príčina nesúladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v čase uvedenom, podľa okolností, v článku 11 ods. 2 alebo 3, nachádza v digitálnom prostredí spotrebiteľa. Povinnosť spolupracovať sa obmedzuje na technicky dostupné prostriedky, ktoré sú najmenej rušivé pre spotrebiteľa. Ak spotrebiteľ nespôsobuje a ak obchodník jasne a zrozumiteľne informoval spotrebiteľa o takejto požiadavke pred uzavretím zmluvy, dôkazné bremeno, pokiaľ ide o to, či nesúlad existoval v čase uvedenom, podľa okolností, v článku 11 ods. 2 alebo 3, znáša spotrebiteľ.

Článok 13

Náprava v prípade nedodania

1. Ak obchodník nedodá digitálny obsah alebo digitálnu službu v súlade s článkom 5, spotrebiteľ vyzve obchodníka, aby digitálny obsah alebo digitálnu službu dodal. Ak obchodník ani potom nedodá digitálny obsah alebo digitálnu službu bez zbytočného odkladu alebo v dodatočnej lehote, na ktorej sa zmluvné strany výslovne dohodnú, spotrebiteľ má nárok ukončiť zmluvu.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje a spotrebiteľ má nárok okamžite ukončiť zmluvu, ak:
- a) obchodník vyhlási alebo je rovnako z okolností zrejmé, že obchodník digitálny obsah alebo digitálnu službu nedodá;
  - b) sa spotrebiteľ a obchodník dohodnú alebo to jednoznačne vyplýva z okolností uzavretia zmluvy, že konkrétny čas dodania je pre spotrebiteľa dôležitý, a obchodník v uvedenom čase digitálny obsah alebo digitálnu službu nedodá.
3. Ak spotrebiteľ ukončí zmluvu podľa odseku 1 alebo 2 tohto článku, uplatňujú sa primeraným spôsobom článku 15 až 18.

Článok 14

Prostriedky nápravy v prípade nesúladu

1. V prípade nesúladu má spotrebiteľ nárok na to, aby boli digitálny obsah alebo digitálna služba uvedené do súladu, na primerané zľavu z ceny alebo ukončenie zmluvy podľa podmienok stanovených v tomto článku.
2. Spotrebiteľ má nárok na uvedenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu okrem situácie, keď to nie je možné alebo by to spôsobilo obchodníkovi neprimerané náklady, vzhľadom na všetky okolnosti situácie vrátane:
- a) hodnoty, ktorú by mali digitálny obsah alebo digitálna služba, ak by neexistoval nesúlad; a
  - b) závažnosti nesúladu.
3. Obchodník uvedie digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu podľa odseku 2 v primeranej lehote od okamihu, keď ho spotrebiteľ informoval o nesúlade, a to bezplatne a bez toho, aby spôsobil spotrebiteľovi závažné ťažkosti, pričom zohľadní povahu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a účel, na ktorý spotrebiteľ žiadal tento digitálny obsah alebo digitálnu službu.
4. Spotrebiteľ má nárok buď na primeranú zľavu z ceny v súlade s odsekom 5, ak sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodáva za protiplnenie spočívajúce v zaplatení ceny, alebo na ukončenie zmluvy v súlade s odsekom 6 v ktoromkoľvek z týchto prípadov:
- a) náprava s cieľom uviesť digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu je nemožná alebo neprimeraná v súlade s odsekom 2;
  - b) obchodník neuviedol digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu v súlade s odsekom 3;
  - c) nesúlad sa prejaví napriek snahe obchodníka uviesť digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu;
  - d) nesúlad má taký závažný charakter, že odôvodňuje okamžitú zľavu z ceny alebo ukončenie zmluvy; alebo
  - e) obchodník vyhlásil alebo je to zrejmé vzhľadom na okolnosti, že neuvedie digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu v primeranej lehote alebo bez závažných ťažkostí pre spotrebiteľa.
5. Zľava z ceny musí byť úmerná zníženiu hodnoty digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktoré boli spotrebiteľovi dodané, v porovnaní s hodnotou, ktorú by digitálny obsah alebo digitálna služba mali, keby boli v súlade.

Ak sa v zmluve stanovuje, že sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodávajú počas určitej doby výmenou za protiplnenie spočívajúce v zaplatení ceny, zľava z ceny sa uplatňuje na dobu, počas ktorej digitálny obsah alebo digitálna služba neboli v súlade.

6. Ak sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodávajú výmenou za protiplnenie spočívajúce v zaplatení ceny, spotrebiteľ má nárok na ukončenie zmluvy, len ak nesúlad nie je zanedbateľný. Dôkazné bremeno pokiaľ ide o to, či je nesúlad zanedbateľný, nesie obchodník.

Článok 15

Uplatnenie práva na ukončenie zmluvy

Spotrebiteľ si uplatní svoje právo ukončiť zmluvu vyhlásením, v ktorom obchodníkovi oznámi svoje rozhodnutie ukončiť zmluvu.

Článok 16

Povinnosti obchodníka v prípade ukončenia zmluvy

1. V prípade ukončenia zmluvy obchodník nahradí spotrebiteľovi všetky sumy vyplatené na základe zmluvy.

Avšak v prípade, keď sa v zmluve ustanovuje dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby výmenou za zaplatenie ceny a počas určitej doby a digitálny obsah alebo digitálna služba boli počas určitej doby pred ukončením zmluvy v súlade, obchodník nahradí spotrebiteľovi len pomernú časť zaplatenej ceny, ktorá zodpovedá dobe, počas ktorej digitálny obsah alebo digitálna služba v súlade neboli, a prípadnú časť ceny, ktorú spotrebiteľ zaplatil vopred za dobu, ktorá by zostala, ak by zmluva nebola ukončená.

2. Pokiaľ ide o osobné údaje spotrebiteľa, obchodník plní povinnosti uplatniteľné podľa nariadenia (EÚ) 2016/679.

3. Obchodník sa zdrží použitia akéhokoľvek obsahu, okrem osobných údajov, ktorý spotrebiteľ poskytol alebo vytvoril pri používaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby dodanými obchodníkom, s výnimkou prípadov, keď takýto obsah:

- a) nemá využitie mimo kontextu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktoré dodáva obchodník;
- b) sa týka len aktivity spotrebiteľa pri využívaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktoré dodáva obchodník;
- c) agreguje obchodník s inými dátami a nemožno ho od nich odčleniť, resp. ho možno odčleniť len pri vynaložení neúmerného úsilia; alebo
- d) bol vytvorený spotrebiteľom spolu s inými spotrebiteľmi, pričom iní spotrebiteľia môžu tento obsah naďalej využívať.

4. S výnimkou situácií uvedených v odseku 3 písm. a), b) alebo c) obchodník spotrebiteľovi na jeho žiadosť sprístupní všetok obsah, okrem osobných údajov, ktoré poskytol alebo vytvoril spotrebiteľ pri používaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby dodanými obchodníkom.

Spotrebiteľ má nárok na spätné získanie digitálneho obsahu bezplatne a bez závažných prekážok zo strany obchodníka, a to v primeranej lehote a v bežne používanom a strojovo čitateľnom formáte.

5. Obchodník môže zabrániť akémukoľvek ďalšiemu používaniu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby spotrebiteľom, a to najmä tým, že zamedzí prístup spotrebiteľa k digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe alebo deaktivuje užívateľský účet spotrebiteľa bez toho, aby bol dotknutý odsek 4.

Článok 17

Povinnosti spotrebiteľa v prípade ukončenia zmluvy

1. Po ukončení zmluvy sa spotrebiteľ zdrží používania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a ich poskytovania tretím stranám.

2. Ak bol digitálny obsah dodaný na hmotnom nosiči, spotrebiteľ na žiadosť a náklady obchodníka hmotný nosič obchodníkovi vráti bez zbytočného odkladu. Ak sa obchodník rozhodne žiadať o vrátenie hmotného nosiča, zašle takúto žiadosť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa dozvie o rozhodnutí spotrebiteľa ukončiť zmluvu.
3. Spotrebiteľ nie je povinný zaplatiť za využívanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v dobe pred ukončením zmluvy, počas ktorej neboli digitálny obsah alebo digitálna služba v súlade.

Článok 18

Lehoty a prostriedky náhrady zo strany obchodníka

1. Akákoľvek náhrada, ktorú obchodník dlhuje spotrebiteľovi podľa článku 14 ods. 4 a 5 alebo článku 16 ods. 1 v dôsledku zľavy z ceny alebo ukončenia zmluvy, sa zrealizuje bez zbytočného odkladu, v každom prípade v lehote 14 dní odo dňa, keď sa obchodník dozvie o rozhodnutí spotrebiteľa uplatniť právo spotrebiteľa na zľavu z ceny alebo ukončiť zmluvu.
2. Obchodník musí náhradu zrealizovať rovnakými platobnými prostriedkami, aké použil spotrebiteľ na zaplatenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, pokiaľ spotrebiteľ výslovne nesúhlasil s iným prostriedkom náhrady a za predpokladu, že spotrebiteľ nebude v súvislosti s náhradou znášať žiadne poplatky.
3. V súvislosti s náhradou obchodník nesmie spotrebiteľovi uložiť žiadny poplatok.

Článok 19

Zmena digitálneho obsahu alebo digitálnej služby

1. Ak sa v zmluve stanovuje, že digitálny obsah alebo digitálna služba sa majú spotrebiteľovi dodať alebo sprístupniť počas určitej lehoty, obchodník môže zmeniť digitálny obsah alebo digitálnu službu nad rámec toho, čo je potrebné na zachovanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v súlade podľa článkov 7 a 8, ak sú splnené tieto podmienky:
  - a) v zmluve sa to umožňuje a poskytuje sa v nej oprávnený dôvod na takúto zmenu;
  - b) takáto zmena sa vykoná bez dodatočných nákladov pre spotrebiteľa;
  - c) spotrebiteľ je o zmene informovaný jasným a zrozumiteľným spôsobom; a
  - d) v prípadoch uvedených v odseku 2 sa spotrebiteľovi v dostatočnom predstihu poskytnú na trvanlivom nosiči informácie o vlastnostiach a čase vykonania modifikácie a o práve ukončiť zmluvu v súlade s odsekom 2 alebo o možnosti ponechať digitálny obsah alebo digitálnu službu bez takejto zmeny v súlade s článkom 4.
2. Spotrebiteľ má nárok ukončiť zmluvu, ak zmena negatívne ovplyvňuje prístup spotrebiteľa k digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe alebo ich používanie zo strany spotrebiteľa, okrem prípadov, keď je takýto negatívny vplyv zanedbateľný. V takom prípade má spotrebiteľ nárok bezplatne ukončiť zmluvu v lehote 30 dní odo dňa doručenia informácie alebo odo dňa zmeny digitálneho obsahu alebo digitálnej služby obchodníkom, podľa toho, k čomu dôjde neskôr.
3. Ak spotrebiteľ ukončí zmluvu podľa odseku 2 tohto článku, uplatňujú sa primeraným spôsobom články 15 až 18.
4. Odseky 2 a 3 tohto článku sa neuplatňujú, ak obchodník spotrebiteľovi umožní ponechať si bez dodatočných nákladov digitálny obsah alebo digitálnu službu bez zmeny a digitálny obsah alebo digitálna služba sú naďalej v súlade.

Článok 20

Právo na nápravu

Ak je obchodník zodpovedný voči spotrebiteľovi za akékoľvek nedodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo za nesúlad spôsobený konaním alebo opomenutím osoby v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií, obchodník má právo uplatniť nárok na nápravu voči zodpovednej osobe alebo osobám v reťazci obchodných transakcií. Osoba, voči ktorej sa obchodník môže domáhať nápravných opatrení, ako aj príslušné opatrenia a podmienky výkonu, sa určia vo vnútroštátnom práve.

Článok 21

Presadzovanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby existovali primerané a účinné prostriedky na zabezpečenie súladu s touto smernicou.
2. Prostriedky uvedené v odseku 1 musia obsahovať ustanovenia, ktoré umožnia jednému alebo viacerým z nasledujúcich orgánov určených podľa vnútroštátneho práva podať návrh na začatie konania pred súdmi alebo príslušnými správnyimi orgánmi s cieľom zabezpečiť uplatnenie vnútroštátnych predpisov na transpozíciu tejto smernice:
  - a) orgány verejnej moci alebo ich zástupcovia;
  - b) spotrebiteľské organizácie, ktoré majú legitímny záujem na ochrane spotrebiteľov;
  - c) profesijné organizácie, ktoré majú legitímny záujem na konaní;
  - d) neziskové subjekty, organizácie alebo združenia pôsobiace v oblasti ochrany práv a slobôd dotknutých osôb v zmysle článku 80 nariadenia (EÚ) 2016/679.

Článok 22

Záväzný charakter

1. Pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak, pre spotrebiteľa nie sú záväzné žiadne zmluvné podmienky, ktoré na úkor spotrebiteľa vylučujú uplatňovanie vnútroštátnych opatrení, ktorými sa transponuje táto smernica, ktoré sa od nich odchyľujú alebo menia ich účinky predtým, než spotrebiteľ informuje obchodníka o tom, že sa dodanie neuskutočnilo alebo že dodanie nie je v súlade, alebo predtým, ako obchodník spotrebiteľa informuje o zmene digitálneho obsahu alebo digitálnej služby podľa článku 19.
2. Táto smernica nebráni obchodníkovi, aby spotrebiteľovi ponúkal zmluvné podmienky, ktoré presahujú rámec ochrany ustanovenej v tejto smernici.

Článok 23

Zmeny nariadenia (EÚ) 2017/2394 a smernice 2009/22/ES

1. V prílohe k nariadeniu (EÚ) 2017/2394 sa dopĺňa tento bod:

„28. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/770 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb (Ú. v. EÚ L 136, 22.5.2019, s. 1).“
2. V prílohe I k smernici 2009/22/ES sa dopĺňa tento bod:

„17. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/770 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb (Ú. v. EÚ L 136, 22.5.2019, s. 1).“

Článok 24

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia pred 1. júlom 2021 ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Tieto ustanovenia uplatňujú od 1. januára 2022.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

Členské štáty oznámia Komisii znenie opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

2. Ustanovenia tejto smernice sa uplatňujú na dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, ktoré nastane od 1. januára 2022 s výnimkou článkov 19 a 20 tejto smernice, ktoré sa uplatňujú len na zmluvy, ktoré sa uzavreli od uvedeného dátumu.

Článok 25

Preskúmanie

Komisia najneskôr do 12. júna 2024 preskúma uplatňovanie tejto smernice a predloží správu Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru. V správe sa okrem iného preskúmajú dôvody na harmonizáciu pravidiel uplatniteľných na zmluvy na dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb za iné protiplnenie, než na ktoré sa vzťahuje táto smernica, a to aj pokiaľ ide o dodávky za reklamu.

Článok 26

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 27

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 20. mája 2019

Za Európsky parlament

predseda

A. TAJANI

Za Radu

predseda

G. CIAMBA

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/771**z 20. mája 2019****o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) V záujme zachovania si konkurencieschopnosti na svetových trhoch potrebuje Únia zlepšiť fungovanie vnútorného trhu a úspešne čeliť viacerým výzvam, ktoré dnes prináša čoraz väčšia orientácia hospodárstva na technológie. V stratégii pre digitálny jednotný trh sa stanovuje komplexný rámec na uľahčenie integrácie digitálneho rozmeru do vnútorného trhu. Prvý pilier stratégie pre digitálny jednotný trh rieši fragmentáciu obchodu v rámci EÚ prostredníctvom skúmania všetkých hlavných prekážok rozvoja cezhraničného elektronického obchodu, ktorý predstavuje najdôležitejšiu časť cezhraničného predaja tovaru realizovaného medzi podnikom a koncovým spotrebiteľom.
- (2) V článku 26 ods. 1 a 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) sa stanovuje, že Únia má prijať opatrenia s cieľom vytvoriť vnútorný trh alebo zabezpečiť jeho fungovanie, ktorý má zahŕňať oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej je zaručený voľný pohyb tovaru a služieb. V článku 169 ods. 1 a článku 169 ods. 2 písm. a) ZFEÚ sa stanovuje, že Únia má prispievať k dosiahnutiu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov prostredníctvom opatrení prijatých podľa článku 114 ZFEÚ v rámci dobudovania vnútorného trhu. Cieľom tejto smernice je nastoliť správnu rovnováhu medzi dosiahnutím vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa a podporou konkurencieschopnosti podnikov a zároveň zaručiť dodržiavanie zásady subsidiarity.
- (3) S cieľom dosiahnuť skutočný jednotný digitálny trh, zvýšiť právnu istotu a znížiť transakčné náklady, najmä pre malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“), by sa mali harmonizovať určité aspekty týkajúce sa zmlúv o predaji tovaru, pričom základom je vysoká úroveň ochrany spotrebiteľa.
- (4) Elektronický obchod je kľúčovou hnacou silou pre rast v rámci vnútorného trhu. Jeho rastový potenciál však nie je ani zďaleka plne využitý. S cieľom posilniť konkurencieschopnosť Únie a podporiť rast, potrebuje Únia konať rýchlo a povzbudiť hospodárske subjekty k plnému využívaniu potenciálu, ktorý ponúka vnútorný trh. Plný potenciál vnútorného trhu možno využiť len vtedy, ak všetci účastníci trhu majú bezproblémový prístup k cezhraničnému predaju tovaru vrátane transakcií elektronického obchodu. Pravidlá zmluvného práva, na základe ktorých účastníci trhu uzavierajú transakcie, patria medzi kľúčové faktory ovplyvňujúce rozhodnutia podnikov o tom, či budú ponúkať tovar cezhranične. Uvedené pravidlá ovplyvňujú aj ochotu spotrebiteľov osvojiť si tento druh nákupu a dôverovať mu.
- (5) Technologický vývoj viedol k zväčšeniu trhu s tovarom, ktorého súčasťou je digitálny obsah alebo digitálne služby alebo ktorý je s takýmto obsahom alebo službami prepojený. V dôsledku zvyšujúceho sa počtu takýchto zariadení a ich rýchlo narastajúceho využívania zo strany spotrebiteľov je potrebné prijať opatrenia na úrovni Únie s cieľom zaistiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov a zvýšiť právnu istotu, pokiaľ ide o pravidlá uplatniteľné na zmluvy o predaji takýchto výrobkov. Zvýšenie právnej istoty by pomohlo posilniť dôveru spotrebiteľov a predajcov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 264, 20.7.2016, s. 57.⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 26. marca 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 15. apríla 2019.

- (6) Pravidlá Únie uplatniteľné na predaj tovaru sú naďalej fragmentované, hoci pravidlá týkajúce sa podmienok dodania a, pokiaľ ide o zmluvy uzavreté na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov, požiadaviek na predzmluvné informácie a právo ukončiť zmluvu už boli v plnej miere harmonizované smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/38/EÚ⁽³⁾. Ďalšie kľúčové zmluvné prvky, ako sú napr. kritériá súladu, prostriedky nápravy v prípade nesúladu so zmluvou a hlavné podmienky ich uplatnenia, sú v súčasnosti predmetom minimálnej harmonizácie podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES⁽⁴⁾. Členským štátom sa umožnilo ísť nad rámec noriem Únie a zaviesť alebo zachovať pravidlá, ktoré zaručujú dosiahnutie ešte vyššej úrovne ochrany spotrebiteľa. Pri zavádzaní týchto pravidiel riešili rôzne aspekty, a to v rôznom rozsahu. Vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa transponuje smernica 1999/44/ES, sa tak dnes do značnej miery líšia, pokiaľ ide o základné prvky, ako sú absencia alebo existencia hierarchie prostriedkov nápravy.
- (7) Existujúce rozdiely môžu mať na podniky a spotrebiteľov nepriaznivý vplyv. Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008⁽⁵⁾ musia podniky, ktoré orientujú svoje činnosti na spotrebiteľov v iných členských štátoch, zohľadniť záväzné pravidlá zmluvného práva krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa. Keďže uvedené pravidlá sa v jednotlivých členských štátoch líšia, podnikom môžu vznikáť dodatočné náklady. Mnohé podniky môžu preto uprednostňovať pokračovanie v obchodovaní na domácom trhu alebo iba vývoz do jedného alebo dvoch členských štátov. Uvedená voľba minimalizácie vystavenia sa nákladom a rizikám spojeným s cezhraničným obchodom má za následok stratu príležitostí pre obchodnú expanziu a pre dosiahnutie úspor z rozsahu. Obzvlášť sú tým dotknuté MSP.
- (8) Hoci spotrebiteľia požívajú vysokú úroveň ochrany pri nákupe zo zahraničia v dôsledku uplatňovania nariadenia (ES) č. 593/2008, právna fragmentácia negatívne ovplyvňuje aj úroveň dôvery spotrebiteľov v cezhraničné transakcie. I keď niektoré faktory k tejto nedôvere prispievajú, hlavným zdrojom obavy spotrebiteľov je neistota v oblasti kľúčových zmluvných práv. Táto neistota existuje nezávisle od toho, či spotrebiteľia sú alebo nie sú chránení záväznými pravidlami spotrebiteľského zmluvného práva svojho vlastného členského štátu v prípade, že na nich predávajúci orientujú svoje cezhraničné činnosti, alebo či spotrebiteľia uzavierajú alebo neuzavierajú cezhraničné zmluvy s predávajúcimi, ktorý nevykonáva svoje obchodné činnosti v členskom štáte spotrebiteľa.
- (9) Hoci online predaj tovaru predstavuje prevažnú väčšinu cezhraničného predaja Únii, rozdiely vo vnútroštátnych systémoch zmluvného práva sa dotýkajú maloobchodníkov využívajúcich kanály predaja na diaľku, ako aj maloobchodníkov realizujúcich osobný predaj, a bránia im v expanzii cez hranice. Táto smernica by sa mala vzťahovať na všetky predajné kanály, aby sa vytvorili rovnaké podmienky pre všetky podniky predávajúce tovar spotrebiteľom. Stanovením jednotných pravidiel vzťahujúcich sa na všetky predajné kanály by táto smernica mala zabrániť akýmkoľvek rozdielom, ktoré by vytvorili neprimeranú záťaž pre rastúci počet maloobchodníkov predávajúcich prostredníctvom viacerých kanálov v Únii. Potreba konzistentných pravidiel predaja a záruk pre všetky predajné kanály bola potvrdená Komisiou v rámci kontroly vhodnosti spotrebiteľského a obchodného práva Únie uverejnená 29. mája 2017, ktorá sa takisto vzťahovala na smernicu 1999/44/ES.
- (10) Táto smernica by sa mala vzťahovať na pravidlá, ktoré sa uplatňujú na predaj tovaru vrátane tovaru s digitálnymi prvkami, len pokiaľ ide o kľúčové prvky zmluvy potrebné na prekonanie prekážok na vnútornom trhu súvisiacich so zmluvným právom. Na tento účel by sa mali plne harmonizovať pravidlá týkajúce sa požiadaviek na súlad, prostriedkov nápravy dostupných pre spotrebiteľov v prípade nesúladu tovaru so zmluvou a hlavných podmienok ich uplatnenia, a mala by sa zvýšiť úroveň ochrany spotrebiteľa v porovnaní s úrovňou ochrany poskytovanou v smernici 1999/44/ES. Plne harmonizované pravidlá týkajúce sa niektorých základných prvkov spotrebiteľského zmluvného práva by uľahčili podnikom, najmä MSP, ponúkať ich výrobky v iných členských štátoch. Plne harmonizované hlavné pravidlá by mali priniesť spotrebiteľom vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa a vyššiu prosperitu.

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6).

- (11) Táto smernica dopĺňa smernicu 2011/83/EÚ. Zatiaľ čo v smernici 2011/83/EÚ sa uvádzajú najmä ustanovenia týkajúce sa požiadaviek na predzmluvné informácie, práva na ukončiť zmluvy uzavreté na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov a pravidiel o dodaní a prechode rizika, táto smernica zavádza pravidlá týkajúce sa súladu tovaru, prostriedkov nápravy v prípade nesúladu a spôsobov ich uplatnenia.
- (12) Táto smernica by sa mala uplatňovať len na hmotné hnutelné predmety, ktoré predstavujú tovar v zmysle tejto smernice. Členské štáty by preto mali mať možnosť upravovať zmluvy o predaji nehnuteľného majetku, ako napríklad obytné budovy, a jeho hlavné prvky, ktoré majú predstavovať hlavnú časť takéhoto nehnuteľného majetku.
- (13) Táto smernica a smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/770 ⁽⁶⁾ by sa mali navzájom dopĺňať. Zatiaľ čo smernica (EÚ) 2019/770 stanovuje pravidlá pre určité požiadavky týkajúce sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, v tejto smernici sa stanovujú pravidlá pre určité požiadavky týkajúce sa zmlúv o predaji tovaru. S cieľom splniť očakávania spotrebiteľov a zabezpečiť jasný a jednoduchý právny rámec pre obchodníkov s digitálnym obsahom alebo digitálnymi službami, smernica (EÚ) 2019/770 sa uplatňuje na dodávky digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb vrátane digitálneho obsahu, ktorý sa dodáva na hmotnom nosiči, ako sú DVD, CD, USB kľúče a pamäťové karty, ako aj na samotný hmotný nosič za predpokladu, že hmotný nosič slúži výlučne ako nosič digitálneho obsahu. Táto smernica by sa naopak mala uplatňovať na zmluvy o predaji tovaru vrátane tovaru s digitálnymi prvkami, ktorý na plnenie svojich funkcií vyžaduje digitálny obsah alebo digitálnu službu.
- (14) Pojem „tovar“ stanovený podľa tejto smernice by mal chápať tak, že zahŕňa „tovar s digitálnymi prvkami“ a mal by sa preto vzťahovať aj na akýkoľvek digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktoré sú súčasťou takéhoto tovaru alebo sú s takýmto tovarom prepojené takým spôsobom, že absencia uvedeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by zabránila tovaru plniť jeho funkcie. Digitálnym obsahom, ktorý je súčasťou tovaru alebo je s ním prepojený, môžu byť akékoľvek údaje, ktoré sa vytvárajú a dodávajú v digitálnej forme, ako napríklad operačné systémy, aplikácie a akýkoľvek ďalší softvér. Digitálny obsah môže byť inštalovaný vopred v momente uzavretia kúpnej zmluvy alebo v prípade, ak to uvedená zmluva stanovuje, možno ho nainštalovať následne. Digitálne služby prepojené s tovarom môžu zahŕňať služby, ktoré umožňujú vytváranie, spracovanie alebo uchovávanie údajov v digitálnej forme alebo prístup k nim, ako napríklad softvér ako služba ponúkaný v prostredí kumulovaných serverových výpočtov (cloud computing), nepretržité dodávanie údajov o premávke v navigačnom systéme alebo nepretržité dodávanie individuálne prispôbených tréningových plánov v prípade inteligentných hodínok.
- (15) Táto smernica by sa mala uplatňovať na zmluvy o predaji tovaru, vrátane tovaru s digitálnymi prvkami, v prípade ktorých by absencia začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby zabránila tovaru plniť jeho funkcie a za predpokladu, že uvedený digitálny obsah alebo digitálna služba sú dodávané spolu s tovarom na základe kúpnej zmluvy týkajúcej sa tohto tovaru. Či je dodanie začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby súčasťou kúpnej zmluvy s predávajúcim by malo závisieť od obsahu danej zmluvy. To by malo zahŕňať začlenený alebo prepojený digitálny obsah alebo digitálne služby, ktorých dodávanie je výslovne vyžadované v zmluve. Malo by to tiež zahŕňať kúpne zmluvy, ktoré možno chápať ako zmluvy upravujúce dodanie špecifického digitálneho obsahu alebo špecifickej digitálnej služby, pretože tieto sú pre tovar rovnakého druhu bežné a spotrebiteľ by ich mohol vzhľadom na charakter tovaru odôvodnene očakávať, zohľadňujúc akékoľvek verejné vyhlásenia vydané predávajúcim alebo v jeho mene, alebo inými osobami v rámci predchádzajúcich článkov reťazca transakcií vrátane výrobcu. Ak sa napríklad inzerovala hybridná televízia ako zahŕňajúca konkrétnu video aplikáciu, uvedená video aplikácia by bola považovaná za súčasť kúpnej zmluvy. Malo by to platiť bez ohľadu na to, či sa digitálny obsah alebo digitálna služba predinštaluje v tovare samotnom alebo sa musí následne stiahnuť na iné zariadenie a s tovarom sa len prepojí. Napríklad smartfón by sa mohol podľa kúpnej zmluvy dodávať s normalizovanou predinštalovanou aplikáciou, ako je budík alebo fotoaparát. Dalším možným príkladom sú inteligentné hodinky. V takomto prípade by sa hodinky samotné mali považovať za tovar s digitálnymi prvkami, ktorý môže svoje funkcie plniť iba prostredníctvom aplikácie, ktorá sa poskytuje na základe kúpnej zmluvy, ale spotrebiteľ si ju musí stiahnuť do smartfónu; aplikácia by potom bola prepojeným digitálnym prvkom. Malo by to platiť aj vtedy, ak začlenený alebo prepojený digitálny obsah alebo digitálnu službu nedodáva predávajúci sám, ale ho podľa kúpnej zmluvy dodáva tretia strana. Aby sa zamedzilo neistote pre predajcov i pre spotrebiteľov, v prípade pochybností o tom, či dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby je súčasťou kúpnej zmluvy, by sa mali uplatňovať pravidlá tejto smernice. Okrem toho, založenie dvojstranného zmluvného vzťahu medzi predávajúcim a spotrebiteľom, ktorého

⁽⁶⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/770 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb (pozri stranu 1 tohto úradného vestníka).

súčasťou je dodanie začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, by nemalo byť ovplyvnené skutočnosťou, že na to, aby mohol spotrebiteľ využívať digitálny obsah alebo digitálnu službu, musí súhlasiť s licenčnou zmluvou s treťou stranou.

- (16) Naopak, ak absencia začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby nebráni tomu, aby tovar plnil svoje funkcie, alebo ak spotrebiteľ uzavrie zmluvu o dodaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktorá nie je súčasťou zmluvy týkajúcej sa predaja tovaru s digitálnymi prvkami, uvedená zmluva by sa mala považovať za oddelenú od zmluvy o predaji tovaru aj vtedy, keď predávajúci koná ako sprostredkovateľ uvedenej druhej zmluvy s dodávateľom, ktorý je treťou stranou, a mohla by patriť do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2019/770, ak sú splnené podmienky uvedenej smernice. Napríklad, ak si spotrebiteľ stiahne hernú aplikáciu z obchodu s aplikáciami do smartfónu, zmluva o dodaní hernej aplikácie je oddelená od zmluvy o predaji samotného smartfónu. Táto smernica by sa preto mala uplatňovať len na kúpnu zmluvu týkajúcu sa smartfónu, zatiaľ čo dodanie hernej aplikácie by malo patriť do pôsobnosti smernice (EÚ) 2019/770, ak sa splnia podmienky uvedenej smernice. Ďalším príkladom by bolo "ak by sa výslovne dohodlo, že si spotrebiteľ kúpi smartfón bez špecifického operačného systému a následne uzavrie zmluvu o dodaní operačného systému od tretej strany. V takomto prípade by dodanie samostatne zakúpeného operačného systému nebolo súčasťou kúpnej zmluvy, a preto by nepatriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ale mohlo by patriť do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2019/770, ak sa splnia podmienky uvedenej smernice.
- (17) Na účely právnej istoty by táto smernica mala stanoviť vymedzenie pojmu kúpna zmluva a tiež jasne vymedziť jej rozsah pôsobnosti. Rozsah pôsobnosti tejto smernice by sa mal tiež vzťahovať na zmluvy týkajúce sa tovaru, ktorý sa ešte len musí zhotoviť alebo vyrobiť, okrem iného aj na základe špecifikácií spotrebiteľa. Okrem toho by do rozsahu pôsobnosti tejto smernice mohla patriť inštalácia tovaru, ak je táto inštalácia súčasťou kúpnej zmluvy a musí ju vykonať predávajúci alebo sa inštalácia musí vykonať na jeho zodpovednosť. Ak zmluva zahŕňa tak prvky predaja tovaru, ako aj dodávania služieb, to, či je za kúpnu zmluvu v zmysle tejto smernice možné označiť celú zmluvu, by malo stanoviť vnútroštátne právo.
- (18) Touto smernicou by nemalo byť dotknuté vnútroštátne právo v rozsahu, v akom príslušné otázky nie sú upravené v tejto smernici, najmä pokiaľ ide o otázky zákonnosti tovaru, škody a aspektov všeobecného zmluvného práva, ako je napríklad uzavretie, platnosť, neplatnosť alebo účinky zmlúv. To isté by malo platiť vo vzťahu k dôsledkom ukončenia zmluvy a určitým aspektom súvisiacim s opravou a výmenou tovaru, ktoré nie sú upravené touto smernicou. Pri úprave práva zmluvných strán pozastaviť plnenie ich záväzkov alebo ich časti, kým si záväzky nesplní druhá strana, by členské štáty mali mať naďalej možnosť upravovať podmienky a spôsoby týkajúce sa odloženia zaplatenia ceny spotrebiteľom. Členské štáty by tiež mali mať naďalej možnosť upravovať nárok spotrebiteľa na náhradu škody utrpenej v dôsledku porušenia tejto smernice zo strany predávajúceho. Touto smernicou by tiež nemali byť dotknuté ani vnútroštátne pravidlá, ktoré sa osobitne netýkajú spotrebiteľských zmlúv a stanovujú špecifické prostriedky nápravy v prípade určitých typov nedostatkov, ktoré v čase uzavretia kúpnej zmluvy neboli zjavné, predovšetkým vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa môžu ustanovovať osobitné pravidlá zodpovednosti predávajúceho za skryté vady. Touto smernicou by nemali byť dotknuté ani vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa stanovujú mimozmluvné prostriedky nápravy spotrebiteľa v prípade nesúladu tovaru vo vzťahu k osobám v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií, ako sú napríklad výrobcovia alebo iné osoby, ktoré plnia záväzky takýchto osôb.
- (19) Táto smernica by nemala mať vplyv na slobodu členských štátov umožniť spotrebiteľom zvoliť si konkrétny prostriedok nápravy, ak sa nesúlad tovaru prejaví krátko po jeho dodaní, najmä na vnútroštátne ustanovenia, ktoré ustanovujú právo spotrebiteľa odmietnuť vadný tovar počas špecifickej krátkej lehoty po dodaní tovaru, ktorá by nemala presiahnuť 30 dní, a považovať zmluvu za vypovedanú alebo požiadať o okamžitú výmenu.
- (20) Členské štáty by mali mať naďalej možnosť regulovať povinnosti predávajúceho týkajúce sa poskytovania informácií v súvislosti s uzavretím zmluvy alebo jeho povinnosťou upozorniť spotrebiteľa napríklad o určitých vlastnostiach tovaru, vhodnosti materiálov, ktoré poskytol spotrebiteľ, alebo možných nevýhodách vyplývajúcich zo špecifických požiadaviek spotrebiteľa, napríklad jeho požiadavky použiť pri šití večerných šiat špecifickú látku.
- (21) Členské štáty by naďalej mali mať možnosť rozšíriť uplatňovanie pravidiel tejto smernice na zmluvy, ktoré sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice, alebo takéto zmluvy upraviť iným spôsobom. Členské štáty by napríklad naďalej mali mať možnosť rozšíriť ochranu priznanú spotrebiteľom na základe tejto smernice aj na fyzické alebo na právnické osoby, ktoré nie sú spotrebiteľmi v zmysle tejto smernice, ako sú napríklad mimovládne organizácie, začínajúce podniky (startupy) alebo MPS.

- (22) Vymedzenie pojmu spotrebiteľ by sa malo vzťahovať na fyzické osoby konajúce na účely, ktoré sa netýkajú ich obchodnej ani podnikateľskej činnosti, remesla ani povolania. V prípade dvojúčelových zmlúv by však členské štáty tiež mali mať naďalej možnosť stanoviť, ak sa zmluva uzavrie na účely čiastočne v rámci a čiastočne mimo obchodnej činnosti príslušnej osoby a ak obchodný účel je obmedzený tak, aby neprevažoval v celkovom kontexte zmluvy, či a za akých podmienok by sa takáto osoba tiež mala považovať za spotrebiteľa.
- (23) Táto smernica by sa mala vzťahovať na každú zmluvu, v rámci ktorej predávajúci prevádza alebo sa zaväzuje previesť vlastníctvo tovaru na spotrebiteľa. Poskytovatelia platforiem by mohli byť považovaní za predajcov podľa tejto smernice, ak konajú na účely, ktoré sa týkajú ich vlastného podnikania a ako priami zmluvní partneri spotrebiteľa pri predaji tovaru. Členské štáty by mali mať naďalej možnosť rozšíriť uplatňovanie tejto smernice na poskytovateľov platforiem, ktorí nespĺňajú požiadavky na to, aby boli považovaní za predávajúceho podľa tejto smernice.
- (24) Aby sa potreba právnej istoty vyvážila primeranou flexibilitou právnych pravidiel, každý odkaz v tejto smernici na to, čo možno očakávať od osoby alebo čo môže osoba očakávať, by sa mal chápať ako odkaz na to, čo možno odôvodnene očakávať. Štandard odôvodniteľnosti sa musí zaistiť objektívne so zreteľom na povahu a účel zmluvy, okolnosti prípadu a zvyklosti a prax zúčastnených zainteresovaných strán.
- (25) Je potrebné plne harmonizovať pravidlá určenia, či je tovar v súlade, aby sa ozrejnilo, čo môže spotrebiteľ očakávať od tovaru a za čo ručí predávajúci v prípade nesplnenia očakávaní. Akýkoľvek odkaz na súlad v tejto smernici by mal odkazovať na súlad tovaru s kúpnu zmluvou. V záujme ochrany legitímnych záujmov oboch strán kúpnej zmluvy by sa súlad mal posudzovať tak na základe subjektívnych, ako aj objektívnych požiadaviek súladu.
- (26) Tovar by preto mal spĺňať požiadavky, na ktorých sa v kúpnej zmluve dohodli predávajúci a spotrebiteľ. Takéto požiadavky by sa mohli okrem iného vzťahovať na kvantitu, kvalitu, druh a opis tovaru, jeho vhodnosť na konkrétny účel, ako aj dodanie tovaru s dohodnutým príslušenstvom a pokynmi. Požiadavky uvedené v kúpnej zmluve by mali zahŕňať požiadavky vyplývajúce z predzmluvných informácií, ktoré v súlade so smernicou 2011/83/EÚ tvoria neoddeliteľnú súčasť kúpnej zmluvy.
- (27) Pojem funkčnosť by sa mal chápať tak, že odkazuje na spôsoby, akými tovar môže plniť svoje funkcie s ohľadom na svoj účel. Pojem interoperabilita sa týka toho, či a do akej miery môže tovar fungovať s hardvérom alebo softvérom, ktoré sú odlišné od tých, s ktorými sa tovar rovnakého druhu bežne používa. Úspešné fungovanie by napríklad mohlo zahŕňať schopnosť tovaru vymieňať si informácie s iným takýmto softvérom alebo hardvérom a použiť vymieňané informácie.
- (28) Vzhľadom na to, že začlenený alebo prepojený digitálny obsah alebo digitálne služby sa neustále vyvíjajú, predajcovia sa môžu so spotrebiteľmi dohodnúť, že im poskytnú aktualizácie pre takýto tovar. Aktualizácie dohodnuté v kúpnej zmluve môžu skvalitniť a zlepšiť prvok digitálneho obsahu alebo digitálnej služby tovaru, rozšíriť ich funkcie, prispôsobiť ich technickému pokroku, chrániť ich pred novými bezpečnostnými hrozbami alebo môžu slúžiť na iné účely. Súlad tovaru s digitálnym obsahom alebo digitálnymi službami, ktoré sú súčasťou tovaru alebo sú s ním prepojené, by sa preto mal posudzovať aj vo vzťahu k tomu, či sú prvok digitálneho obsahu alebo digitálnej služby tovaru aktualizované v súlade s kúpnu zmluvou. Nedodanie aktualizácií, ktoré boli dohodnuté v kúpnej zmluve, by sa malo považovať za nesúlad tovaru. Okrem toho by sa za nesúlad tovaru mali považovať aj chybné alebo neúplné aktualizácie, keďže uvedený stav by znamenal, že takéto aktualizácie sa nevykonali spôsobom stanoveným v kúpnej zmluve.
- (29) Aby sa dosiahol súlad, tovar by mal spĺňať nielen subjektívne požiadavky súladu, ale mal by navyše spĺňať aj objektívne požiadavky súladu stanovené v tejto smernici. Súlad by sa mal posudzovať okrem iného s ohľadom na účely, na ktoré by sa bežne používal tovar rovnakého druhu, či sa tovar dodáva s príslušenstvom a pokynmi, ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať, alebo či tovar zodpovedá vzorke alebo modelu, ktoré dal predávajúci spotrebiteľovi k dispozícii. Tovar by tiež mal mať kvalitu a vlastnosti, ktoré sú bežné pre tovary rovnakého druhu, a ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať vzhľadom na charakter tovaru a pri zohľadnení všetkých verejných vyhlásení vydaných predávajúcim alebo v jeho mene alebo inými osobami v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií.

- (30) Okrem zmluvne dohodnutých aktualizácií by predávajúci mal poskytovať aj aktualizácie vrátane bezpečnostných aktualizácií s cieľom zabezpečiť zachovanie súladu tovaru s digitálnymi prvkami. Závazok predávajúceho by mal byť obmedzený na aktualizácie, ktoré sú potrebné na zachovanie súladu takéhoto tovaru s objektívnymi a subjektívnymi požiadavkami na súlad stanovenými v tejto smernici. Pokiaľ sa zmluvné strany nedohodli inak, predávajúci by nemal byť povinný poskytovať inovované verzie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby tovaru ani zlepšiť alebo rozšíriť funkcie tovaru nad rámec požiadaviek súladu. Ak aktualizácia poskytnutá predávajúcim alebo treťou stranou, ktorá dodáva digitálny obsah alebo digitálnu službu na základe kúpnej zmluvy, spôsobuje nesúlad tovaru s digitálnymi prvkami, predávajúci by mal byť zodpovedný za opätovné uvedenie tovaru do súladu. Spotrebiteľ by mal naďalej mať možnosť vybrať si, či poskytnuté aktualizácie nainštaluje. Ak sa spotrebiteľ rozhodne nenainštalovať aktualizácie, ktoré sú potrebné na zachovanie súladu tovaru s digitálnymi prvkami, spotrebiteľ by nemal očakávať, že takýto tovar zostane v súlade. Predávajúci by mal informovať spotrebiteľa o tom, že rozhodnutie spotrebiteľa nenainštalovať aktualizácie, ktoré sú potrebné na zachovanie súladu tovaru s digitálnymi prvkami, vrátane bezpečnostných aktualizácií, bude mať vplyv na zodpovednosť predávajúceho za súlad tých vlastností tovaru s digitálnymi prvkami, ktorých súlad sa má príslušnými aktualizáciami zachovať. Táto smernica by nemala mať vplyv na povinnosť poskytovať bezpečnostné aktualizácie stanovenú v inom práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve.
- (31) V prípade tovaru s digitálnymi prvkami, pri ktorom sa začlenený alebo prepojený digitálny obsah alebo digitálna služba dodávajú v rámci jediného dodania, predávajúci by mal byť zodpovedný v zásade iba za nesúlad, ktorý existuje v čase dodania. V súvislosti s povinnosťou poskytovať aktualizácie by sa však mala zohľadňovať skutočnosť, že digitálne prostredie akéhokoľvek takéhoto tovaru sa neustále mení. Aktualizácie sú preto nevyhnutným nástrojom, ktorý zabezpečuje, že tovar je schopný fungovať rovnakým spôsobom ako v čase dodania. Navyše platí, že tovar s digitálnymi prvkami nie je na rozdiel od tradičného tovaru úplne oddelený od sféry predávajúceho, pretože predávajúci alebo tretia osoba, ktorá dodáva digitálny obsah alebo digitálnu službu na základe kúpnej zmluvy, dokáže aktualizovať tovar na diaľku, zvyčajne cez internet. Preto, ak sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodáva v rámci jediného dodania, predávajúci by mal byť povinný poskytovať aktualizácie potrebné na zachovanie súladu tovaru s digitálnymi prvkami počas doby, ktorú môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať, a to aj v prípade, keď bol tovar v súlade v čase dodania. Doba, počas ktorej môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať prijímanie aktualizácií, by sa mala posudzovať na základe druhu a účelu tovaru a digitálnych prvkov, pričom by sa mali zohľadniť okolnosti a povaha kúpnej zmluvy. Spotrebiteľ by zvyčajne očakával, že bude aktualizácie dostávať aspoň počas doby, počas ktorej predávajúci nesie zodpovednosť za nesúlad, pričom v niektorých prípadoch by spotrebiteľ mohol odôvodnene očakávať aj dlhšiu dobu, napríklad najmä v súvislosti s bezpečnostnými aktualizáciami. V iných prípadoch, napríklad pokiaľ ide o tovar s digitálnymi prvkami, ktorého účel je časovo obmedzený, by sa povinnosť predávajúceho poskytovať aktualizácie za bežných okolností obmedzila na uvedený čas.
- (32) Na účely dosiahnutia udržateľnejších modelov spotreby a obehového hospodárstva je potrebné zabezpečiť dlhšiu trvanlivosť tovaru. Podobne je na účely zvýšenia dôvery vo fungovanie vnútorného trhu nevyhnutné, aby sa na trh Únie nedostávali nevyhovujúce výrobky, a to posilnením dohľadu nad trhom a aby sa hospodárskym subjektom poskytli správne stimuly. Prijímanie právnych predpisov Únie zameraných na konkrétne výrobky je preto v tomto smere najvhodnejším spôsobom ako zaviesť požiadavky na trvanlivosť a iné požiadavky vzťahujúce sa na určité druhy alebo skupiny výrobkov pri využití upravených kritérií. Táto smernica by preto mala dopĺňať ciele uvedené v takýchto právnych predpisoch Únie zameraných na konkrétne výrobky a mala by zahŕňať životnosť ako objektívne kritérium na posudzovanie súladu tovaru. Životnosť by v tejto smernici mala odkazovať na schopnosť tovaru zachovať si svoje požadované funkcie a výkonnosť v rámci bežného používania. Aby bol tovar v súlade, mal by mať životnosť, ktorá je bežná pre tovar rovnakého druhu a ktorú môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať vzhľadom na povahu konkrétneho tovaru vrátane možnej potreby primeranej údržby tovaru, napríklad pravidelných prehliadok alebo výmeny filtrov v aute, a na všetky verejné vyhlásenia akejkoľvek osoby tvoriace prepojenie v reťazci transakcií alebo v jej mene. Pri posudzovaní by sa mali zohľadňovať aj všetky ostatné relevantné okolnosti, ako je napríklad cena tovaru a intenzita alebo frekvencia používania tovaru zo strany spotrebiteľa. Navyše, pokiaľ sú v predzmluvnom vyhlásení, ktoré je súčasťou kúpnej zmluvy, uvedené osobitné informácie o životnosti, spotrebiteľ by mal mať možnosť spoliehať sa na ne ako na súčasť subjektívnych požiadaviek súladu.
- (33) Podľa tejto smernice by mal byť predávajúci povinný dodať spotrebiteľovi tovar, ktorý je v čase dodania v súlade. Je možné, že predajcovia budú často využívať náhradné diely na splnenie svojej povinnosti opraviť tovar

v prípade nesúladu v čase dodania. Hoci by sa touto smernicou nemala ukladať povinnosť predávajúcich zabezpečiť dostupnosť náhradných dielov počas určitej doby y ako objektívna požiadavka súladu, nemalo by to mať vplyv na iné ustanovenia vnútroštátneho práva, na základe ktorých sú predávajúci, výrobca alebo iné osoby tvoriace prepojenie v reťazci transakcií povinní zabezpečiť dostupnosť náhradných dielov alebo o takejto dostupnosti spotrebiteľov informovať.

- (34) Veľké množstvo tovaru sa musí inštalovať pred tým, ako ho bude môcť spotrebiteľ účinne využiť. Okrem toho v prípade tovaru s digitálnymi prvkami je inštalácia digitálneho obsahu alebo digitálnej služby zvyčajne nevyhnutná na to, aby spotrebiteľ mohol takýto tovar používať na účely, na ktoré je určený. Každý nesúlad, ktorý vyplýva z nesprávnej inštalácie tovaru vrátane nesprávnej inštalácie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktoré sú súčasťou tovaru alebo sú s ním prepojené, by sa preto mal považovať za nesúlad, ak inštaláciu vykonal predávajúci alebo sa inštalácia uskutočnila pod jeho kontrolou. V prípade, že tovar mal inštalovať spotrebiteľ, nesúlad vyplývajúci z nesprávnej inštalácie by sa mal považovať za nesúlad tovaru bez ohľadu na to, či inštaláciu uskutočnil spotrebiteľ alebo tretia strana v rámci zodpovednosti spotrebiteľa, ak nesprávnu inštaláciu spôsobili nedostatky v návode na inštaláciu, ako napríklad neúplné alebo nejasné pokyny, ktoré spôsobujú, že takýto návod je pre bežného spotrebiteľa zložitý.
- (35) Súlad by sa mal vzťahovať na vecné aj právne vady. Obmedzenia vyplývajúce z porušenia práv tretej strany, predovšetkým práv duševného vlastníctva, by mohli zabrániť použitiu tovaru v súlade so zmluvou alebo takéto použitie obmedziť. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby mal spotrebiteľ v takýchto prípadoch nárok na prostriedky nápravy z dôvodu nesúladu, ako sa stanovuje v tejto smernici, pokiaľ vnútroštátne právo nestanovuje v takýchto prípadoch neplatnosť zmluvy alebo jej zrušenie.
- (36) S cieľom zabezpečiť dostatočnú pružnosť, napríklad v súvislosti s predajom použitého tovaru, by zmluvné strany mali mať možnosť odchyliť sa od objektívnych požiadaviek na súlad stanovených v tejto smernici. Takéto odchylenie by malo byť možné, len ak bol o ňom spotrebiteľ osobitne informovaný a s takouto odchýlkou vyjadril osobitný súhlas, a to mimo iných vyhlásení alebo dohôd a aktívnym a jednoznačným spôsobom.
- (37) Posilnenie právnej istoty pre spotrebiteľov a predajcov si vyžaduje jasné určenie času, kedy by sa mal posudzovať súlad tovaru. Časom relevantným pre posúdenie súladu tovaru by mal byť moment dodania tovaru. To by sa malo vzťahovať aj na tovar so začleneným alebo prepojeným digitálnym obsahom alebo digitálnou službou, ktorý sa dodáva v rámci jediného dodania. Ak sa však má digitálny obsah alebo digitálna služba, ktoré sú začlenené do tovaru alebo sú s ním prepojené, dodávať priebežne počas určitej doby, rozhodujúcim časom na účely posúdenia súladu uvedeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by nemal byť určitý moment, ale skôr určitá doba, ktorá sa začína dodaním. Z dôvodov právnej istoty by uvedená doba mala byť rovnaká ako doba, počas ktorej je predávajúci zodpovedný za nesúlad.
- (38) Táto smernica by nemala upravovať význam pojmu „dodanie“, ktorý by sa mal ponechať na vnútroštátne právo, predovšetkým pokiaľ ide o otázku, čo musí predávajúci urobiť, aby splnil svoju povinnosť dodať tovar. Odkazmi na čas dodania tovaru v tejto smernici by navyše nemali byť dotknuté pravidlá prenosu rizika stanovené v smernici 2011/83/EÚ a vykonávané v práve členských štátov.
- (39) Tovar s digitálnymi prvkami by sa mal považovať za dodaný spotrebiteľovi vtedy, keď bola dodaná fyzická zložka tovaru a zároveň sa uskutočnilo jediné dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo sa začalo nepretržité dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby počas určitej doby. To znamená, že predávajúci by mal spotrebiteľovi tiež sprístupniť digitálny obsah alebo digitálnu službu takým spôsobom, aby sa digitálny obsah alebo digitálna služba, alebo akékoľvek prostriedky vhodné na ich sťahovanie alebo prístup k nim, dostali do sféry spotrebiteľa a neboli potrebné žiadne ďalšie kroky zo strany predávajúceho na to, aby spotrebiteľ mohol využívať digitálny obsah alebo digitálnu službu v súlade so zmluvou, napríklad poskytnutím odkazu alebo možnosti stiahnutia. Relevantným momentom pre stanovenie súladu by preto mal byť čas dodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ak bola fyzická zložka dodaná skôr. V dôsledku toho sa dá zabezpečiť jednotný

začiatok doby zodpovednosti pre fyzickú zložku na jednej strane a digitálny prvok na strane druhej. Navyše v mnohých prípadoch spotrebiteľ nie je schopný zistiť chybu vo fyzickej zložke pred dodaním digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

- (40) Ak tovar vyžaduje inštaláciu predávajúcim, spotrebiteľ nie je v určitých prípadoch schopný pred dokončením inštalácie tovar použiť alebo zistiť jeho chybu. V súlade s tým, ak sa má tovar na základe kúpnej zmluvy inštalovať predávajúcim alebo v rámci jeho zodpovednosti, tovar by sa mal považovať za dodaný spotrebiteľovi v momente dokončenia inštalácie.
- (41) Aby sa zabezpečila právna istota pre predávajúcich a celková dôvera spotrebiteľov v cezhraničné nakupovanie, je potrebné stanoviť dobu, počas ktorej má spotrebiteľ nárok na prostriedky nápravy v prípade akéhokoľvek nesúladu, ktorý existoval v čase relevantnom pre stanovenie súladu. Vzhľadom na to, že veľká väčšina členských štátov pri vykonávaní smernice 1999/44/ES stanovila dobu dvoch rokov a účastníci trhu v praxi považujú uvedenú dobu za primeranú, mala by sa zachovať. Tá istá doba by mala platiť v prípade tovaru s digitálnymi prvkami. Ak sa však v zmluve stanovuje nepretržité dodávanie počas viac ako dvoch rokov, spotrebiteľ by mal mať nárok na prostriedky nápravy v prípade akéhokoľvek nesúladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ku ktorému dôjde alebo ktorý sa prejaví počas lehoty, počas ktorej sa podľa zmluvy má dodávať digitálny obsah alebo digitálna služba. Aby sa zabezpečilo, že členské štáty budú disponovať flexibilitou v súvislosti so zvyšovaním úrovne ochrany spotrebiteľov v ich vnútroštátnom práve, členské štáty by mali mať možnosť stanoviť dlhšie doby zodpovednosti predávajúceho, ako sú lehoty stanovené v tejto smernici.
- (42) Z dôvodov súladu s existujúcimi vnútroštátnymi právnymi systémami by členské štáty mali mať možnosť stanoviť buď to, že predávajúci je zodpovedný za nesúlad, ktorý sa prejaví v rámci špecifickej doby, pričom táto možnosť by prípadne mohla byť spojená s premlčacou dobou, alebo to, že na prostriedky nápravy dostupné spotrebiteľovi sa uplatňuje len premlčacia doba. V prvom prípade by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa doba zodpovednosti predávajúceho neobchádzala premlčacou dobou pre prostriedky nápravy dostupné spotrebiteľovi. Preto aj napriek tomu, že by sa touto smernicou nemal harmonizovať začiatok plynutia vnútroštátnych premlčacích dôb, mala by zabezpečiť, aby takéto premlčacie doby neobmedzili právo spotrebiteľov uplatňovať prostriedky nápravy pri akomkoľvek nesúlade, ktorý sa prejaví v dobe, keď predávajúci nesie zodpovednosť za nesúlad. V druhom prípade by členské štáty mali mať možnosť zachovať alebo zaviesť len premlčaciu dobu pre prostriedky nápravy dostupné spotrebiteľovi bez zavedenia špecifickej doby, počas ktorej sa nesúlad musí prejavívať nato, aby zodpovednosť niesol predávajúci. S cieľom zabezpečiť, aby boli spotrebiteľia chránení rovnako aj v takýchto prípadoch, by členské štáty mali zabezpečiť, aby v prípade, keď sa uplatňuje iba premlčacia doba, malo by to spotrebiteľom stále umožniť uplatňovať prostriedky nápravy pri akomkoľvek nesúlade, ktorý sa prejaví aspoň počas doby stanovenej v tejto smernici ako doba zodpovednosti.
- (43) S ohľadom na určité aspekty by mohlo byť opodstatnené odlišné zaobchádzanie s použitým tovarom. Hoci doba zodpovednosti alebo premlčacia doba v dĺžke dvoch rokov alebo viac zvyčajne vyvažuje záujmy predávajúceho aj spotrebiteľa, v súvislosti s použitým tovarom by to nemuselo platiť. Členským štátom by sa preto malo povoliť, aby umožnili zmluvným stranám dohodnúť sa na kratšej dobe zodpovednosti alebo premlčacej dobe pre takéto tovar. Ponechanie tejto otázky na zmluvnej dohode medzi zmluvnými stranami zvyšuje zmluvnú slobodu a zabezpečuje, že spotrebiteľ musí byť informovaný tak o tom, že ide o použitý tovar, ako aj o kratšej dobe zodpovednosti alebo premlčacej dobe. Takáto zmluvne dohodnutá doba by však nemala byť kratšia ako jeden rok.
- (44) Táto smernica by nemala upravovať podmienky, podľa ktorých sa môže doba zodpovednosti stanovená v tejto smernici alebo premlčacia doba pozastaviť alebo prerušiť. Členské štáty by preto mali mať možnosť stanoviť pozastavenie alebo prerušenie doby zodpovednosti alebo premlčacej doby, napríklad v prípade opravy, výmeny alebo rokovania medzi predávajúcim a spotrebiteľom s cieľom urovnať spor zmierom.
- (45) V lehote jedného roka, alebo v lehote dvoch rokov, ak si členské štáty zvolia uplatňovanie dvojročného obdobia, by spotrebiteľ mal preukázať iba nesúlad tovaru bez toho, aby bolo potrebné preukazovať aj to, že nesúlad v skutočnosti existoval už v čase relevantnom pre stanovenie súladu. Na vyvrátenie tvrdenia spotrebiteľa by predávajúci musel preukázať, že nesúlad v danom čase neexistoval. Domnienka, že nesúlad existoval už v čase relevantnom pre stanovenie súladu, by mohla byť navyše v niektorých prípadoch nezlučiteľná s povahou tovaru alebo povahou nesúladu. Prvý prípad by mohol platiť pre tovary, ktorých kvalita sa zhoršuje v dôsledku ich povahy, ako sú rýchlo sa kaziace produkty, napríklad kvety, alebo tovar, ktorý je určený iba na jedno

použitie. Príkladom druhého prípadu by bol nesúlad, ktorý môže byť len dôsledkom činnosti spotrebiteľa alebo zrejmej externej príčiny, ktoré nastali po tom, čo bol tovar dodaný spotrebiteľovi. Ak sa v prípade tovaru s digitálnymi prvkami v zmluve stanovuje nepretržité dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, spotrebiteľ by nemal mať povinnosť dokazovať, že digitálny obsah alebo digitálna služba nebola v súlade počas príslušnej doby na stanovenie súladu. Na vyvrátenie tvrdenia spotrebiteľa by predajca mal preukázať, že v danej dobe bol digitálny obsah alebo digitálna služba v súlade.

- (46) Členským štátom by sa malo umožniť zachovať alebo zaviesť predpisy stanovujúce, že na to, aby spotrebiteľ mohol uplatniť svoje práva, musí informovať predávajúceho o nesúlade v lehote nie kratšej ako dva mesiace odo dňa, keď spotrebiteľ zistil takýto nesúlad. Členským štátom by sa malo umožniť zabezpečiť, aby spotrebiteľia mali vyššiu úroveň ochrany tým, že takúto povinnosť nezavedú.
- (47) S cieľom zvýšiť právnu istotu a odstrániť jednu z hlavných prekážok vnútorného trhu by táto smernica mala v plnej miere harmonizovať prostriedky nápravy, ktoré má spotrebiteľ k dispozícii v prípade nesúladu tovaru, ako aj podmienky, za ktorých možno takéto prostriedky nápravy uplatniť. Spotrebiteľia by v prípade nesúladu mali mať predovšetkým nárok na uvedenie tovaru do súladu alebo na primeranú zľavu z ceny alebo na ukončenie zmluvy.
- (48) Pokiaľ ide o uvedenie tovaru do súladu, spotrebiteľia by mali mať možnosť voľby medzi opravou a výmenou. Umožnenie spotrebiteľom požadovať opravu by malo podporiť udržateľnú spotrebu a mohlo by prispieť k dlhšej životnosti výrobkov. Voľba spotrebiteľa medzi opravou a výmenou by mala byť obmedzená len vtedy, ak by zvolená možnosť bola právne alebo fakticky nemožná alebo by viedla k neprimeraným nákladom pre predávajúceho v porovnaní s druhou možnosťou. Napríklad by mohlo byť neprimerané požadovať výmenu tovaru v dôsledku malého škrabanca, ak by takáto výmena tovaru mohla spôsobiť značné náklady a tento škrabanec by sa pritom dal ľahko opraviť.
- (49) Predávajúcemu by sa malo umožniť odmietnuť uvedenie tovaru do súladu, ak nie je oprava ani výmena možná alebo by predávajúcemu v ich dôsledku vznikli neprimerané náklady. To isté by malo platiť, ak nie je oprava ani výmena možná a alternatívna náprava by viedla k neprimeraným nákladom pre predávajúceho. Napríklad, ak sa tovar nachádza na inom mieste ako na mieste, kde bol pôvodne dodaný, poštovné a dopravné náklady by pre predávajúceho mohli byť neprimerané.
- (50) Keď sa prejaví nesúlad, spotrebiteľ by mal o tom informovať predávajúceho a dať predávajúcemu príležitosť na uvedenie tovaru do súladu. Predávajúci by tak mal urobiť v primeranej lehote. V súlade s tým by spotrebiteľ v zásade nemal mať okamžité nárok na zľavu z ceny alebo ukončenie zmluvy, ale mal by predávajúcemu poskytnúť primeranú lehotu na opravu alebo výmenu nevyhovujúceho tovaru. Ak predávajúci tovar v uvedenej lehote neopravil alebo nevymenil, spotrebiteľ by mal mať nárok žiadať a získať zľavu z ceny alebo ukončenie zmluvy bez ďalšieho odkladu.
- (51) Ak oprava alebo výmena nepriniesli spotrebiteľovi riadnu nápravu nesúladu, spotrebiteľ by mal mať nárok na zľavu z ceny alebo ukončenie zmluvy. Platí to predovšetkým v prípade, keď predávajúci opravu alebo výmenu nedokončil alebo keď je z okolností zrejmé, že predávajúci opravu alebo výmenu nedokončí, alebo keď predávajúci uvedenie tovaru do súladu odmietol, pretože oprava ani výmena nie je možná alebo by predávajúcemu spôsobili neprimerané náklady.
- (52) V niektorých situáciách by mohlo byť odôvodnené, aby mal spotrebiteľ okamžité nárok na zľavu z ceny alebo na ukončenie zmluvy. Ak predávajúci prijal opatrenia na uvedenie tovaru do súladu, ale nesúlad sa prejaví aj neskôr, malo by sa objektívne určiť, či by mal spotrebiteľ akceptovať ďalšie pokusy predávajúceho uviesť tovar do súladu, a to s ohľadom na všetky okolnosti prípadu, ako napríklad druh a hodnotu tovaru a povahu a závažnosť nesúladu. Najmä v prípade drahého alebo zložitého tovaru by mohlo byť opodstatnené, aby sa predávajúcemu umožnil ďalší pokus o nápravu nesúladu. Zohľadniť by sa malo aj to, či od spotrebiteľa možno očakávať zachovanie dôvery v schopnosť predávajúceho uviesť tovar do súladu alebo nie, napríklad z dôvodu, že

sa rovnaký problém vyskytne dvakrát. Podobne by mohol byť nesúlady v určitých situáciách takej závažnej povahy, že spotrebiteľ si nemôže zachovať dôveru v schopnosť predávajúceho uviesť tovar do súladu ako napríklad v prípade, keď nesúlady závažne ovplyvňujú schopnosť spotrebiteľa bežným spôsobom používať tovar a od spotrebiteľa nemožno očakávať, že bude dôverovať tomu, že oprava alebo výmena zo strany predávajúceho by problém vyriešila.

- (53) S cieľom zachovať rovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán by spotrebiteľ mal mať právo ukončiť zmluvu len v prípadoch, keď nesúlady nie je zanedbateľný.
- (54) Členské štáty by mali mať možnosť upraviť podmienky, za ktorých môže namiesto dlžníka konať iná osoba, napríklad podmienky, za ktorých môže povinnosť predávajúceho opraviť tovar splniť spotrebiteľ alebo tretia strana na náklady predávajúceho.
- (55) S cieľom chrániť spotrebiteľov pred rizikom závažného oneskorenia by sa každá oprava alebo výmena mala úspešne dokončiť v primeranej lehote. Primeraná lehota na dokončenie opravy alebo výmeny by mala zodpovedať najkratšiemu možnému času potrebnému na dokončenie opravy alebo výmeny. Uvedená lehota by sa mala objektívne určiť s ohľadom na povahu a zložitosť tovaru, povahu a závažnosť nesúladu a úsilie potrebné na dokončenie opravy alebo výmeny. Pri vykonávaní tejto smernice by členské štáty mali byť schopné poskytnúť výklad pojmu primeraná lehota na vykonanie opravy alebo výmeny stanovením konkrétnych lehôt, ktoré by sa mohli vo všeobecnosti považovať za primerané na opravu alebo výmenu, najmä so zreteľom na konkrétne kategórie výrobkov.
- (56) V tejto smernici by sa nemali stanoviť ustanovenia, o tom, kde sa majú plniť záväzky dlžníka. V tejto smernici by sa preto nemalo vymedziť, kde sa nachádza miesto dodania, ani stanoviť, kde by sa mala uskutočniť oprava alebo výmena. Takéto otázky by sa mali ponechať na vnútroštátne právo.
- (57) Ak predávajúci uvedie tovar do súladu prostredníctvom výmeny, spotrebiteľ by nemal byť povinný zaplatiť za bežné používanie tovaru pred jeho výmenou. Používanie tovaru by sa malo považovať za bežné, ak je v súlade s povahou a účelom tovaru.
- (58) Aby spotrebiteľia mohli účinne uplatňovať právo na ukončenie zmluvy, v situáciách, keď spotrebiteľ nadobudne viac tovarov a nesúlady sa týka iba niektorých tovarov dodaných na základe zmluvy, mal by mať spotrebiteľ právo ukončiť zmluvu aj vo vzťahu k ostatnému tovaru nadobudnutému spolu s tovarom, ktorý nie je v súlade, a to aj v prípade, že tento ostatný tovar je v súlade, pokiaľ od spotrebiteľa nemožno odôvodnene očakávať, že si ponechá iba tovar, ktorý je v súlade.
- (59) Keď spotrebiteľ ukončí zmluvu z dôvodu nesúladu, v tejto smernici by sa mali stanoviť pravidlá len pokiaľ ide o hlavné účinky práva na ukončenie zmluvy a spôsoby jeho uplatnenia, najmä povinnosť zmluvných strán vrátiť, čo dostali. Predávajúci by teda mal byť povinný vrátiť sumu, ktorú spotrebiteľ uhradil ako cenu, a spotrebiteľ by mal vrátiť tovar.
- (60) Touto smernicou by nemala byť dotknutá sloboda členských štátov upraviť iné dôsledky ukončenia zmluvy ako dôsledky stanovené v tejto smernici, ako sú napríklad dôsledky zníženia hodnoty tovaru alebo jeho zničenia či straty. Členské štáty by tiež mali mať možnosť upraviť spôsoby náhrady ceny spotrebiteľovi, napríklad spôsoby týkajúce sa prostriedkov použitých na takúto náhradu alebo týkajúce sa prípadných nákladov a poplatkov vynaložených v dôsledku náhrady. Členské štáty by takisto mali mať napríklad slobodu stanoviť určité lehoty na náhradu ceny alebo vrátenie tovaru.
- (61) Zásada zodpovednosti predávajúceho za škodu je základným prvkom kúpnych zmlúv. Spotrebiteľia by preto mali mať nárok uplatňovať si náhradu akejkoľvek škody spôsobenej porušením tejto smernice predávajúcim vrátane náhrady škody spôsobenej v dôsledku nesúladu. Takáto náhrada škody by mala čo najviac zaistiť, aby bol spotrebiteľ v situácii, v akej by sa nachádzal, ak by tovar bol v súlade. Keďže existencia takéhoto práva na náhradu škody je už zabezpečená vo všetkých členských štátoch, touto smernicou by nemali byť dotknuté vnútroštátne pravidlá týkajúce sa odškodnenia spotrebiteľov za ujmu spôsobenú porušením daných pravidiel. Členské štáty by tiež mali mať naďalej možnosť upravovať nárok spotrebiteľa na náhradu škody v situáciách, ak oprava alebo výmena spôsobila závažné ťažkosti alebo sa oneskorila.

- (62) Aby sa zaistila transparentnosť, mali by sa stanoviť určité požiadavky pokiaľ ide o obchodné záruky spolu s požiadavkami na predzmluvné informácie o existencii a podmienkach obchodných záruk uvedených v smernici 2011/83/EÚ. Okrem toho, aby sa posilnila právna istota a aby sa zabránilo zavádzaniu spotrebiteľov, v tejto smernici by sa malo stanoviť, že keď podmienky obchodnej záruky obsiahnuté v súvisiacej reklame sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako tie, ktoré sú uvedené v záručnom liste, uplatnia sa výhodnejšie podmienky. V tejto smernici by napokon mali byť stanovené pravidlá týkajúce sa obsahu záručného listu a spôsobu, akým má byť sprístupnený spotrebiteľom. Záručný list by mal napríklad obsahovať podmienky obchodnej záruky a uvádzať, že zákonná záruka súladu nie je ovplyvnená obchodnou zárukou, pričom treba jasne uviesť, že podmienky obchodnej záruky vytvárajú záväzok, ktorý doplní zákonnú záruku súladu. Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť pravidlá týkajúce sa iných aspektov obchodných záruk, na ktoré sa táto smernica nevzťahuje, napríklad spojiť s obchodnou zárukou okrem poskytovateľa záruky iných dlžníkov, a to za predpokladu, že tieto pravidlá nezbavujú spotrebiteľov ochrany, ktorú im poskytujú plne harmonizované ustanovenia tejto smernice týkajúce sa obchodných záruk. Členské štáty by mali mať naďalej možnosť vyžadovať, aby sa obchodné záruky poskytovali bezplatne, ale mali by zabezpečiť, aby akýkoľvek záväzok predávajúceho alebo výrobcu, ktorý spadá pod vymedzenie pojmu obchodné záruky stanovené v tejto smernici, bol v súlade s harmonizovanými pravidlami tejto smernice.
- (63) Vzhľadom na to, že predávajúci má voči spotrebiteľovi zodpovednosť za akýkoľvek nesúlad tovaru, ktorý je dôsledkom konania alebo opomenutia predávajúceho alebo tretej strany, predávajúci by mal možnosť uplatniť si nárok na nápravu voči osobe zodpovednej v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií. Takéto nápravné opatrenia by mali zahŕňať nápravné opatrenia v prípade nesúladu, ktorý je dôsledkom opomenutia aktualizácie vrátane bezpečnostnej aktualizácie, ktorá by bola potrebná na zachovanie tovaru s digitálnymi prvkami v súlade. Táto smernica by sa však nemala dotknúť zásady zmluvnej slobody medzi predávajúcim a ostatnými zmluvnými stranami v reťazci transakcií. Podrobnosti týkajúce sa uplatňovania tohto práva, najmä podrobnosti o tom, voči komu a akým spôsobom sa tieto prostriedky nápravy majú uplatňovať a či sú tieto prostriedky nápravy povinného charakteru, by mali stanoviť členské štáty. Otázka, či aj spotrebiteľ môže vzniesť nárok priamo voči osobe v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií, by sa v tejto smernici nemala upravovať, s výnimkou prípadov, keď výrobca ponúkne spotrebiteľovi obchodnú záruku na tovar.
- (64) Osoby alebo organizácie, ktoré majú podľa vnútroštátnych právnych predpisov legitímny záujem na ochrane zmluvných práv spotrebiteľov, by mali mať právo podať návrh na začatie konania či už pred súdom, alebo správnym orgánom, ktorý má právomoc rozhodovať o sťažnostiach, alebo na začatie príslušného súdneho konania.
- (65) Žiadnym ustanovením tejto smernice by nemalo byť dotknuté uplatňovanie pravidiel medzinárodného práva súkromného, najmä nariadenia (ES) č. 593/2008 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012⁽⁷⁾.
- (66) Smernica 1999/44/ES by sa mala zrušiť. Dátum jej zrušenia by mal zodpovedať dátumu transpozície tejto smernice. Aby sa zaistilo, že zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné nato, aby členské štáty dosiahli súlad s touto smernicou, budú v prípade zmlúv uzavretých od dátumu transpozície uplatňované jednotným spôsobom, táto smernica by sa nemala uplatňovať na zmluvy uzavreté pred dátumom jej transpozície.
- (67) Príloha nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2394⁽⁸⁾ by sa mala zmeniť tak, aby obsahovala odkaz na túto smernicu, s cieľom uľahčiť cezhraničnú spoluprácu pri presadzovaní tejto smernice.
- (68) Príloha I smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES⁽⁹⁾ by sa mala zmeniť tak, aby obsahovala odkaz na túto smernicu, s cieľom zabezpečiť, aby boli chránené kolektívne záujmy spotrebiteľov stanovené v tejto smernici.
- (69) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch⁽¹⁰⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.

⁽⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁽⁸⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2394 z 12. decembra 2017 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za presadzovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a o zrušení nariadenia (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 345, 27.12.2017, s. 1).

⁽⁹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov (Ú. v. EÚ L 110, 1.5.2009, s. 30).

⁽¹⁰⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (70) Keďže cieľ tejto smernice, a to prispieť k fungovaniu vnútorného trhu konzistentným odstraňovaním prekážok cezhraničného predaja tovaru v Únii súvisiacich so zmluvným právom, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov z dôvodu, že každý členský štát samostatne nie je schopný odstrániť existujúcu fragmentáciu právneho rámca prostredníctvom zaručenia súladu svojho práva s právnymi predpismi ostatných členských štátov, ale z dôvodov odstráneniam hlavných prekážok súvisiacich so zmluvným právom prostredníctvom úplnej harmonizácie, ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (71) Je vhodné, aby Komisia päť rokov po nadobudnutí účinnosti tejto smernice preskúmala jej uplatňovanie, najmä pokiaľ ide o ustanovenia o prostriedkoch nápravy, dôkaznom bremene, a to aj vzhľadom na použitý tovar a tovar predávaný na verejných aukciách, ako aj o obchodnej záruke výrobcu týkajúcej sa životnosti tovaru. Komisia by mala posúdiť aj to, či uplatňovanie tejto smernice a smernice (EÚ) 2019/770 zabezpečuje konzistentný a koherentný právny rámec, pokiaľ ide o dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb a tovaru s digitálnymi prvkami.
- (72) Táto smernica rešpektuje základné práva a slobody a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, vrátane zásad zakotvených v jej článkoch 16, 38 a 47,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy a účel

Účelom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a zároveň poskytnúť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa tým, že sa stanoví spoločné pravidlá pre určité požiadavky týkajúce sa kúpnych zmlúv uzavretých medzi predávajúcimi a spotrebiteľmi, najmä pravidlá týkajúce sa súladu tovaru so zmluvou, prostriedkov nápravy v prípade nesúladu so zmluvou, postupov na uplatnenie týchto prostriedkov nápravy, ako aj obchodných záruk.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „kúpna zmluva“ je akákoľvek zmluva, na základe ktorej predávajúci prevedie alebo sa zaviazá previesť vlastníctvo tovaru na spotrebiteľa a spotrebiteľ uhradí alebo sa zaviazá uhradiť jeho cenu;
2. „spotrebiteľ“ je akokoľvek fyzická osoba, ktorá v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré sa netýkajú jej obchodnej ani podnikateľskej činnosti, remesla ani povolania;
3. „predávajúci“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba bez ohľadu na to, či je v súkromnom alebo verejnom vlastníctve, ktorá v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré sa týkajú jej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, remesla alebo povolania, a to aj prostredníctvom inej osoby konajúcej v jej mene alebo z jej poverenia;
4. „výrobca“ je zhotoviteľ tovaru, dovozca tovaru do Únie alebo akákoľvek osoba, ktorá sa označuje za výrobcu tým, že na tovar umiestni svoje meno, ochrannú známku alebo iné rozlišujúce označenie;
5. „tovar“ je:
  - a) akýkoľvek hmotný hnutelný predmet; voda, plyn a elektrina sa považujú za tovar v zmysle tejto smernice, keď sa predávajú v obmedzenom objeme alebo v určenom množstve;
  - b) akýkoľvek hmotný hnutelný predmet, ktorý obsahuje digitálny obsah alebo digitálnu službu alebo je s digitálnym obsahom alebo digitálnou službou prepojený takým spôsobom, že absencia uvedeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by bránila tovaru plniť jeho funkcie (ďalej len „tovar s digitálnymi prvkami“);
6. „digitálny obsah“ sú dáta, ktoré sa vyprodukujú a dodajú v digitálnej forme;

7. „digitálna služba“ je:
  - a) služba, ktorá spotrebiteľovi umožňuje vytvárať, spracúvať alebo uchovávať údaje v digitálnej forme alebo mať k takýmto údajom prístup; alebo
  - b) služba, ktorá umožňuje výmenu údajov v digitálnej forme alebo akúkoľvek inú interakciu s údajmi v digitálnej forme, ktoré nahráva alebo vytvára spotrebiteľ alebo iní používatelia uvedenej služby;
8. „kompatibilita“ je schopnosť tovaru fungovať s hardvérom alebo softvérom, s ktorými sa tovar rovnakého druhu bežne používa, bez potreby konverzie tovaru, hardvéru alebo softvéru;
9. „funkčnosť“ je schopnosť tovaru plniť svoje funkcie s ohľadom na jeho účel;
10. „interoperabilita“ je schopnosť tovaru fungovať s hardvérom alebo softvérom odlišným od tých, s ktorými sa tovar rovnakého druhu bežne používa;
11. „trvanlivý nosič“ je akýkoľvek prostriedok, ktorý umožňuje spotrebiteľovi alebo predávajúcemu uchovávať informácie určené jemu osobne spôsobom dostupným na budúce použitie na obdobie primerané účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií;
12. „obchodná záruka“ je akýkoľvek záväzok predávajúceho alebo výrobcu (ďalej len „poskytovateľ záruky“) nad rámec zákonnej povinnosti predávajúceho poskytnúť záruku“ vrátiť spotrebiteľovi zaplatenú cenu alebo vymeniť alebo opraviť tovar alebo zariadiť jeho servis, ak tovar nezodpovedá údajom alebo akýmkoľvek iným požiadavkám, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky, uvedený v záručnom liste alebo v príslušnej reklame dostupnej v čase uzavretia zmluvy alebo pred jej uzavretím;
13. „životnosť“ je schopnosť tovaru zachovať si požadované funkcie a výkonnosť počas bežného používania;
14. „bezplatne“ znamená bez nákladov nevyhnutne vynaložených na uvedenie tovaru do súladu, najmä nákladov na poštovné, prepravu, prácu alebo materiál;
15. „verejná dražba“ je spôsob predaja, pri ktorom predávajúci ponúka tovar alebo služby spotrebiteľom, ktorí sa na dražbe osobne zúčastnia alebo majú možnosť sa na nej osobne zúčastniť, prostredníctvom transparentného konkurenčného ponukového konania uskutočneného dražobníkom, pričom vydražiteľ je viazaný tovar alebo služby kúpiť.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na kúpne zmluvy medzi spotrebiteľom a predávajúcim.
2. Za kúpne zmluvy na účely tejto smernice sa považujú aj zmluvy medzi spotrebiteľmi a predávajúcimi o dodaní tovaru, ktorý sa má vyrobiť alebo vyhotoviť.
3. Táto smernica sa nevzťahuje na zmluvy o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb. Uplatňuje sa však na digitálny obsah alebo digitálne služby, ktoré sú súčasťou tovaru alebo sú s ním prepojené v zmysle článku 2 bodu 5 písm. b) a poskytujú sa spolu s tovarom na základe kúpnej zmluvy bez ohľadu na to, či takýto digitálny obsah alebo digitálnu službu dodáva predávajúci alebo tretia strana. V prípade pochybností o tom, či je dodanie začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo začlenej alebo prepojenej digitálnej služby súčasťou kúpnej zmluvy, sa digitálny obsah alebo digitálna služba považuje za súčasť kúpnej zmluvy.
4. Táto smernica sa neuplatňuje na:
  - a) žiadny hmotný nosič, ktorý slúži výhradne ako nosič digitálneho obsahu, alebo
  - b) žiadny tovar predaný formou exekúcie alebo iným spôsobom na základe zákonnej moci.

5. Členské štáty môžu z rozsahu pôsobnosti tejto smernice vylúčiť zmluvy o predaji:

- a) použitého tovaru na verejných dražbách a
- b) živých zvierat.

V prípade uvedenom v písmene a) musia byť spotrebiteľom ľahko dostupné jasné a úplné informácie o tom, že práva vyplývajúce z tejto smernice sa neuplatňujú.

6. Touto smernicou nie je dotknutá sloboda členských štátov upraviť aspekty všeobecného zmluvného práva, ako sú pravidlá vzniku, platnosti, neplatnosti alebo účinkov zmlúv vrátane dôsledkov ukončenia zmluvy, pokiaľ nie sú upravené v tejto smernici, alebo právo na náhradu škody.

7. Touto smernicou nie je dotknutá sloboda členských štátov umožniť spotrebiteľom, aby si zvolili konkrétny prostriedok nápravy, ak sa nesúlad tovaru prejaví v dobe po dodaní, ktorá nepresiahne 30 dní. Touto smernicou okrem toho nie sú dotknuté ani vnútroštátne pravidlá, ktoré nie sú špecifické pre spotrebiteľské zmluvy a v ktorých sa ustanovujú špecifické prostriedky nápravy pre určité typy nedostatkov, ktoré neboli zjavné v čase uzavretia kúpnej zmluvy.

Článok 4

Úroveň harmonizácie

Členské štáty vo vnútroštátnom práve neponechajú v platnosti ani nezavedú ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice, vrátane prísnejších či menej prísnych ustanovení, ktorými zabezpečujú odlišnú úroveň ochrany spotrebiteľa, pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak.

Článok 5

Súlad tovaru

Bez toho, aby bol dotknutý článok 9, predávajúci dodáva spotrebiteľovi tovar, ktorý spĺňa požiadavky stanovené v článkoch 6, 7 a 8, ak je to uplatniteľné.

Článok 6

Subjektívne požiadavky súladu

Aby bol tovar v súlade s kúpnu zmluvou, musí podľa konkrétnych okolností najmä:

- a) zodpovedať opisu, druhu, byť v množstve a kvalite a vyznačovať sa funkčnosťou, kompatibilitou, interoperabilitou a ďalšími vlastnosťami vyžadovanými v kúpnej zmluve;
- b) byť vhodný na každý konkrétny účel, na ktorý ho spotrebiteľ žiada a s ktorým bol predávajúci oboznámený najneskôr v čase uzavretia kúpnej zmluvy a s ktorého účelom predávajúci súhlasil;
- c) byť dodaný so všetkým príslušenstvom a návodmi na použitie vrátane návodov na inštaláciu, ako stanovuje kúpna zmluva, a
- d) byť dodaný s aktualizáciami, ako stanovuje kúpna zmluva.

Článok 7

Objektívne požiadavky súladu

1. Okrem dodržania všetkých subjektívnych požiadaviek súladu tovar musí:

- a) byť vhodný na všetky účely, na ktoré by sa tovar rovnakého druhu bežne používal, s prípadným prihliadnutím na akékoľvek existujúce právo Únie a vnútroštátne právo, technické normy alebo – ak takéto technické normy neexistujú – kódexy správania platné pre dané konkrétne odvetvie;
- b) mať v relevantných prípadoch kvalitu a zodpovedať opisu vzorky alebo modelu, ktoré dal predávajúci spotrebiteľovi k dispozícii pred uzavretím zmluvy;

- c) byť v relevantných prípadoch dodaný spolu s takým príslušenstvom vrátane balenia, návodu na inštaláciu alebo iných návodov, ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať, a
- d) byť v množstve a mať vlastnosti a ďalšie prvky, a to aj čo sa týka životnosti, funkčnosti, kompatibility a bezpečnosti, ktoré sú bežné pre tovar rovnakého druhu a ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať vzhľadom na povahu tovaru a akékoľvek verejné vyhlásenie zo strany predávajúceho alebo v jeho mene alebo iných osôb v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií alebo v ich mene, vrátane výrobcu, a to najmä pri propagácii alebo na označení.
2. Predávajúci nie je viazaný verejnými vyhláseniami uvedenými v odseku 1 písm. d), ak predávajúci preukáže, že:
- a) z opodstatnených dôvodov si predávajúci nebol a nemohol byť vedomý predmetného verejného vyhlásenia;
- b) v čase uzavretia zmluvy bolo verejné vyhlásenie opravené rovnakým alebo porovnateľným spôsobom, akým bolo vydané, alebo
- c) rozhodnutie zakúpiť tovar nemohlo byť ovplyvnené daným verejným vyhlásením.
3. V prípade tovaru s digitálnymi prvkami predávajúci zabezpečí, aby bol spotrebiteľ informovaný o aktualizáciách a aby mu boli dodané aktualizácie vrátane bezpečnostných aktualizácií, ktoré sú potrebné, na zachovanie súladu uvedeného tovaru, počas doby:
- a) v rámci ktorej spotrebiteľ môže odôvodnene očakávať vzhľadom na druh a účel tovaru a digitálnych prvkov a vzhľadom na okolnosti a povahu zmluvy, pokiaľ je v kúpnej zmluve stanovená jediná dodávka digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, alebo
- b) uvedenej v článku 10 ods. 2 alebo prípadne ods. 5, ak kúpna zmluva stanovuje nepretržité dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby počas určitej doby.
4. Ak spotrebiteľ v primeranom čase nenainštaluje aktualizácie dodané v súlade s odsekom 3, predávajúci nenesie zodpovednosť za nesúlad vyplývajúci výlučne z chýbajúcej príslušnej aktualizácie za predpokladu, že:
- a) predávajúci informoval spotrebiteľa o dostupnosti aktualizácie a dôsledkoch v prípade, že ju spotrebiteľ nenainštaluje, a
- b) nenainštalovanie alebo nesprávna inštalácia aktualizácie zo strany spotrebiteľa neboli spôsobené nedostatkami v poskytnutom návode na inštaláciu.
5. Za nesúlad v zmysle odseku 1 alebo 3 sa nepovažuje prípad, keď bol spotrebiteľ v čase uzavretia kúpnej zmluvy výslovne informovaný o tom, že určitá vlastnosť tovaru sa odchyľuje od objektívnych požiadaviek súladu stanovených v odseku 1 alebo 3, a spotrebiteľ výslovne a osobitne vyjadril súhlas s uvedenou odchýlkou pri uzavretí kúpnej zmluvy.

Článok 8

Nesprávna inštalácia tovaru

Akýkoľvek nesúlad vyplývajúci z nesprávnej inštalácie tovaru sa považuje za nesúlad tovaru, ak:

- a) je inštalácia súčasťou kúpnej zmluvy a uskutočnil ju predávajúci alebo sa uskutočnila na jeho zodpovednosť, alebo
- b) inštaláciu, ktorú mal vykonať spotrebiteľ, spotrebiteľ vykonal a nesprávna inštalácia bola dôsledkom nedostatkov v návode na inštaláciu, ktorý poskytol predávajúci alebo – v prípade tovaru s digitálnymi prvkami – ktorú poskytol predávajúci alebo dodávateľ digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

Článok 9

Práva tretích osôb

Ak obmedzenie vyplývajúce z porušenia akéhokoľvek práva tretej strany, najmä práv duševného vlastníctva, zabraňuje alebo obmedzuje používanie tovaru v súlade s článkami 6 a 7, členské štáty zabezpečia, aby mal spotrebiteľ nárok na prostriedky nápravy v prípade nesúladu, ktoré sa stanovujú v článku 13, pokiaľ sa vo vnútroštátnom práve nestanovuje v takýchto prípadoch neplatnosť kúpnej zmluvy alebo jej zrušenie.

Článok 10

Zodpovednosť predávajúceho

1. Predávajúci vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedá za akýkoľvek nesúlad, ktorý existuje v čase dodania tovaru a ktorý sa prejaví do dvoch rokov od jeho dodania. Bez toho, aby bol dotknutý článok 7 ods. 3, sa tento odsek uplatňuje aj na tovar s digitálnymi prvkami.
2. Ak sa v prípade tovaru s digitálnymi prvkami v kúpnej zmluve stanovuje nepretržité dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby počas určitej doby, predávajúci je zodpovedný aj za každý nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ku ktorému dôjde alebo ktorý sa prejaví do dvoch rokov od dodania tovaru s digitálnymi prvkami. Ak sa v zmluve stanovuje nepretržité dodávanie počas viac ako dvoch rokov, predávajúci nesie zodpovednosť za akýkoľvek nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ku ktorému dôjde alebo ktorý sa prejaví počas doby, počas ktorej sa podľa kúpnej zmluvy má dodávať digitálny obsah alebo digitálna služba.
3. Členské štáty môžu zachovať alebo zaviesť dlhšie lehoty ako lehoty uvedené v odsekoch 1 a 2.
4. Ak sa podľa vnútroštátneho práva na prostriedky nápravy stanovené v článku 13 vzťahuje aj premlčacia doba, členské štáty zabezpečia, aby takáto premlčacia doba umožnila spotrebiteľovi uplatniť prostriedky nápravy stanovené v článku 13 v prípade akéhokoľvek nesúladu, za ktorý je predávajúci zodpovedný podľa odsekov 1 a 2 tohto článku a ktorý sa prejaví počas doby uvedenej v uvedených odsekoch.
5. Bez ohľadu na odseky 1 a 2 tohto článku môžu členské štáty zachovať alebo zaviesť len premlčaciu dobu pre prostriedky nápravy ustanovené v článku 13. Členské štáty zabezpečia, aby takáto premlčacia doba umožnila spotrebiteľovi uplatniť prostriedky nápravy stanovené v článku 13 v prípade akéhokoľvek nesúladu, za ktorý je predávajúci zodpovedný podľa odsekov 1 a 2 tohto článku a ktorý sa prejaví počas doby uvedenej v uvedených odsekoch.
6. Členské štáty môžu stanoviť, že v prípade použitého tovaru sa predávajúci a spotrebiteľ môžu dohodnúť na zmluvných podmienkach alebo dohodách s dobou zodpovednosti alebo premlčacou dobou kratšou než lehoty uvedené v odsekoch 1, 2 a 5, za predpokladu, že takéto doby nesmú byť kratšie ako jeden rok.

Článok 11

Dôkazné bremeno

1. Každý nesúlad, ktorý sa prejaví do jedného roka od dodania tovaru, sa pokladá za nesúlad, ktorý existoval už v čase dodania tovaru, pokiaľ sa nepreukáže inak alebo pokiaľ tento predpoklad nie je nezlučiteľný s povahou tovaru alebo nesúladu. Tento odsek sa uplatňuje aj na tovar s digitálnymi prvkami.
2. Namiesto jednoročnej lehoty stanovenej v odseku 1 môžu členské štáty zachovať alebo zaviesť dvojročnú lehotu od momentu dodania tovaru.
3. Ak sa v prípade tovaru s digitálnymi prvkami v kúpnej zmluve stanovuje nepretržité dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby počas určitej doby, dôkazné bremeno týkajúce sa skutočnosti, či digitálny obsah alebo digitálna služba boli počas doby uvedenej v článku 10 ods. 2 v súlade, nesie v prípade nesúladu, ktorý sa prejaví počas doby uvedenej v uvedenom článku, predávajúci.

Článok 12

Oznamovacia povinnosť

Členské štáty môžu zachovať alebo zaviesť ustanovenia stanovujúce, že na to, aby spotrebiteľ mohol uplatniť svoje práva, musí informovať predávajúceho o nesúlade v lehote najmenej dva mesiace odo dňa, keď takýto nesúlad zistil.

Článok 13

Prostriedky nápravy v prípade nesúladu

1. V prípade nesúladu má spotrebiteľ nárok na uvedenie tovaru do súladu alebo na primeranú zľavu z ceny, alebo na ukončenie zmluvy podľa podmienok stanovených v tomto článku.
2. Pokiaľ ide o uvedenie tovaru do súladu, spotrebiteľ si môže vybrať medzi opravou a výmenou, pokiaľ zvolený prostriedok nápravy nie je nemožný alebo v porovnaní s iným prostriedkom nápravy by nespôsobil predávajúcemu neprimerané náklady, pričom sa zohľadňujú všetky okolnosti vrátane:
  - a) hodnoty, ktorý by mal tovar v prípade, ak by neexistoval nesúlad;
  - b) závažnosti nesúladu a
  - c) toho, či by bolo možné poskytnúť alternatívnu nápravu bez značných ťažkostí pre spotrebiteľa.
3. Predávajúci môže odmietnuť uviesť tovar do súladu, ak oprava a výmena nie sú možné alebo by mu spôsobovali neprimerané náklady s ohľadom na všetky okolnosti vrátane tých, ktoré sú uvedené v odseku 2 písm. a) a b).
4. Spotrebiteľ má nárok buď na primeranú zľavu z ceny v súlade s článkom 15 alebo na ukončenie kúpnej zmluvy v súlade s článkom 16 v každom z týchto prípadov:
  - a) predávajúci tovar neopravil ani nevymenil alebo v relevantných prípadoch tovar neopravil ani nevymenil v súlade s článkom 14 ods. 2 a 3, alebo predávajúci odmietol uviesť tovar do súladu v súlade s odsekom 3 tohto článku;
  - b) nesúlad sa prejaví napriek snahe obchodníka uviesť tovar do súladu;
  - c) nesúlad je takej závažnej povahy, že odôvodňuje okamžitú zľavu z ceny alebo ukončenie kúpnej zmluvy, alebo
  - d) predávajúci vyhlásil alebo je z okolností zrejmé, že predávajúci neuvedie tovar do súladu v primeranej lehote alebo bez závažných ťažkostí pre spotrebiteľa.
5. Spotrebiteľ nemá nárok na ukončenie zmluvy, ak je nesúlad len zanedbateľný. Dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania toho, že nesúlad je zanedbateľný, nesie predávajúci.
6. Spotrebiteľ má právo odložiť platbu akejkoľvek nesplatenej časti ceny alebo jej časť, kým si predávajúci nesplní svoje povinnosti vyplývajúce z tejto smernice. Členské štáty môžu určiť podmienky a spôsoby, ako môže spotrebiteľ uplatniť právo odložiť platbu.
7. Členské štáty môžu upraviť, či a v akom rozsahu má podiel spotrebiteľa na nesúlade vplyv na jeho právo na prostriedky nápravy.

Článok 14

Oprava alebo výmena tovaru

1. Oprava alebo výmena sa vykoná:
  - a) bezplatne;
  - b) v primeranej lehote od okamihu, keď spotrebiteľ o nesúlade informoval predávajúceho, a
  - c) bez spôsobenia závažných ťažkostí spotrebiteľovi s ohľadom na povahu tovaru a účel, na ktorý spotrebiteľ tovar potreboval.

2. Ak sa nesúlad odstraňuje opravou alebo výmenou tovaru, spotrebiteľ dá tovar k dispozícii predávajúcemu. Predávajúci prevezme vymieňaný tovar na vlastné náklady.
3. Ak si oprava vyžaduje odstránenie tovaru, ktorý bol nainštalovaný v súlade s jeho povahou a účelom predtým, ako sa nesúlad prejavil, alebo ak sa má takýto tovar vymeniť, povinnosť opraviť alebo vymeniť tovar zahŕňa odstránenie tovaru, ktorý nie je v súlade, a inštaláciu náhradného tovaru alebo opraveného tovaru, alebo znášanie predmetných nákladov uvedeného odstránenia a inštalácie.
4. Spotrebiteľ nie je povinný zaplatiť za bežné používanie vymeneného tovaru v období pred jeho výmenou.

Článok 15

Zľava z ceny

Zľava z ceny musí byť úmerná zníženej hodnote tovaru, ktorý spotrebiteľ dostal, v porovnaní s hodnotou, akú by tovar mal v prípade, že by bol v súlade.

Článok 16

Ukončenie kúpnej zmluvy

1. Spotrebiteľ si uplatní svoje právo ukončiť kúpnu zmluvu vyhlásením, v ktorom predávajúcemu oznámi svoje rozhodnutie ukončiť kúpnu zmluvu.
2. Ak sa nesúlad týka iba niektorých tovarov dodaných na základe kúpnej zmluvy a existuje dôvod na ukončenie kúpnej zmluvy podľa článku 13, spotrebiteľ môže ukončiť kúpnu zmluvu len vo vzťahu k tomuto tovaru a vo vzťahu k akémukoľvek inému tovaru, ktorý spotrebiteľ nadobudol spolu s tovarom, ktorý nie je v súlade, ak od spotrebiteľa nemožno odôvodnene očakávať, že bude súhlasiť s ponechaním si iba tovaru, ktorý je v súlade.
3. Ak spotrebiteľ ukončí kúpnu zmluvu ako celok alebo, v súlade s odsekom 2, vo vzťahu k určitému tovaru dodanému na základe kúpnej zmluvy:
  - a) spotrebiteľ na náklady predávajúceho vráti tovar predávajúcemu a
  - b) predávajúci vráti spotrebiteľovi sumu zaplatenú za tovar po prijatí tovaru alebo poskytnutí dôkazov od spotrebiteľa, že tovar zaslal späť.

Na účely tohto odseku môžu členské štáty určiť spôsoby vrátenia tovaru a peňazí.

Článok 17

Obchodné záruky

1. Každá obchodná záruka je pre poskytovateľa záruky záväzná za podmienok stanovených v záručnom liste a v rámci súvisiacej reklamy dostupnej v čase uzavretia zmluvy alebo pred jej uzavretím. Za podmienok stanovených v tomto článku a bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné uplatniteľné ustanovenia práva Únie alebo vnútroštátneho práva, keď výrobca ponúkne spotrebiteľovi obchodnú záruku týkajúcu sa životnosti určitého tovaru počas určitého obdobia, výrobca je zodpovedný priamo voči spotrebiteľovi počas celej doby obchodnej záruky na účely opravy alebo výmeny tovaru v súlade s článkom 14. Výrobca môže v záručnom liste ponúknuť spotrebiteľovi výhodnejšie podmienky týkajúce sa životnosti.

Ak sú podmienky stanovené v záručnom liste pre spotrebiteľa menej výhodné než podmienky uvedené v súvisiacej reklame, platia podmienky obchodnej záruky uvedené v reklame týkajúcej sa obchodnej záruky, pokiaľ sa pred uzavretím zmluvy súvisiaca reklama neupravila rovnakým alebo porovnateľným spôsobom, akým bola poskytnutá obchodná záruka.

2. Záručný list sa spotrebiteľovi poskytne na trvalom nosiči najneskôr v čase dodania tovaru. Záručný list musí formulovaný v jasnom a zrozumiteľnom jazyku. Musí zahŕňať tieto údaje:

- a) jasné vyhlásenie, že spotrebiteľ má v prípade nesúladu tovaru zákonný nárok na bezplatné prostriedky nápravy zo strany predávajúci a že tieto prostriedky nápravy nie sú dotknuté obchodnou zárukou;
- b) názov a adresu poskytovateľa záruky;
- c) postup, ktorý musí spotrebiteľ dodržať, aby dosiahol plnenie obchodnej záruky;
- d) označenie tovaru, na ktorý sa vzťahuje obchodná záruka, a
- e) podmienky obchodnej záruky.

3. Nedodržanie odseku 2 nemá vplyv na záväznú povahu tejto obchodnej záruky pre poskytovateľa záruky.

4. Členské štáty môžu stanoviť pravidlá týkajúce sa iných aspektov obchodných záruk, ktoré neupravuje tento článok, vrátane pravidiel týkajúcich sa jazyka alebo jazykov, v ktorých sa záručný list má poskytnúť spotrebiteľovi.

Článok 18

Právo na nápravu

Ak je predávajúci zodpovedný voči spotrebiteľovi za nesúlad spôsobený konaním alebo opomenutím osoby v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií, vrátane opomenutia poskytnúť aktualizácie pre tovar s digitálnymi prvkami v súlade s článkom 7 ods. 3, predávajúci má právo uplatniť nárok na nápravu voči zodpovednej osobe alebo osobám v reťazci transakcií. Osoba, voči ktorej sa predávajúci môže domáhať nápravných opatrení, ako aj príslušné opatrenia a podmienky výkonu, sa určia vo vnútroštátnom práve.

Článok 19

Presadzovanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby existovali primerané a účinné prostriedky na zabezpečenie súladu s touto smernicou.

2. Prostriedky uvedené v odseku 1 musia obsahovať ustanovenia, ktoré umožnia jednému alebo viacerým z nasledujúcich orgánov určených podľa vnútroštátneho práva podať návrh na začatie konania pred súdmi alebo príslušnými správnymi orgánmi s cieľom zabezpečiť uplatnenie vnútroštátnych predpisov na transpozíciu tejto smernice:

- a) orgány verejnej moci alebo ich zástupcovia;
- b) spotrebiteľské organizácie, ktoré majú legitímny záujem na ochrane spotrebiteľov;
- c) profesijné organizácie, ktoré majú legitímny záujem na konaní.

Článok 20

Informovanie spotrebiteľov

Členské štáty prijímajú vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, aby spotrebiteľia mali k dispozícii informácie o právach spotrebiteľov podľa tejto smernice a o prostriedkoch na ich presadzovanie.

Článok 21

Záväzný charakter

1. Pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak, pre spotrebiteľa nie sú záväzné žiadne zmluvné dohody, ktoré na úkor spotrebiteľa vylučujú uplatňovanie vnútroštátnych opatrení, ktorými sa transponuje táto smernica, ktoré sa od nich odchyľujú alebo menia ich účinok predtým, než spotrebiteľ informuje predávajúceho o nesúlade tovaru.

2. Táto smernica nebráni predávajúcim v tom, aby spotrebiteľom ponúkli zmluvné podmienky, ktoré presahujú rámec ochrany ustanovený v tejto smernici.

Článok 22

Zmeny nariadenia (EÚ) 2017/2394 a smernice 2009/22/ES

1. V prílohe k nariadeniu (EÚ) 2017/2394 sa bod 3 nahrádza takto:

„3. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/771 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES (Ú. v. EÚ L 136, 22.5.2019, s. 28).“;

2. V prílohe I k smernici 2009/22/ES sa bod 7 nahrádza takto:

„7. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/771 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES (Ú. v. EÚ L 136, 22.5.2019, s. 28).“

Článok 23

Zrušenie smernice 1999/44/ES

Smernica 1999/44/ES sa zrušuje s účinnosťou od 1. januára 2022.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a vykladajú sa v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe.

Článok 24

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia pred 1. júlom 2021 ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Tieto ustanovenia uplatňujú od 1. januára 2022.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

Členské štáty oznámia Komisii znenie opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

2. Ustanovenia tejto smernice sa neuplatňujú na zmluvy uzavreté pred 1. januárom 2022.

Článok 25

Preskúmanie

Komisia najneskôr do 12. júna 2024 preskúma uplatňovanie tejto smernice vrátane jej ustanovení o prostriedkoch nápravy a dôkaznom bremene, a to aj vzhľadom na použitý tovar a tovar predávaný na verejných aukciách, ako aj o obchodnej záruke výrobcu týkajúcej sa životnosti a predloží správu Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru. V správe sa posúdi najmä to, či uplatňovanie tejto smernice a smernice (EÚ) 2019/770 zabezpečuje konzistentný a koherentný rámec pre riadne fungovanie vnútorného trhu, pokiaľ ide o dodávanie digitálneho obsahu, digitálnych služieb a tovaru s digitálnymi prvkami v súlade so zásadami, ktorými sa riadia politiky Únie. Správa sa podľa potreby doplní legislatívnymi návrhmi.

Článok 26

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 22 sa však uplatňuje od 1. januára 2022.

Článok 27

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 20. mája 2019

Za Európsky parlament

predseda

A. TAJANI

Za Radu

predseda

G. CIAMBA

PRÍLOHA

TABUĽKA ZHODY

Smernica 1999/44/ES	Táto smernica
článok 1 ods. 1	článok 1
článok 1 ods. 2 písm. a)	článok 2 bod 2
článok 1 ods. 2 písm. b) prvá zarážka	článok 3 ods. 4 písm. b)
článok 1 ods. 2 písm. b) druhá a tretia zarážka	článok 2 bod 5 písm. a)
článok 1 ods. 2 písm. c)	článok 2 bod 3
článok 1 ods. 2 písm. d)	článok 2 bod 4
článok 1 ods. 2 písm. e)	článok 2 bod 12
článok 1 ods. 3	článok 2 bod 15 a článok 3 ods. 5 písm. a)
článok 1 ods. 4	článok 3 ods. 2
článok 2 ods. 1	článok 5
článok 2 ods. 2 písm. a)	článok 6 písm. a) a článok 7 ods. 1 písm. b)
článok 2 ods. 2 písm. b)	článok 6 písm. b)
článok 2 ods. 2 písm. c)	článok 7 ods. 1 písm. a)
článok 2 ods. 2 písm. d)	článok 7 ods. 1 písm. d)
článok 2 ods. 3	článok 7 ods. 5
článok 2 ods. 4	článok 7 ods. 2
článok 2 ods. 5	článok 8
článok 3 ods. 1	článok 10 ods. 1
článok 3 ods. 2	článok 13 ods. 1
článok 3 ods. 3 prvý pododsek	článok 13 ods. 2 a článok 14 ods. 1 písm. a)
článok 3 ods. 3 druhý pododsek	článok 13 ods. 2
článok 3 ods. 3 tretí pododsek	článok 14 ods. 1 písm. b) a c)
článok 3 ods. 4	článok 2 bod 14
článok 3 ods. 5	článok 13 ods. 4
článok 3 ods. 6)	článok 13 ods. 5
článok 4	článok 18
článok 5 ods. 1	článok 10 ods. 1, 2, 3, 4 a 5
článok 5 ods. 2	článok 12
článok 5 ods. 3	článok 11
článok 6 ods. 1	článok 17 ods. 1

Smernica 1999/44/ES	Táto smernica
článok 6 ods. 2	článok 17 ods. 2
článok 6 ods. 3	článok 17 ods. 2
článok 6 ods. 4	článok 17 ods. 4
článok 6 ods. 5	článok 17 ods. 3
článok 7 ods. 1 prvý pododsek	článok 21 ods. 1
článok 7 ods. 1 druhý pododsek	článok 10 ods. 6
článok 7 ods. 2	—
článok 8 ods. 1	článok 3 ods. 6 a ods. 7
článok 8 ods. 2	článok 4
článok 9	článok 19 a článok 20
článok 10	článok 22
článok 11 ods. 1 prvý pododsek	článok 24 ods. 1 prvý pododsek
článok 11 ods. 1 druhý pododsek	článok 24 ods. 1 tretí pododsek
článok 11 ods. 2	článok 24 ods. 1 štvrtý pododsek
článok 12	článok 25
článok 13	článok 26
článok 14	článok 27

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK